

Dziennik Urzędowy L 337

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
21 grudnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

- ★ Decyzja nr 1530/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2007 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności UE zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1531/2007 z dnia 10 grudnia 2007 r. w sprawie handlu niektórymi produktami stalowymi pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Kazachstanu 2
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1532/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3491/90 w sprawie przywozu ryżu pochodzącego z Bangladeszu 19
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1533/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2015/2006 i (WE) nr 41/2007 w odniesieniu do uprawnień do połowów i związanych z nimi warunków dla pewnych zasobów rybnych 21
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1534/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 33
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej 35
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1536/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie wszczęcia przeglądu pod kątem „nowego eksportera” w świetle rozporządzenia Rady (WE) nr 1659/2005 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnetytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, uchylające cło w odniesieniu do przywozu od jednego eksportera w tym kraju i poddające ten przywóz wymogowi rejestracji 42

Cena: 26 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1537/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. przewidujące przyznanie organizacjom producentów dodatku wyrównawczego na dostawy tuńczyka dla przemysłu przetwórczego w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2007 r.	46
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1538/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 327/98 otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi	49
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1539/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające współczynniki mające zastosowanie do zbóż wywożonych w postaci szkockiej whisky na okres 2007/2008	50
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1540/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające współczynniki stosowane do zbóż wywożonych w postaci irlandzkiej whisky na okres 2007/2008	52
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1541/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie dowodu zakończenia formalności celnych przy przywozie cukru do krajów trzecich, przewidzianego w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.....	54
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1542/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie procedur wyładunku i ważenia śledzia, makreli oraz ostroboka	56
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1543/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 581/2004 otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące określonych rodzajów masła oraz rozporządzenie (WE) nr 582/2004 otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące odtłuszczonego mleka w proszku	62
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1544/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2707/2000 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej do dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach edukacyjnych	64
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1545/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające uzupełniającą ilość surowego cukru trzcinowego pochodzącego z państw AKP oraz Indii celem dostarczenia do rafinerii cukru w okresie od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r. ...	67
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1546/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1898/2005 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty	68
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1547/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustanawiające okres przejściowy na wycofanie Republiki Zielonego Przylądka z wykazu państw beneficjentów objętych szczególnymi ustaleniami dla krajów najsłabiej rozwiniętych, w myśl przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych	70
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1548/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców ...	71
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1549/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 616/2007 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe pochodzące z Brazylii, Tajlandii i pozostałych państw trzecich	75

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1550/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 796/2004 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników	79
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1551/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym	85
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1552/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym	87
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1553/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007	89
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1554/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1060/2007	90
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1555/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu	91
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1556/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	94
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1557/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	98

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2007/76/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej fludioksonilu, chlomezonu i prosulfokarbu jako substancji czynnych ⁽¹⁾	100
---	-----

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/858/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie mianowania przewodniczącego oraz zastępcy przewodniczącego Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin	105
---	-----

2007/859/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 22 października 2007 r. w sprawie zawarcia Protokołu zmieniającego Umowę o współpracy pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Tajlandii w sprawie produkcji, obrotu i handlu maniakiem 106

Protokół zmieniający Umowę o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Królestwem Tajlandii w sprawie produkcji, obrotu i handlu maniakiem 108

2007/860/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 10 grudnia 2007 r. w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej 111

2007/861/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 10 grudnia 2007 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi, zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi 113

Umowa w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi, zmieniająca Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi 114

Komisja

2007/862/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 grudnia 2007 r. zmieniająca decyzję 2006/805/WE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń na Węgrzech i Słowacji (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6158) ⁽¹⁾ 119

2007/863/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 14 grudnia 2007 r. przyznająca Zjednoczonemu Królestwu odstępstwo w odniesieniu do regionu Irlandii Północnej zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6281) 122

2007/864/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniająca dodatek B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r. w odniesieniu do niektórych zakładów w sektorze mięsnym w Polsce (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6490) ⁽¹⁾ 127

2007/865/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2007 r. zmieniająca dodatek B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r. w odniesieniu do niektórych zakładów w sektorze mięsnym w Polsce (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6494) ⁽¹⁾ 129

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

DECYZJA NR 1530/2007/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 24 października 2007 r.

w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności UE zgodnie z pkt 26 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 26,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽²⁾,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska ustanowiła Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („fundusz”) w celu okazania solidarności z ludnością zamieszkującą regiony dotknięte klęskami.
- (2) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. dopuszcza możliwość uruchomienia funduszu w granicach rocznego pułapu wynoszącego 1 mld EUR.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2012/2002 zawiera przepisy umożliwiające uruchomienie funduszu.

- (4) Niemcy i Francja złożyły wnioski o uruchomienie funduszu w związku z dwoma klęskami spowodowanymi, odpowiednio, poważnym huraganem oraz cyklonem tropikalnym,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2007 uruchamia się Fundusz Solidarności Unii Europejskiej w celu uwzględnienia kwoty 172 195 985 EUR w środkach na zobowiązania i płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 24 października 2007 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, str. 3.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1531/2007

z dnia 10 grudnia 2007 r.

w sprawie handlu niektórymi produktami stalowymi pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Kazachstanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 17 ust. 1 Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Kazachstanu ⁽¹⁾ stanowi, że handel niektórymi wyrobami stalowymi ma podlegać szczególnej umowie dotyczącej uzgodnień ilościowych.
- (2) Dwustronna Umowa między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Kazachstanu w sprawie handlu niektórymi wyrobami stalowymi ⁽²⁾, zawarta w dniu 19 lipca 2005 r., wygasła w dniu 31 grudnia 2006 r. W 2007 r. autonomiczne środki ustanowione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1870/2006 ⁽³⁾ regulowały handel niektórymi produktami stalowymi między Wspólnotą Europejską a Kazachstanem.
- (3) Obie strony wyrażają zamiar zawarcia nowej umowy na rok 2008 i lata kolejne.
- (4) Oczekując na podpisanie i wejście w życie nowej umowy, powinny zostać określone limity ilościowe na rok 2008.
- (5) Biorąc pod uwagę, że warunki, które stanowiły podstawę do określenia limitów ilościowych na rok 2007, nie uległy w dużej mierze zmianie, właściwe jest ustanowienie limitów ilościowych na rok 2008 r. na tym samym poziomie co w roku 2007.
- (6) Konieczne jest przyjęcie środków zarządzania tym systemem we Wspólnocie, które ułatwią wprowadzenie w życie nowej umowy, zawierając jak najwięcej postanowień podobnych do postanowień nowej umowy.
- (7) Konieczne jest zapewnienie sprawdzanie pochodzenia omawianych wyrobów i w tym celu ustala się odpowiednie metody współpracy administracyjnej.
- (8) Wyroby umieszczane w wolnym obszarze celnym lub przywożone na mocy uregulowań dotyczących składów celnych, przywozu czasowego lub uszlachetniania czynnego (system zawiesznień) nie powinny być zaliczane na poczet limitów ustalonych dla omawianych wyrobów.
- (9) Skuteczne stosowanie niniejszego rozporządzenia wymaga wprowadzenia wymogu posiadania wspólnotowego pozwolenia na przywóz w celu dopuszczenia omawianych wyrobów do swobodnego obrotu we Wspólnocie.
- (10) W celu zapewnienia nieprzekraczania ustalonych limitów ilościowych konieczne jest stworzenie procedury zarządzania, w ramach której właściwe organy państw członkowskich nie wydają pozwolenia na przywóz przed uzyskaniem potwierdzenia ze strony Komisji, że odpowiednie ilości pozostają dostępne w ramach przedmiotowych limitów ilościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2008 r., do przywozu do Wspólnoty wyrobów stalowych wymienionych w załączniku I i pochodzących z Republiki Kazachstanu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.1999, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 232 z 8.9.2005, str. 64.

⁽³⁾ Dz.U. L 360 z 19.12.2006, str. 1.

2. Wyroby stalowe klasyfikuje się według grup wyrobów, zgodnie z załącznikiem I.

3. Klasyfikacja wyrobów wymienionych w załączniku I jest oparta na Nomenklaturze Scalonej (CN) ustanowionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾.

4. Pochodzenie wyrobów, o których mowa w ust. 1, określa się zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie.

Artykuł 2

1. Przywóz do Wspólnoty wyrobów stalowych wymienionych w załączniku I, pochodzących z Republiki Kazachstanu, podlega limitom ilościowym określonym w załączniku V. Dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie wyrobów określonych w załączniku I, pochodzących z Republiki Kazachstanu, podlega obowiązkowi przedstawienia świadectwa pochodzenia, określonego w załączniku II, oraz pozwolenia na przywóz wydanego przez organy państwa członkowskiego zgodnie z przepisami art. 4.

2. W celu zapewnienia, aby ilości wyrobów, na które wydaje się pozwolenia na przywóz, w żadnym momencie nie przekraczały łącznych limitów ilościowych dla danej grupy wyrobów, właściwe organy wymienione w załączniku IV wydają pozwolenia na przywóz wyłącznie po uprzednim potwierdzeniu ze strony Komisji, że dostępne są ilości w ramach limitów ilościowych obowiązujących dla danej grupy wyrobów stalowych i w odniesieniu do danego kraju dostawcy, których dotyczą wnioski złożone do tych organów przez importera lub importerów.

3. Przywóz, na który wydano pozwolenie, zostaje zaliczony na poczet odpowiednich limitów ilościowych określonych w załączniku V. Uznaje się, że wysyłka wyrobów ma miejsce w dniu, w którym są one załadowane na środki transportu służące wywozowi.

Artykuł 3

1. Limity ilościowe, o których mowa w załączniku V, nie mają zastosowania do wyrobów umieszczonych w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym lub też przywożonych na mocy uzgodnień dotyczących składów celnych, przywozu czasowego bądź w celu uszlachetnienia czynnego (system zawiesznień).

2. W przypadku gdy wyroby, o których mowa w ust. 1, są następnie dopuszczane do swobodnego obrotu w stanie niezmienionym albo po obróbce lub przetworzeniu, stosuje się przepisy art. 2 ust. 2, a wyroby dopuszczane w taki sposób do obrotu są zaliczane na poczet limitów ilościowych określonych w załączniku V.

Artykuł 4

1. Do celów stosowania art. 2 ust. 2 przed wydaniem pozwolenia na przywóz właściwe organy państw członkowskich, wymienione w załączniku IV, powiadamiają Komisję o ilościach, w odniesieniu do których złożono do nich wnioski

o pozwolenia na przywóz poparte oryginałami pozwoleń na wywóz. W odpowiedzi Komisja przekazuje powiadomienie o tym, czy ilości, których dotyczą wnioski, są dostępne, w porządku chronologicznym powiadomień otrzymanych od państw członkowskich (na zasadzie kolejności zgłoszeń).

2. Wnioski dołączane do powiadomień dla Komisji są ważne wówczas, gdy każdorazowo w wyraźny sposób określają kraj wywozu, kod danego wyrobu, ilości objęte przywozem, numer pozwolenia na wywóz, rok kontyngentowy oraz państwo członkowskie, w którym planowane jest dopuszczenie wyrobów do swobodnego obrotu.

3. O ile jest to możliwe, Komisja potwierdza odpowiednim organom całkowitą ilość wskazaną przez nie we wnioskach zgłoszonych dla poszczególnych grup wyrobów.

4. Właściwe organy powiadamiają Komisję niezwłocznie po uzyskaniu informacji o każdej ilości niewykorzystanej w okresie ważności pozwolenia na przywóz. Takie niewykorzystane ilości są automatycznie przenoszone na poczet pozostałych ilości w ramach łącznego wspólnotowego limitu ilościowego dla każdej grupy wyrobów.

5. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1–4, są dokonywane w formie elektronicznej w ramach zintegrowanej sieci utworzonej w tym celu, z wyjątkiem sytuacji, w których z ważnych przyczyn technicznych konieczne jest czasowe użycie innych środków łączności.

6. Pozwolenia na przywóz lub dokumenty równoważne są wydawane zgodnie z art. 12–16.

7. Właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję o wszelkich przypadkach unieważnienia uprzednio wydanych pozwoleń na przywóz lub dokumentów równoważnych w następstwie cofnięcia bądź unieważnienia przez właściwe organy Republiki Kazachstanu odpowiadających tym dokumentom pozwoleń na wywóz. Jeżeli jednak Komisja lub właściwe organy państwa członkowskiego zostały poinformowane przez właściwe organy Republiki Kazachstanu o wycofaniu lub unieważnieniu pozwolenia na wywóz już po dokonaniu przywozu do Wspólnoty wyrobów objętych danym pozwoleniem, odpowiednie ilości zostają zaliczone na poczet limitów ilościowych określonych w załączniku V.

Artykuł 5

1. Jeżeli Komisja ma powody, by przypuszczać, że wyroby wymienione w załączniku I, pochodzące z Republiki Kazachstanu, zostały poddane przeładunkowi, ich trasa została zmieniona lub zostały one w inny sposób przywiezione do Wspólnoty z ominięciem limitów ilościowych, o których mowa w art. 2, i że istnieje konieczność poczynienia niezbędnych korekt, wówczas Komisja występuje o rozpoczęcie konsultacji w celu uzgodnienia niezbędnej korekty odpowiednich limitów ilościowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1352/2007 (Dz.U. L 303 z 21.11.2007, str. 3).

2. W oczekiwaniu na wyniki konsultacji, o których mowa w ust. 1, Komisja może przedłożyć Republice Kazachstanu wniosek o powzięcie niezbędnych kroków w celu zapewnienia możliwości wprowadzenia korekt limitów ilościowych uzgodnionych w wyniku takich konsultacji.

3. Jeśli Wspólnocie i Republice Kazachstanu nie uda się osiągnąć zadowalającego rozwiązania i jeśli Komisja uzna, że istnieją niezbite dowody na obchodzenie ustaleń ilościowych, z obowiązujących limitów potrąca się odpowiednie ilości wyrobów pochodzących z Republiki Kazachstanu.

Artykuł 6

1. W odniesieniu do wszystkich dostaw wyrobów stalowych objętych limitami ilościowymi ustanowionymi w załączniku V wymagane jest pozwolenie na wywóz (wydawane przez właściwe organy Republiki Kazachstanu) do wysokości określonej w limitach.

2. W celu uzyskania pozwolenia na przywóz, o którym mowa w art. 12, importer przedstawia oryginał pozwolenia na wywóz.

Artykuł 7

1. Pozwolenie na wywóz jest zgodne ze wzorem zamieszczonym w załączniku II i zawiera między innymi zaświadczenie, że ilość towarów objętych wywozem została zaliczona na poczet limitów ilościowych ustalonych dla danej grupy wyrobów.

2. Każde pozwolenie na wywóz obejmuje jedynie jedną grupę wyrobów wymienionych w załączniku I.

Artykuł 8

Wywóz zostaje zaliczony na poczet odpowiednich limitów ilościowych określonych w załączniku V i wysłanych w rozumieniu art. 2 ust. 3.

Artykuł 9

1. Pozwolenie na wywóz, o którym mowa w art. 6, może zawierać dodatkowe kopie należycie oznaczone jako takie. Pozwolenie na wywóz oraz jego kopie, jak również świadectwo pochodzenia i jego kopie, sporządza się w języku angielskim.

2. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 1, są wypełniane odręcznie, wpisy muszą być dokonane atramentem i drukowanymi literami.

3. Pozwolenia na wywóz lub dokumenty równoważne mają wymiary 210 × 297 mm. Sporządza się je na białym papierze wymiarowym, niezawierającym ścieru mechanicznego, o gramaturze nie mniejszej niż 25 g/m². Każda część dokumentu zawiera w tle drukowany wzór giloszowany, pozwalający na wzrokowe wykrycie fałszerstwa przy użyciu środków mechanicznych bądź chemicznych.

4. Właściwe organy we Wspólnocie uznają do celów przywozu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia wyłącznie oryginały dokumentów.

5. Każde pozwolenie na wywóz lub dokument równoważny są opatrzone znormalizowanym numerem seryjnym, drukowanym lub nie, na podstawie którego można je zidentyfikować.

6. Numer seryjny składa się z następujących elementów:

— dwóch liter identyfikujących kraj wywozu:

KZ = Republika Kazachstanu,

— dwóch liter określających państwo członkowskie przeznaczenia, jak poniżej:

BE = Belgia

BG = Bułgaria

CZ = Republika Czeska

DK = Dania

DE = Niemcy

EE = Estonia

GR = Grecja

ES = Hiszpania

FR = Francja

IE = Irlandia

IT = Włochy

CY = Cypr

LV = Łotwa

LT = Litwa

LU = Luksemburg

HU = Węgry

MT = Malta

NL = Niderlandy

AT = Austria

PL = Polska

PT = Portugalia

RO = Rumunia

SI = Słowenia

SK = Słowacja

FI = Finlandia

SE = Szwecja

GB = Zjednoczone Królestwo,

- cyfry określającej rok kontyngentowy odpowiadającej ostatniej cyfrze danego roku, np.: „4” dla 2004 r.,
- dwucyfrowego numeru określającego urząd wydający pozwolenie w kraju wywozu,
- pięciocyfrowego numeru w porządku kolejno od 00 001 do 99 999, przyznanego danemu państwu członkowskiemu przeznaczenia.

Artykuł 10

Pozwolenie na wywóz może zostać wydane po dokonaniu przesyłki wyrobów, których to pozwolenie dotyczy. W takich przypadkach zawiera ono adnotację „wydane wstecznie”.

Artykuł 11

W razie kradzieży, utraty lub zniszczenia pozwolenia na wywóz eksporter może zwrócić się do właściwego organu, który wydał dokument, o sporządzenie duplikatu na podstawie dokumentów wywozowych znajdujących się w jego posiadaniu.

Duplikat wydany w taki sposób nosi adnotację „duplikat”. Duplikat nosi datę oryginału pozwolenia.

Artykuł 12

1. O ile i w zakresie, w jakim Komisja potwierdzi zgodnie z art. 4, że w ramach danych limitów ilościowych dostępna jest określona we wniosku ilość, właściwe organy państwa członkowskiego wydają pozwolenie na przywóz w terminie pięciu dni roboczych od przedstawienia przez importera oryginału pozwolenia na wywóz. Przedstawienie oryginału pozwolenia na wywóz musi nastąpić nie później niż dnia 31 marca roku następującego po roku, w którym dokonano wysyłki towarów objętych pozwoleniem. Pozwolenia na przywóz są wydawane przez właściwe organy dowolnego państwa członkowskiego, bez względu na państwo członkowskie wskazane w pozwoleniu na wywóz, o ile i w zakresie, w jakim Komisja zgodnie z art. 4 potwierdziła, że ilość, której dotyczy wniosek, jest dostępna w ramach danych limitów ilościowych.

2. Pozwolenia na przywóz są ważne przez cztery miesiące od daty ich wydania. Na uzasadniony wniosek importera właściwe organy państwa członkowskiego mogą przedłużyć okres ważności pozwolenia na dalszy okres nieprzekraczający czterech miesięcy.

3. Pozwolenia na przywóz są sporządzane w formie określonej w załączniku III i są ważne na całym obszarze celnym Wspólnoty.

4. Deklaracja lub wniosek składane przez importera w celu uzyskania pozwolenia na przywóz zawierają:

- a) pełną nazwę i adres eksportera;
- b) pełną nazwę i adres importera;
- c) dokładny opis towarów wraz z kodami TARIC;
- d) kraj pochodzenia towarów;
- e) kraj wysyłki;
- f) odpowiednią grupę wyrobów i ilość danych wyrobów;
- g) masę netto według pozycji TARIC;
- h) wartość cif wyrobów na granicy Wspólnoty według pozycji TARIC;
- i) informację o tym, czy dane wyroby są towarami drugiej jakości lub niespełniającymi norm jakościowych;
- j) tam, gdzie to właściwe, daty płatności i dostawy oraz kopie konosamentu i umowy sprzedaży;
- k) datę i numer pozwolenia na wywóz;
- l) kody wewnętrzne stosowane do celów administracyjnych;
- m) datę i podpis importera.

5. Importerzy nie są zobowiązani do przywozu łącznej ilości wyrobów objętych pozwoleniem na przywóz w ramach jednej przesyłki.

Artykuł 13

Ważność pozwoleń na przywóz wydanych przez organy państw członkowskich jest uzależniona od ważności pozwoleń na wywóz i ilości wskazanych w pozwoleniach na wywóz wydanych przez właściwe organy Republiki Kazachstanu, na podstawie których wydano pozwolenia na przywóz.

Artykuł 14

Pozwolenia na przywóz lub dokumenty równoważne są wydawane przez właściwe organy państw członkowskich zgodnie z art. 2 ust. 2, przy zachowaniu zasady równouprawnienia wszystkich importerów ze Wspólnoty, niezależnie od tego, gdzie znajduje się ich siedziba na terenie Wspólnoty, nie naruszając przy tym wymogu zgodności z innymi warunkami określonymi w obowiązujących przepisach.

Artykuł 15

1. Jeśli Komisja stwierdzi, że całkowite ilości objęte pozwoleniami na wywóz wydanymi przez Republikę Kazachstanu dla danej grupy wyrobów przekroczyły limit ilościowy wyznaczony dla tej grupy, właściwe organy wydające pozwolenia w państwach członkowskich są o tym bezzwłocznie informowane celem zawieszenia dalszego wydawania pozwoleń na przywóz. W takim wypadku Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego odmawiają wydania pozwoleń na przywóz wyrobów pochodzących z Republiki Kazachstanu, które nie są objęte pozwoleniami na wywóz, wydanymi zgodnie z przepisami zawartymi w art. 6–11.

Artykuł 16

1. Formularze stosowane przez właściwe organy państw członkowskich do wydawania pozwoleń na przywóz, o których mowa w art. 12, są zgodne ze wzorem pozwolenia na przywóz zawartym w załączniku III.

2. Pozwolenia na przywóz i wyciągi z nich sporządza się w dwóch egzemplarzach; jeden egzemplarz, oznaczony jako „Egzemplarz dla posiadacza” i noszący numer 1, wydawany jest wnioskodawcy, natomiast drugi, oznaczony jako „Egzemplarz dla organu wydającego” i noszący numer 2, przeznaczony jest dla organu wydającego pozwolenie. Do celów administracyjnych właściwe organy mogą dołączyć dodatkowe egzemplarze do formularza 2.

3. Formularze drukowane są na białym papierze niezawierającym masy ściernej, o gramaturze od 55 do 65 g/m². Ich rozmiar wynosi 210 × 297 mm; odstęp między wierszami wynosi 4,24 mm (jedna szósta cala); układ formularza jest dokładnie odwzorowany. Obie strony egzemplarza nr 1, który jest właściwym pozwoleniem, posiadają dodatkowo czerwony wzór giloszowany wydrukowany w tle, umożliwiający wykrycie fałszerstw za pomocą środków mechanicznych lub chemicznych.

4. Za drukowanie formularzy odpowiedzialne są państwa członkowskie. Formularze mogą być także drukowane przez drukarnie wyznaczone przez państwo członkowskie, w którym mają one siedzibę. W tym ostatnim przypadku na każdym formularzu umieszcza się wzmiankę o wyznaczeniu drukarni przez państwo członkowskie. Każdy formularz opatrzony jest nazwą i adresem drukarni lub znakiem umożliwiającym jej identyfikację.

5. Przy ich wydaniu, na pozwoleniach na przywóz i wyciągach z nich umieszcza się numer wydania określony

przez właściwe organy państwa członkowskiego. Numer pozwolenia na przywóz przekazywany jest Komisji drogą elektroniczną w ramach zintegrowanej sieci utworzonej na mocy art. 4.

6. Pozwolenia i wyciągi wypełniane są w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym wydawane jest pozwolenie.

7. W rubryce 10 właściwe organy wskazują odpowiednią grupę wyrobów stalowych.

8. Oznaczenia agencji wydających i organów dokonujących odpisów stosowane są w formie pieczęci. Jednakże wytłoczony odcisk połączony z literami lub cyframi uzyskanymi poprzez perforację lub nadruk na pozwoleniu mogą zastępować pieczęć organu wydającego. Organ wydający stosuje zabezpieczoną przed fałszerstwami metodę w celu rejestracji przydzielonych ilości w sposób uniemożliwiający wstawianie cyfr lub adnotacji.

9. Na odwrocie egzemplarza nr 1 i egzemplarza nr 2 umieszczona jest rubryka, w której organy celne podczas wypełniania formalności przywozowych albo właściwe organy administracyjne podczas sporządzania wyciągu mogą wpisywać ilości. Jeżeli miejsce pozostawione na odpisy na pozwoleniu lub wyciągu z niego jest niewystarczające, właściwe organy mogą dołączyć do niego jedną lub kilka dodatkowych stron zawierających rubryki odpowiadające rubrykom umieszczonym na odwrocie egzemplarza nr 1 i egzemplarza nr 2 pozwolenia lub wyciągu. Organ dokonujący odpisów umieszcza swoją pieczęć tak, aby jedna jej połowa znalazła się na pozwoleniu lub jej wyciągu, a druga połowa na dodatkowej stronie. W przypadku wykorzystania więcej niż jednej dodatkowej strony kolejna pieczęć powinna zostać przyłożona w ten sam sposób na każdej dodatkowej stronie i stronie ją poprzedzającej.

10. Wydane pozwolenia na przywóz i wyciągi oraz dokonane wpisy i potwierdzenia przez organy jednego państwa członkowskiego powodują w każdym z pozostałych państw członkowskich takie same skutki prawne jak dokumenty wydane oraz wpisy i potwierdzenia dokonane przez organy tego państwa członkowskiego.

11. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą wymagać, jeżeli jest to niezbędne, aby treść pozwoleń lub wyciągów została przetłumaczona na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych tego państwa członkowskiego.

Artykuł 17

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
L. AMADO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

SA Wyroby walcowane płaskie

SA1. W zwojach	SA2. Grube płyty	SA3. Pozostałe wyroby walcowane płaskie		
7208 10 00 00	7208 40 00 10	7208 40 00 90	7210 49 00 10	7212 50 40 11
7208 25 00 00	7208 51 20 00	7208 53 90 00	7210 50 00 10	7212 50 61 11
7208 26 00 00		7208 54 00 00	7210 61 00 10	7212 50 69 11
7208 27 00 00	7208 51 91 00		7210 69 00 10	7212 50 90 13
7208 36 00 00		7208 90 80 10	7210 70 10 10	
7208 37 00 10	7208 51 98 00		7210 70 80 10	7212 60 00 11
7208 37 00 90	7208 52 91 00	7209 15 00 00	7210 90 30 10	7212 60 00 91
7208 38 00 10	7208 52 10 00		7210 90 40 10	7219 21 10 00
7208 38 00 90	7208 52 99 00	7209 16 10 00	7210 90 80 91	7219 21 90 00
7208 39 00 10	7208 53 10 00		7211 14 00 90	7219 22 10 00
7208 39 00 90	7211 13 00 00	7209 16 90 00		7219 22 90 00
7211 14 00 10		7209 17 10 00	7211 19 00 90	7219 23 00 00
7211 19 00 10		7209 17 90 00		7219 24 00 00
7219 11 00 00		7209 18 10 00	7211 23 20 10	7219 31 00 00
7219 12 10 00		7209 18 91 00		
7219 12 90 00		7209 18 99 00	7211 23 30 10	7219 32 10 00
7219 13 10 00		7209 25 00 00	7211 23 30 91	
7219 13 90 00		7209 26 10 00	7211 23 80 10	7219 32 90 00
7219 14 10 00		7209 26 90 00	7211 23 80 91	
7219 14 90 00		7209 27 10 00	7211 29 00 10	7219 33 10 00
7225 30 10 00		7209 27 90 00	7211 90 80 10	7219 33 90 00
7225 30 30 10		7209 28 10 00	7212 10 10 00	
7225 30 90 00		7209 28 90 00	7212 10 90 11	7219 34 10 00
7225 40 15 10		7209 90 80 10	7212 20 00 11	7219 34 90 00
7225 50 20 10		7210 11 00 10	7212 30 00 11	
		7210 12 20 10	7212 40 20 10	7219 35 10 00
		7210 12 80 10	7212 40 20 91	7219 35 90 00
		7210 20 00 10	7212 40 80 11	
		7210 30 00 10	7212 50 20 11	7225 40 12 90
		7210 41 00 10	7212 50 30 11	7225 40 90 00

ZAŁĄCZNIK II

EXPORT LICENCE

1. Exporter (name, full address, country)	ORIGINAL		2. No	
	3. Year		4. Product group	
5. Consignee (name, full address, country)	EXPORT LICENCE			
	6. Country of origin		7. Country of destination	
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details			
10. Description of goods — manufacturer	11. TARIC code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾	
<p>14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY</p> <p>I, the undersigned, certify that the goods described above have been charged against the quantitative limit established for the year shown in box No 3 in respect of the Product group shown in box No 4 by the provisions regulating trade in certain steel products with the European Community.</p>				
15. Competent authority (name, full address, country)	At on			
	(Signature)		(Stamp)	

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

EXPORT LICENCE

1. Exporter (name, full address, country)	COPY		2. No
	3. Year		4. Product group
5. Consignee (name, full address, country)	EXPORT LICENCE		
	6. Country of origin		7. Country of destination
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods — manufacturer	11. TARIC code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾
<p>14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY</p> <p>I, the undersigned, certify that the goods described above have been charged against the quantitative limit established for the year shown in box No 3 in respect of the Product group shown in box No 4 by the provisions regulating trade in certain steel products with the European Community.</p>			
15. Competent authority (name, full address, country)	At on <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> (Signature) (Stamp) </div>		

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

CERTIFICATE OF ORIGIN

1. Exporter (name, full address, country)	ORIGINAL		2. No	
	3. Year		4. Product group	
5. Consignee (name, full address, country)	CERTIFICATE OF ORIGIN (for certain steel products)			
	6. Country of origin		7. Country of destination	
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details			
10. Description of goods — manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾	
<p>14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY</p> <p>I, the undersigned, certify that the goods described above originated in the country shown in box No 6, in accordance with the provisions in force in the European Community.</p>				
15. Competent authority (name, full address, country)	At on			
	(Signature)		(Stamp)	

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

CERTIFICATE OF ORIGIN

1. Exporter (name, full address, country)	COPY		2. No
	3. Year		4. Product group
5. Consignee (name, full address, country)	CERTIFICATE OF ORIGIN (for certain steel products)		
	6. Country of origin		7. Country of destination
8. Place and date of shipment — means of transport	9. Supplementary details		
10. Description of goods — manufacturer	11. CN code	12. Quantity ⁽¹⁾	13. Fob value ⁽²⁾
14. CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY I, the undersigned, certify that the goods described above originated in the country shown in box No 6, in accordance with the provisions in force in the European Community.			
15. Competent authority (name, full address, country)	At on <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> (Signature) (Stamp) </div>		

⁽¹⁾ Show net weight (kg) and also quantity in the unit prescribed where other than net weight.
⁽²⁾ In the currency of the sale contract.

ZAŁĄCZNIK III

Pozwolenie na przywóz Wspólnoty Europejskiej

Egzemplarz dla posiadacza	1.	1. Odbiorca (nazwa, dokładny adres, kraj, numer VAT)	2. Numer wydania
			3. Rok
			4. Organ odpowiedzialny za wydanie (nazwa, adres i numer telefonu)
		5. Zgłaszający/przedstawiciel, zależnie od przypadku (nazwa i dokładny adres)	6. Kraj pochodzenia (oraz kod nomenklatury geograficznej)
			7. Kraj wysyłki (oraz kod nomenklatury geograficznej)
			8. Ostatni dzień ważności
1.	9. Opis towarów		10. Kod TARIC
			11. Ilość wyrażona w jednostkach kontyngentowych
			12. Zabezpieczenie/gwarancja (zależnie od przypadku)
	13. Inne dane szczegółowe		
	14. Poświadczenie właściwego organu		
	Data:		
	(Podpis)		(Pieczęć)

15. PRZYDZIAŁY			
Wskazać dostępną ilość w części 1 kolumny nr 17 oraz ilość przydzieloną w części 2 tej kolumny			
16. Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary)		19. Dokument celny (rodzaj i numer) lub numer wyciągu oraz data przydziału	20. Nazwa, państwo członkowskie, pieczęć oraz podpis organu przydzielającego
17. Liczbowo	18. Słownie, w odniesieniu do przydzielonej ilości		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Tu dołączyć strony dodatkowe.

Pozwolenie na przywóz Wspólnoty Europejskiej

Egzemplarz dla organu wydającego	2.	1. Odbiorca (nazwa, dokładny adres, kraj, numer VAT)	2. Numer wydania
			3. Rok
			4. Organ odpowiedzialny za wydanie (nazwa, adres i numer telefonu)
		5. Zgłaszający/przedstawiciel, zależnie od przypadku (nazwa i dokładny adres)	6. Kraj pochodzenia (oraz kod nomenklatury geograficznej)
			7. Kraj wysyłki (oraz kod nomenklatury geograficznej)
			8. Ostatni dzień ważności
2.	9. Opis towarów		10. Kod TARIC
			11. Ilość wyrażona w jednostkach kontyngentowych
			12. Zabezpieczenie/gwarancja (zależnie od przypadku)
	13. Inne dane szczegółowe		
	14. Poświadczenie właściwego organu		
	Data:		
	(Podpis)		(Pieczęć)

15. PRZYDZIAŁY			
Wskazać dostępną ilość w części 1 kolumny nr 17 oraz ilość przydzieloną w części 2 tej kolumny			
16. Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary)		19. Dokument celny (rodzaj i numer) lub numer wyciągu oraz data przydziału	20. Nazwa, państwo członkowskie, pieczęć oraz podpis organu przydzielającego
17. Liczbowo	18. Słownie, w odniesieniu do przydzielonej ilości		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Tu dołączyć strony dodatkowe.

ZÁŁĄCZNIK IV

СПИСЪК НА КОМПЕТЕНТНИТЕ НАЦИОНАЛНИ ОРГАНИ
LISTA DE LAS AUTORIDADES NACIONALES COMPETENTES
SEZNAM PŘÍSLUŠNÝCH VNITROSTÁTNÍCH ORGÁNŮ
LISTE OVER KOMPETENTE NATIONALE MYNDIGHEDER
LISTE DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDEN DER MITGLIEDSTAATEN
PĀDEVATE RIIKLIKE ASUTUSTE NIMEKIRI
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
LIST OF THE COMPETENT NATIONAL AUTHORITIES
LISTE DES AUTORITÉS NATIONALES COMPÉTENTES
ELENCO DELLE COMPETENTI AUTORITÀ NAZIONALI
VALSTU KOMPETENTO IESTĀŽU SARAKSTS
ATSAKINGŲ NACIONALINIŲ INSTITUCIJŲ SĄRAŠAS
AZ ILLETÉKES NEMZETI HATÓSÁGOK LISTÁJA
LISTA TA' L-AWTORITAJIET KOMPETENTI NAZZJONALI
LIJST VAN BEVOEGDE NATIONALE AUTORITEITEN
WYKAZ WŁAŚCIWYCH ORGANÓW KRAJOWYCH
LISTA DAS AUTORIDADES NACIONAIS COMPETENTES
LISTA AUTORITĂȚILOR NAȚIONALE COMPETENTE
ZOZNAM PRÍSLUŠNÝCH ŠTÁTNYCH ORGÁNOV
SEZNAM PRISTOJNIH NACIONALNIH ORGANOV
LUETTELO TOIMIVALTAISISTA KANSALLISISTA VIRANOMAISISTA
FÖRTECKNING ÖVER BEHÖRIGA NATIONELLA MYNDIGHETER

BELGIQUE/BELGIË

Service public fédéral de l'économie, des PME,
des classes moyennes et de l'énergie
Direction générale du potentiel économique
Service des licences
Rue de Louvain 44
B-1000 Bruxelles
Fax (32-2) 277 50 63

Federale Overheidsdienst Economie, KMO,
Middenstand & Energie
Algemene Directie Economisch Potentieel
Dienst Vergunningen
Leuvenseweg 44
B-1000 Brussel
Fax (32-2) 277 50 63

БЪЛГАРИЯ

Министерство на икономиката и енергетиката
дирекция „Регистриране, лицензиране и контрол“
ул. „Славянска“ № 8
1052 София
Факс: (359-2) 981 50 41
Fax: (359-2) 980 47 10
(359-2) 988 36 54

ČESKÁ REPUBLIKA

Ministerstvo průmyslu a obchodu
Licenční správa
Na Františku 32
CZ-110 15 Praha 1
Fax: (420) 224 21 21 33

DANMARK

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
Fax: (45) 35 46 60 01

DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle,
(BAFA)
Frankfurter Straße 29—35
D-65760 Eschborn 1
Fax: (49) 6196 90 88 00

EESTI

Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium
Harju 11
EE-15072 Tallinn
Faks: + 372 631 3660

IRELAND

Department of Enterprise, Trade and Employment
Import/Export Licensing, Block C
Earlsfort Centre
Hatch Street
IE-Dublin 2
Fax: + 353-1-631 25 62

ΕΛΛΑΔΑ

Υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών
Γενική Διεύθυνση Διεθνούς Οικονομικής Πολιτικής
Διεύθυνση Καθιστών Εισαγωγών-Εξαγωγών,
Εμπορικής Άμυνας
Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα
Φαξ: (30-210) 328 60 94

ESPAÑA

Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
Secretaría General de Comercio Exterior
Subdirección General de Comercio Exterior de Productos Industriales
Paseo de la Castellana 162
E-28046 Madrid
Fax: + 34-91 349 38 31

FRANCE

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des entreprises
Sous-direction des biens de consommation
Bureau textile-importations
Le Bervil
12, rue Villiot
F-75572 Paris Cedex 12
Fax (33) 153 44 91 81

ITALIA

Ministero delle Attività produttive
Direzione generale per la politica commerciale e
per la gestione del regime degli scambi
Viale America, 341
I-00144 Roma
Fax (39) 06 59 93 22 35/59 93 26 36

ΚΥΠΡΟΣ

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Υπηρεσία Εμπορίου
Μονάδα Έκδοσης Αδειών Εισαγωγής/Εξαγωγής
Οδός Ανδρέα Αραούζου Αρ. 6
CY-1421 Λευκωσία
Φαξ: (357) 22 37 51 20

LATVIJA

Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija
Brīvības iela 55
LV-1519 Rīga
Fakss: + 371-728 08 82

LIETUVA

Lietuvos Respublikos ūkio ministerija
Prekybos departamentas
Gedimino pr. 38/2
LT-01104 Vilnius
Fax: + 370-5-26 23 974

LUXEMBOURG

Ministère de l'économie et du commerce extérieur
Office des licences
BP 113
L-2011 Luxembourg
Fax (352) 46 61 38

MAGYARORSZÁG

Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal
Margit krt. 85.
HU-1024 Budapest
Fax: (36-1) 336 73 02

MALTA

Divizjoni għall-Kummerċ
Servizzi Kummerċjali
Lascaris
MT-Valletta CMR02
Fax: (356) 25 69 02 99

NEDERLAND

Belastingdienst/Douane centrale dienst voor in- en uitvoer
Postbus 30003, Engelse Kamp 2
NL-9700 RD Groningen
Fax (31-50) 523 23 41

ÖSTERREICH

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Außenwirtschaftsadministration
Abteilung C2/2
Stubenring 1
A-1011 Wien
Fax: (43-1) 7 11 00/83 86

POLSKA

Ministerstwo Gospodarki
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Polska
Fax: (48-22) 693 40 21/693 40 22

PORTUGAL

Ministério das Finanças e da Administração Pública
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos
Especiais sobre o Consumo
Rua da Alfândega, n.º 5, r/c
P-1149-006 Lisboa
Fax: (+ 351) 218 81 39 90

ROMÂNIA

Ministerul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Comerț,
Turism și Profesii Liberale
Direcția Generală Politici Comerciale
Str. Ion Câmpineanu, nr. 16
București, sector 1
Cod poștal 010036
Tel.: (40-21) 315 00 81,
Fax: (40-21) 315 04 54
e-mail: clc@dce.gov.ro

SLOVENIJA

Ministrstvo za finance
Carinska uprava Republike Slovenije
Carinski urad Jesenice
Spodnji plavž 6C
SI-4270 Jesenice
Faks (386-4) 297 44 56

SLOVENSKO

Odbor obchodnej politiky
Ministerstvo hospodárstva
Mierová 19
827 15 Bratislava 212
Slovenská republika
Fax: (421-2) 48 54 31 16

SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Fax (46-8) 30 67 59

SUOMI/FINLAND

Tullihallitus
PL 512
FI-00101 Helsinki
Faksi + 358-20-492 28 52

Tullstyrelsen
PB 512
FI-00101 Helsingfors
Fax.: + 358-20-492 28 52

UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House — West Precinct
Billingham
UK-TS23 2NF
Fax + (44-1642) 36 42 69

ZAŁĄCZNIK V

LIMITY ILOŚCIOWE

<i>(w tonach)</i>	
Wyroby	Rok 2008
SA Wyroby płaskie	
SA1. W zwojach	87 125
SA2. Grube płyty	0
SA3. Pozostałe wyroby płaskie	117 875

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1532/2007**z dnia 17 grudnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3491/90 w sprawie przywozu ryżu pochodzącego z Bangladeszu**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wnioski Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3491/90⁽¹⁾ przewiduje obniżenie wyrównawczych opłat przywozowych dotyczących przywozu ryżu pochodzącego z tego kraju. Obniżki te odpowiadały, z jednej strony, kwotom ustalonym w ECU, a z drugiej strony – kwocie przeznaczonej na ochronę przemysłu, ustanowionej w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1418/76 z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾.
- (2) Pomimo że od przyjęcia tego środka wprowadzono liczne poprawki w obowiązujących w tym zakresie przepisach horyzontalnych, rozporządzenie (EWG) nr 3491/90 pozostało niezmienione. Poszczególne elementy sposobu obliczania należności przywozowych przewidziane w art. 1 tego rozporządzenia stosuje się w oparciu o odnośne przepisy horyzontalne, co pociąga za sobą ryzyko występowania różnic w interpretacji.
- (3) W szczególności zmienne wyrównawcze opłaty przywozowe zostały zamienione na opłaty celne z dniem 1 lipca 1995 r. w wyniku przyjęcia rozporządzenia Rady (WE) nr 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie dostosowań i przejściowych uzgodnień wymaganych w sektorze rolnym w celu wprowadzenia w życie porozumień zawartych w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej⁽³⁾.
- (4) Pojęcie „kwota przeznaczona na ochronę przemysłu” zostało zniesione z dniem 1 lipca 2006 r. rozporządzeniem Rady (WE) nr 797/2006 z dnia 22 maja 2006 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1785/2003 w odniesieniu do ustaleń w sprawie przywozu ryżu⁽⁴⁾.

- (5) Wprowadzony w 1984 r. do systemu agromonetarnego mechanizm *switch-over*, którego celem było zapobieżenie ewolucji kursu wymiany walut w sektorze rolnym w ślad za kursem walut, został zniesiony dnia 1 lutego 1995 r. rozporządzeniem Rady (WE) nr 150/95 z 23 stycznia 1995 r. zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 3813/92 z dnia w sprawie jednostki rozliczeniowej oraz kursów przeliczeniowych stosowanych w ramach wspólnej polityki rolnej⁽⁵⁾. W wyniku uchylecia, z dniem 1 stycznia 1999 r., rozporządzenia (EWG) nr 3813/92 przez rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące euro⁽⁶⁾ ceny i kwoty przewidziane w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR), wyrażone w ECU, uległy równoległe podwyższeniu w wyniku zastosowania współczynnika korygującego wynoszącego 1,207509 z zamiarem zneutralizowania powrotu do realnego kursu przeliczeniowego na walutę krajową stosowanego w ramach WPR, a w odniesieniu do kwot przewidzianych w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3491/90 zastosowano, od dnia 1 lutego 1995 r., współczynnik wynoszący 1,207509.

- (6) Należy zatem dostosować rozporządzenie (EWG) nr 3491/90 w celu ustalenia jasnych zasad dotyczących obliczania podatku przywozowego stosowanego dla ryżu pochodzącego z Bangladeszu przywożonego w ramach wymienionego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 3491/90 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przy przywozie pochodzącym z Bangladeszu i w granicach ilości określonych w art. 2 wyrównawcza opłata przywozowa w odniesieniu do ryżu o kodach CN 1006 10 (z wyłączeniem kodu CN 1006 10 10), 1006 20 i 1006 30 równa jest:

— w odniesieniu do ryżu niełuskanego o kodzie CN 1006 10, z wyjątkiem kodu NC 1006 10 10 – stawce opłaty celnej ustalonej we Wspólnej Taryfie Celnej, pomniejszonej o 50 % oraz o stałą kwotę wynoszącą 4,34 EUR;

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 4.12.1990, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 166 z 25.6.1976, str. 1. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 3072/95 (Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18).

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1340/98 (Dz.U. L 184 z 27.6.1998, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 22 z 31.1.1995, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.

— w odniesieniu do ryżu łuskanego (brązowego) o kodzie CN 1006 20 – stawce ustalonej na mocy art. 11a rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/2003 z 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu (*), pomniejszonej o 50 % oraz o stałą kwotę wynoszącą 4,34 EUR;

— w odniesieniu do ryżu częściowo lub całkowicie bielonego, nawet polerowanego lub glazurowanego o kodzie CN 1006 30 – stawce ustalonej na mocy art. 11c rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, pomniejszonej o stałą kwotę wynoszącą 16,78 EUR, a następnie o 50 % oraz o stałą kwotę wynoszącą 6,52 EUR.

(*) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 797/2006.”;

2) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie pierwszym słowo „opłata” zastępuje się słowami „należność przywózowa”;

b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Ilości ryżu na etapach bielenia innych niż etapy dotyczące ryżu łuskanego przelicza się według kursu przeliczeniowego ustalonego w art. 1 rozporządzenia nr 467/67/EWG z dnia 21 sierpnia 1967 r. ustalające kursy wymiany, koszty przetworzenia oraz wartość produktów ubocznych ryżu na różnych etapach przetworzenia (4).”;

3) przypis 4 otrzymuje brzmienie:

„(4) Dz.U. 204 z 24.8.1967, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2325/88 (Dz.U. L 202 z 27.7.1988, str. 41).”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurami przewidzianymi w art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1533/2007**z dnia 17 grudnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2015/2006 i (WE) nr 41/2007 w odniesieniu do uprawnień do połowów i związanych z nimi warunków dla pewnych zasobów rybnych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustanawiające środki odnowienia zasobów dorsza ⁽²⁾, w szczególności jego art. 8,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 2015/2006 ⁽³⁾ ustanawia na lata 2007 i 2008 wielkości dopuszczalne połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące pewnych głębinowych zasobów rybnych.
- (2) Na nadzwyczajnym posiedzeniu w czerwcu 2007 r. Komisja ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) postanowiła przedłużyć na drugą połowę 2007 r. ważność zaleceń dotyczących zakazu poławiania gardlosza atlantyckiego na obszarze podlegającym regulacji NEAFC. Zalecenia te należy wdrożyć do prawa wspólnotowego.
- (3) Dla zapewnienia poprawnego stosowania umowy między Norwegią, Danią i Szwecją z dnia 19 grudnia 1966 r. w sprawie wzajemnego dostępu do łowisk w cieśninie Skagerrak i Kattegat należy jasno określić warunki mające zastosowanie do połowów w pewnych obszarach. Należy więc wprowadzić odpowiednią zmianę.
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 41/2007 ⁽⁴⁾ ustanawia na 2007 r. wielkości dopuszczalne połowów i związane

z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe.

- (5) W wyniku konsultacji przeprowadzonych między Wspólnotą a Islandią w dniu 28 marca 2007 r. osiągnięto porozumienie w sprawie kwot na połowy do dnia 30 kwietnia 2007 r. przyznanych statkom islandzkim w ramach kwoty wspólnotowej orzyznanej na mocy umowy zawartej pomiędzy Wspólnotą a rządem Danii i rządem lokalnym Grenlandii oraz w sprawie kwot na połowy między lipcem a grudniem przyznanych statkom wspólnotowym dokonującym połowów karmazyna w wyłącznej strefie ekonomicznej Islandii. Uzgodnienia te należy wdrożyć do prawa wspólnotowego.
- (6) Dla zapewnienia poprawnego stosowania umowy między Norwegią, Danią i Szwecją z dnia 19 grudnia 1966 r. w sprawie wzajemnego dostępu do łowisk w cieśninie Skagerrak i Kattegat należy w przypadku kilku TAC jasno określić warunki mające zastosowanie do połowów w pewnych obszarach. Należy więc wprowadzić odpowiednią zmianę.
- (7) W związku ze stosowaniem rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzającego dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem i kwotami ⁽⁵⁾ należy wyjaśnić status naukowy niektórych zasobów.
- (8) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 847/96, jeśli poziom wykorzystania zapobiegawczego TAC przekracza 75 % przed dniem 31 października roku jego stosowania, państwo członkowskie dysponujące kwotą zasobu, w odniesieniu do którego TAC został ustalony, może złożyć wniosek o jego zwiększenie. Stwierdzono, że taki wniosek złożony przez Niderlandy jest uzasadniony w odniesieniu do TAC dla turbota i nagłada w wodach WE obszaru IIa i IV i powinien zostać wdrożony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2004, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 441/2007 (Dz.U. L 104 z 21.4.2007, str. 28).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2015/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustanawiające na rok 2007 i 2008 wielkości dopuszczalne połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące niektórych głębinowych zasobów rybnych (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 28). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 754/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 26).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

(9) W wyniku pisemnych konsultacji pomiędzy Wspólnotą a Wyspami Owczymi osiągnięto porozumienie w sprawie śledzia w wodach WE i wodach międzynarodowych obszaru ICES I i II. Uzgodnienie to należy wdrożyć do prawa wspólnotowego.

(10) Zgodnie z protokołem do Umowy partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony ⁽⁶⁾, Wspólnocie przyznano dodatkową ilość halibuta niebieskiego we wschodniej Grenlandii w 2007 r. Uzgodnienie to należy wdrożyć do prawa wspólnotowego.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 4.

- (11) Na nadzwyczajnym posiedzeniu w czerwcu 2007 roku Komisja ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) przyjęła zalecenia na 2007 r. dotyczące środków ochrony i zarządzania na obszarze podlegającym regulacji NEAFC w odniesieniu do karmazyna w wodach międzynarodowych obszaru ICES I i II. Zalecenia te należy wdrożyć do prawa wspólnotowego.
- (12) Należy jasno określić warunki dotyczące zastąpionych lub wycofanych z eksploatacji statków w związku z przydziałem dodatkowych dni za trwałe zaprzestanie działalności połowowej, ponieważ odniesienie do pewnych statków podlegających ograniczeniom nakładu połowowego jest niepoprawne.
- (13) Należy jasno określić odstępstwo od wymogów dotyczących systemu wywoływania zawartych w załącznikach IIA, IIB i IIC do rozporządzenia (WE) nr 41/2007 w przypadku statków wyposażonych w systemy monitorowania statków w związku z komunikatami dotyczącymi nakładu połowowego.
- (14) Należy poprawić tytuł załącznika IIB do rozporządzenia (WE) nr 41/2007, tak aby zapewnić spójność z zakresem stosowania tego załącznika.
- (15) Należy zmienić określenie długości biernych narzędzi połowowych z 2,5 km na 5 mil morskich, tak, aby zagwarantować, że bezpieczeństwo podczas stosowania sieci nie jest naruszone w świetle obowiązujących przepisów w zakresie oznakowania i identyfikacji biernych narzędzi połowowych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 356/2005 z dnia 1 marca 2005 r. określającym szczegółowe zasady oznakowania i identyfikacji biernego sprzętu połowowego i włoków ramowych⁽¹⁾ oraz pewnych szczegółowych przepisów dotyczących stosowania pławnic.
- (16) Rozporządzenia (WE) nr 2015/2006 i (WE) nr 41/2007 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2015/2006

W części 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2015/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 41/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 41/2007 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Limity dostępu

1. Statki wspólnotowe nie prowadzą żadnych połowów na obszarze cieśniny Skagerrak w obrębie 12 mil morskich od linii podstawowej Norwegii. Jednakże statkom pływającym pod banderą Danii lub Szwecji zezwala się na dokonywanie połowów w obrębie czterech mil morskich od linii podstawowej Norwegii.

2. Połowy statków wspólnotowych na wodach podlegających jurysdykcji Islandii są ograniczone do obszaru określonego liniami prostymi kolejno łączącymi następujące współrzędne:

Obszar południowo-zachodni

1. 63°12' N oraz 23°05' W przez 62°00' N oraz 26°00' W,
2. 62°58' N oraz 22°25' W,
3. 63°06' N oraz 21°30' W,
4. 63°03' N oraz 21°00' W z tego miejsca 180°00' S.

Obszar południowo-wschodni

1. 63°14' N oraz 10°40' W,
2. 63°14' N oraz 11°23' W,
3. 63°35' N oraz 12°21' W,
4. 64°00' N oraz 12°30' W,
5. 63°53' N oraz 13°30' W,
6. 63°36' N oraz 14°30' W,
7. 63°10' N oraz 17°00' W z tego miejsca 180°00' S.”;

- 2) w załącznikach: IA, IB, IIA, IIB, IIC oraz III do rozporządzenia (WE) nr 41/2007 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 2.3.2005, str. 8. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1805/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 12).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W części 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2015/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Pozycja dotycząca gatunku buławik czarny w strefie ICES IIIa i w wodach Wspólnoty w strefach ICES IIIbcd otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Buławik czarny <i>Coryphaenoides rupestris</i>	Strefa:	IIIa i wody Wspólnoty IIIbcd
------------------	---	----------------	------------------------------

Rok	2007	2008
Dania	1 002	946
Niemcy	6	5 (!)
Szwecja	52	49
WE	1 060	1 000

(!) Kwotę można poławiać wyłącznie w wodach WE stref ICES IIIa, IIIb, IIIc i IIId.”

- 2) pozycja dotycząca gatunku gardłosz atlantycki w strefie ICES VI (wody Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich) otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Gardłosz atlantycki <i>Hoplostethus atlanticus</i>	Obszar:	VI (wody Wspólnoty)
------------------	---	----------------	---------------------

Rok	2007	2008
Hiszpania	6	4
Francja	33	22
Irlandia	6	4
Zjednoczone Królestwo	6	4
WE	51	34”

- 3) pozycja dotycząca gatunku gardłosz atlantycki w strefie ICES VII (wody Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich) otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Gardłosz atlantycki <i>Hoplostethus atlanticus</i>	Strefa:	VII (wody Wspólnoty)
------------------	---	----------------	----------------------

Rok	2007	2008
Hiszpania	1	1
Francja	147	98
Irlandia	43	29
Zjednoczone Królestwo	1	1
Inne (!)	1	1
WE	193	130

(!) Wyłącznie przyłowy. Żaden rodzaj ukierunkowanych połowów nie jest dozwolony w ramach tej kwoty.”

- 4) pozycja dotycząca gatunku gardłosz atlantycki w wodach Wspólnoty oraz wodach nie znajdujących się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich w strefach ICES: I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XI, XII i XIV otrzymuje brzmienie:

Rok	2007	2008
Hiszpania	4	3
Francja	23	15
Irlandia	6	4
Portugalia	7	5
Zjednoczone Królestwo	4	3
WE	44	30*

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 41/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku IA wprowadza się następujące zmiany:

a) pozycja dotycząca gatunku molwa w strefie ICES IIIa oraz w wodach WE stref ICES IIIb, IIIc i IIId otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Molwa <i>Molva molva</i> ”	Strefa: IIIa; wody WE w strefach IIIb, IIIc i IIId LIN/03.
Belgia	8 ⁽¹⁾
Dania	62
Niemcy	8 ⁽¹⁾
Szwecja	24
Zjednoczone Królestwo	8 ⁽¹⁾
WE	109
Zapobiegawczy TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	

⁽¹⁾ Kwotę można poławiać wyłącznie w wodach WE stref ICES IIIa, IIIb, IIIc oraz IIId.”

b) pozycja dotycząca gatunku homarzec w strefach ICES IIIa oraz w wodach WE stref ICES IIIb, IIIc i IIId otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i> ”	Strefa: IIIa; wody WE w strefach IIIb, IIIc i IIId NEP/3A/BCD
Dania	3 800
Niemcy	11 ⁽¹⁾
Szwecja	1 359
WE	5 170
TAC	5 170
Analityczny TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	

⁽¹⁾ Kwotę można poławiać wyłącznie w wodach WE stref ICES IIIa, IIIb, IIIc oraz IIId.”

c) pozycja dotycząca gatunku homarzec w strefie ICES VII otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i> ”	Strefa: VII NEP/07
Hiszpania	1 509
Francja	6 116
Irlandia	9 277
Zjednoczone Królestwo	8 251
WE	25 153
TAC	25 153”
Analityczny TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	

d) pozycja dotycząca gatunku homarzec w strefach ICES VIIIa, VIIIb, VIIIc i VIIIe otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i> ”	Strefa: VIIIa, VIIIb, VIIIc i VIIIe NEP/8ABDE
Hiszpania 259	Analityczny TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Francja 4 061	
EC 4 320	
TAC 4 320”	

e) zapis dotyczący gatunków: turbot i nąglad w wodach WE, strefy IIa i IV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Turbot i nąglad <i>Psetta maxima</i> i <i>Scophthalmus rhombus</i> ”	Strefa: wody WE w strefach IIa i IV T/B/2AC4-C
Belgia 386	Zapobiegawczy TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Dania 825	
Niemcy 211	
Francja 99	
Niderlandy 2 923	
Szwecja 6	
Zjednoczone Królestwo 813	
WE 5 263	
TAC 5 263”	

f) pozycja dotycząca gatunku sola zwyczajna w strefach ICES IIIa oraz w wodach WE stref ICES IIIb, IIIc i IIId otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Sola zwyczajna <i>Solea solea</i> ”	Strefa: IIIa, wody WE stref IIIb, IIIc i IIId SOL/3A/BCD
Dania 755	Analityczny TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Niemcy 44 ⁽¹⁾	
Niderlandy 73 ⁽¹⁾	
Szwecja 28	
WE 900	
TAC 900	

⁽¹⁾ Kwotę można poławiać wyłącznie w wodach WE w strefach ICES IIIa, IIIb, IIIc oraz IIId.”

- g) zapis dotyczący gatunku koleń w strefie ICES IIIa, wodach WE i wodach międzynarodowych w strefach I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Koleń <i>Squalus acanthias</i>	Strefa:	IIIa; wody WE i wody międzynarodowe w strefach I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV DGS/135X14
WE	2 828 ⁽¹⁾	Zapobiegawczy TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	
TAC	2 828		

⁽¹⁾ W norweskich wodach strefy ICES IIIa połowów dokonywać mogą wyłącznie Dania i Szwecja.”

- h) pozycja dotycząca gatunku okowiel w strefie ICES IIIa oraz w wodach WE stref ICES IIa i IV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Okowiel <i>Trisopterus esmarki</i>	Strefa:	IIIa; wody WE w strefie IIa oraz IV NOP/2A3A4.
Dania	0	Analityczny TAC. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	
Niemcy	0 ⁽¹⁾		
Niderlandy	0 ⁽¹⁾		
WE	0		
Norwegia	1 000 ⁽²⁾ ⁽³⁾		
TAC	Nie dotyczy		

⁽¹⁾ Kwotę można poławiać wyłącznie w wodach WE w strefach ICES IIa, IIIa i IV.

⁽²⁾ Kwota ta może być poławiana w strefie ICES VIa na północ od 56°30'N.

⁽³⁾ Wyłącznie jako przyłowy.”

- 2) w załączniku IB wprowadza się następujące zmiany:

- a) pozycja dotycząca gatunku śledź w wodach WE i wodach międzynarodowych w strefach ICES I i II otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Śledź <i>Clupea harengus</i>	Obszar:	wody WE i wody międzynarodowe stref I i II HER/1/2.
Belgia	30	Analityczny TAC. Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	
Dania	28 550		
Niemcy	5 000		
Hiszpania	94		
Francja	1 232		
Irlandia	7 391		
Niderlandy	10 217		
Polska	1 445		
Portugalia	94		
Finlandia	442		
Szwecja	10 580		
Zjednoczone Królestwo	18 253		
WE	83 328		
Norwegia	74 995 ⁽¹⁾		
Wyspy Owcze	10 834 ⁽¹⁾		
TAC	1 280 000		

Warunki specjalne:

W ramach wyżej wymienionych kwot w określonych strefach nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej:

Wody norweskie na północ od 62°N i strefa połowów wokół Jan Mayen (HER/*2AJMN)	
Belgia	30 ^(?)
Dania	28 550 ^(?)
Niemcy	5 000 ^(?)
Hiszpania	94 ^(?)
Francja	1 232 ^(?)
Irlandia	7 391 ^(?)
Niderlandy	10 217 ^(?)
Polska	1 445 ^(?)
Portugalia	94 ^(?)
Finlandia	442 ^(?)
Szwecja	10 580 ^(?)
Zjednoczone Królestwo	18 253 ^(?)

Wody Wysp Owczych w strefach II i Vb na północ od 62°N (HER/*25B-F)	
Belgia	3
Dania	3 712
Niemcy	650
Hiszpania	12
Francja	159
Irlandia	960
Niderlandy	1 329
Polska	187
Portugalia	12
Finlandia	56
Szwecja	1 374
Zjednoczone Królestwo	2 374

⁽¹⁾ Połowy dokonane w ramach tej kwoty należy odjąć od udziału Norwegii i Wysp Owczych w TAC (kwota dostępu). Kwota ta może być poławiana w wodach WE na północ od 62°N.

⁽²⁾ Kiedy łączne połowy wszystkich państw członkowskich osiągną wielkość 74 995 ton, dalsze połowy są zabronione.”

b) pozycja dotycząca gatunku gromadnik w grenlandzkich wodach w strefach ICES V i XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Gromadnik <i>Mallotus villosus</i>	Obszar:	Wody grenlandzkie w strefach V i XIV CAP/514GRN
Wszystkie państwa członkowskie	0		
WE	28 490 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	Nie dotyczy.		

⁽¹⁾ Z czego 28 490 ton zostaje przydzielone Islandii.

⁽²⁾ Połowy należy przeprowadzić do dnia 30 kwietnia 2007 r.”

c) pozycja dotycząca gatunku halibut niebieski w grenlandzkich wodach stref ICES V i XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Halibut niebieski <i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Strefa:	Wody grenlandzkie w strefach V i XIV GHL/514GRN
Niemcy	6 718	Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	
Zjednoczone Królestwo	353		
WE	7 946 ⁽¹⁾		
TAC	Nie dotyczy.		

⁽¹⁾ Z czego 800 ton zostało przydzielone Norwegii, a 75 ton zostało przydzielone Wyspom Owczym.”

d) po pozycji dotyczącej karmazyna w norweskich wodach stref I i II dodaje się następującą pozycję dotyczącą gatunku karmazyn w wodach międzynarodowych stref ICES I i II:

„Gatunek:	Karmazyn <i>Sebastes spp.</i>	Obszar:	Wody międzynarodowe stref ICES I i II RED/1/2INT
WE	Nie dotyczy ⁽¹⁾	Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.	
TAC	15 500 ⁽²⁾		

⁽¹⁾ Działania połowowe są ograniczone do tych statków, które wcześniej prowadziły połowy karmazyna w obszarze podlegającym regulacji NEAFC.

⁽²⁾ Połowy dozwolone w okresie od 1 września do 15 listopada 2007 r. TAC zawiera wszystkie przyłowy.”

e) pozycja dotycząca gatunku karmazyn w wodach Islandii strefy ICES Va otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Karmazyn <i>Sebastes spp.</i>	Strefa:	Wody Islandii w strefie Va RED/05 A-IS
Belgia	100 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Niemcy	1 690 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Francja	50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Zjednoczone Królestwo	1 160 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
WE	3 000 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	Nie dotyczy.		

⁽¹⁾ W tym nieuniknione przyłowy (dorsz niedozwolony).

⁽²⁾ Należy poławiać między lipcem a grudniem.”

3) w załączniku IIA wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 10.1 otrzymuje brzmienie:

„10.1. Komisja może przydzielić państwom członkowskim dodatkową liczbę dni, w trakcie których statek może przebywać na danym obszarze i posiadać którekolwiek z narzędzi połowowych, o których mowa w pkt 4.1, na podstawie trwałego zaprzestania działalności połowowej, które nastąpiło po dniu 1 stycznia 2002 r. Nakład połowowy wykorzystany w 2001 r., mierzony w kilowatodniach wycofanych statków stosujących dane narzędzia w danym obszarze, dzieli się przez nakład połowowy wykorzystany przez wszystkie statki stosujące te narzędzia w 2001 r. Dodatkową liczbę dni oblicza się następnie przez pomnożenie tak uzyskanego wyniku przez pierwotnie przydzieloną liczbę dni.

Jeśli w wyniku obliczeń otrzymano niecałkowitą liczbę dni, liczba ta jest zaokrąglana w górę lub w dół do najbliższej całkowitej liczby. Przepisy niniejszego punktu nie mają zastosowania w przypadku gdy statek został zastąpiony zgodnie z pkt 5.1 lub gdy fakt wycofania był już w poprzednich latach wykorzystywany w celu uzyskania dodatkowych dni na morzu.”;

b) punkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22. Powiadomianie o realizacji nakładu połowowego

W drodze odstępstwa od art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustanawiającego środki odnowienia zasobów dorsza (*) statki wyposażone w systemy monitorowania statków zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 2244/2003 są zwolnione z wymogów dotyczących systemu wywoływania określonych w art. 19c rozporządzenia (WE) nr 2847/93.

(*) Dz.U. L 70 z 9.3.2004, str. 8.”;

4) w załączniku IIB wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„NAKLAD POŁOWOWY STATKÓW W KONTEKŚCIE ODNOWY PEWNYCH ZASOBÓW MORSZCZUKA I HOMARCA W STREFACH ICES VIIIc ORAZ IXa Z WYJĄTKIEM ZATOKI KADYKSU”;

b) punkt 9.1 otrzymuje brzmienie:

„9.1. Komisja może przydzielić państwom członkowskim dodatkową liczbę dni, podczas których statek może przebywać na danym obszarze i posiadać którekolwiek z grup narzędzi połowowych, o których mowa w pkt 3, na podstawie trwałego zaprzestania działalności połowowej, które nastąpiło po dniu 1 stycznia 2004 r. zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2792/1999 lub w wyniku innych okoliczności należycie uzasadnionych przez państwa członkowskie. Można również uwzględnić każdy statek, który może wykazać trwałe wycofanie z danego obszaru. Nakład połowowy wykorzystany w 2003 r., mierzony w kilowatodniach wycofanych statków stosujących dane narzędzia w danym obszarze, dzieli się przez nakład połowowy wykorzystany przez wszystkie statki stosujące te narzędzia w tym samym roku. Dodatkową liczbę dni oblicza się następnie przez pomnożenie tak uzyskanego wyniku przez pierwotnie przydzieloną liczbę dni. Jeśli w wyniku obliczeń otrzymano niecałkowitą liczbę dni, liczba ta jest zaokrąglana w górę lub w dół do najbliższej całkowitej liczby. Przepisy niniejszego punktu nie mają zastosowania w przypadku gdy statek został zastąpiony zgodnie z pkt 4.1 lub gdy fakt wycofania był już w poprzednich latach wykorzystywany w celu uzyskania dodatkowych dni na morzu.”;

c) punkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17. Powiadomianie o realizacji nakładu połowowego

Artykuły 19b, 19c, 19d, 19e i 19k rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 stosuje się do statków posiadających grupy narzędzi połowowych określone w pkt 3 niniejszego załącznika oraz działających na obszarze określonym w pkt 1 niniejszego załącznika. Statki wyposażone w systemy monitorowania statków zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 2244/2003 są zwolnione z wymogów dotyczących systemu wywoływania określonych w art. 19c rozporządzenia Rady (WE) nr 2847/93.”.

5) w załączniku IIC wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 9.1 otrzymuje brzmienie:

„9.1. Komisja może przydzielić państwom członkowskim dodatkową liczbę dni, w trakcie których statek może przebywać na danym obszarze i posiadać którekolwiek z grup narzędzi, o których mowa w pkt 3, na podstawie trwałego zaprzestania działalności połowowej, które nastąpiło po dniu 1 stycznia 2004 r. zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2792/1999 lub w wyniku innych okoliczności należycie uzasadnionych przez państwa członkowskie. Można również uwzględnić każdy statek, który może wykazać trwałe wycofanie z danego obszaru. Nakład połowowy wykorzystany w 2003 r., mierzony w kilowatodniach wycofanych statków stosujących dane narzędzia w danym obszarze, dzieli się przez nakład połowowy wykorzystany przez wszystkie statki stosujące te narzędzia w tym samym roku. Dodatkową liczbę dni oblicza się następnie przez pomnożenie tak uzyskanego wyniku przez pierwotnie przydzieloną liczbę dni. Jeśli w wyniku obliczeń otrzymano niecałkowitą liczbę dni, liczba ta jest zaokrąglana w górę lub w dół do najbliższej całkowitej liczby. Przepisy niniejszego punktu nie mają zastosowania w przypadku gdy statek został zastąpiony zgodnie z pkt 4.1 lub gdy fakt wycofania był już w poprzednich latach wykorzystywany w celu uzyskania dodatkowych dni na morzu.”;

b) punkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16. Powiadomianie o realizacji nakładu połowowego

Artykuły 19b, 19c, 19d, 19e i 19k rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 stosuje się do statków posiadających grupy narzędzi połowowych określone w pkt 3 niniejszego załącznika oraz działających na obszarze określonym w pkt 1 niniejszego załącznika. Statki wyposażone w systemy monitorowania statków zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 2244/2003 są zwolnione z wymogów dotyczących systemu wywoływania określonych w art. 19c rozporządzenia Rady (WE) nr 2847/93.”;

6) w załączniku III pkt 9.4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) pławnice o rozmiarze oczka równym 120 mm lub więcej i mniejszym niż 150 mm – pod warunkiem że stosuje się je w wodach, gdzie wskazana na mapach głębokość jest mniejsza niż 600 metrów – mają nie więcej niż 100 oczek głębokości, ich współczynnik osadzenia wynosi nie mniej niż 0,5 i są uzbrojone w pływaki lub równoważne urządzenia usplawniające. Długość każdego zestawu wynosi najwyżej 5 mil morskich, a całkowita długość wszystkich zastosowanych zestawów w dowolnym momencie nie przekracza 25 km na statek. Maksymalny czas zanurzenia w wodzie wynosi 24 godziny; lub”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1534/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 grudnia 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	191,0
	MA	97,4
	TN	148,3
	TR	130,3
	ZZ	141,8
0707 00 05	JO	237,0
	MA	57,0
	TR	84,8
	ZZ	126,3
0709 90 70	MA	88,7
	TR	97,5
	ZZ	93,1
0709 90 80	EG	290,4
	ZZ	290,4
0805 10 20	AR	42,8
	MA	76,3
	TR	81,0
	ZA	35,0
	ZW	28,6
	ZZ	52,7
0805 20 10	MA	75,5
	ZZ	75,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	30,2
	IL	66,8
	TR	73,2
	ZZ	56,7
0805 50 10	EG	49,3
	MA	121,9
	TR	106,8
	ZZ	92,7
0808 10 80	CA	86,7
	CN	90,5
	MK	29,7
	US	79,6
	ZZ	71,6
0808 20 50	AR	71,1
	CN	44,6
	US	110,3
	ZZ	75,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1535/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w drodze rozporządzenia pułapu, poniżej którego środki pomocowe uważa się za niespełniające wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i tym samym niepodlegające procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) Komisja zastosowała art. 87 i 88 Traktatu i w szczególności wyjaśniła w wielu swoich decyzjach pojęcie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Komisja określiła również swoją politykę w odniesieniu do pułapu *de minimis*, poniżej którego można uznać, że art. 87 ust. 1 nie ma zastosowania, najpierw w zawiadomieniu w sprawie stosowania zasady *de minimis* do pomocy państwa⁽³⁾, a następnie w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*⁽⁴⁾, zastąpionego w dniu 1 stycznia 2007 r. rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis*⁽⁵⁾. Ze względu na specjalne zasady, które stosuje się w sektorze rolnym, a także mając na uwadze występujące w tym sektorze ryzyko, iż nawet niewielkie kwoty udzielonej pomocy mogą spełniać kryteria art. 87 ust. 1 Traktatu, sektor rolnictwa wyłączono z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 69/2001. Sektor rolnictwa wyłączono również z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1998/2006.
- (3) Jednakże ponieważ zdobyte w ciągu lat doświadczenie wykazało, że, przy spełnieniu niektórych warunków, niewielkie kwoty pomocy przyznawane w sektorze rolnym także mogą nie spełniać kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, w rozporządzeniu Komisji

(WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa⁽⁶⁾ ustanowiono zasady umożliwiające przyznawanie pomocy *de minimis* we wspomnianym sektorze. Rozporządzenie to, zgodnie z którym całkowitą kwotę pomocy *de minimis* przyznanej jednemu i temu samemu przedsiębiorstwu uznaje się za niespełniającą wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, jeśli nie przekracza ona 3 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech lat ani kwoty skumulowanej, określonej dla danego państwa członkowskiego i stanowiącej 0,3 % produkcji rocznej sektora rolnego, obejmuje swoim zakresem jednocześnie produkcję podstawową oraz działalność związaną z przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych.

- (4) Ze względu na podobieństwa istniejące między działalnością związaną z przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych z jednej strony, a działalnością przemysłową z drugiej strony, działalność związaną z przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych włączono w zakres rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 regulującego pomoc *de minimis* przeznaczoną na działalność przemysłową. Działalność ta została zatem wyłączona z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1860/2004. Dla zachowania jasności należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 i zastąpić je nowym rozporządzeniem, mającym zastosowanie jedynie do sektora produkcji rolnej.
- (5) W świetle doświadczeń Komisji, przy spełnieniu pewnych warunków, maksymalna kwota pomocy w wysokości 3 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech lat może wzrosnąć do 7 500 EUR, a pułap 0,3 % produkcji rocznej sektora rolnego do 0,75 % i pozostanie to bez wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi oraz nie zakłóci konkurencji ani nie spowoduje takiego zagrożenia, a pomoc przyznana w tych granicach nie wejdzie w zakres art. 87 ust. 1 Traktatu. Ponadto wzrost ten pozwoli na złagodzenie obciążenia administracyjnego. Lata, które w tym celu należy uwzględnić, obejmują lata obrotowe stosowane przez przedsiębiorstwo w danym państwie członkowskim. Stosowny okres trzech lat należy oceniać w sposób ciągły, zatem dla każdego przypadku nowej pomocy *de minimis* należy ustalić łączną kwotę pomocy *de minimis* przyznaną w ciągu danego roku obrotowego oraz dwóch poprzedzających lat obrotowych. Nie powinno być możliwe dzielenie na kilka mniejszych części środków pomocy, których wartość wykracza poza pułap *de minimis* w wysokości 7 500 EUR, w celu sprowadzenia

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 151 z 5.7.2007, str. 16.⁽³⁾ Dz.U. C 68 z 6.3.1996, str. 9.⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.⁽⁵⁾ Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 5.⁽⁶⁾ Dz.U. L 325 z 28.10.2004, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 875/2007 (Dz.U. L 193 z 25.7.2007, str. 6).

ich do poziomu mieszczącego się w zakresie niniejszego rozporządzenia.

- (6) Niniejszego rozporządzenia nie powinno się stosować do pomocy wywozowej ani do pomocy wspierającej produkty krajowe na niekorzyść produktów przywożonych. Z zakresu jego stosowania należy wyłączyć w szczególności pomoc finansującą tworzenie i funkcjonowanie sieci dystrybucji w innych państwach. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych, bądź kosztów badań lub usług doradczych, niezbędnych do wprowadzenia nowego produktu lub już istniejącego produktu na nowy rynek, nie stanowi zwykle pomocy wywozowej.
- (7) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł, że z chwilą przyjęcia przez Wspólnotę aktów prawnych w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa, państwa członkowskie mają obowiązek powstrzymania się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa⁽¹⁾. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów kupowanych na rynku lub wprowadzonych do obrotu.
- (8) W celu zapewnienia przejrzystości, równości traktowania oraz prawidłowego stosowania pułapu *de minimis*, państwa członkowskie powinny stosować tę samą metodę obliczeń. Aby ułatwić obliczenia, kwota pomocy przyznanej w innej formie niż dotacje pieniężne powinna być przeliczana na ekwiwalent dotacji brutto. Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji dla przejrzystych rodzajów pomocy, innych niż dotacje lub pomoc wypłacana w kilku ratach, należy stosować rynkowe stopy procentowe obowiązujące w chwili przyznawania takiej pomocy. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, za rynkowe stopy procentowe stosowane do celów niniejszego rozporządzenia należy uznać stopy referencyjne okresowo ustalane przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów oraz publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w Internecie. Może jednak zaistnieć konieczność podwyższenia stopy wyjściowej o dodatkowe punkty bazowe, w zależności od ustanowionych zabezpieczeń lub ryzyka związanego z beneficjentem.
- (9) Mając na względzie przejrzystość, równe traktowanie i prawidłowe stosowanie pułapu *de minimis*, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane jedynie do przejrzystej pomocy *de minimis*. Jako „pomoc przejrzystą” rozumie się pomoc, w przypadku której możliwe jest uprzednie dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto, bez konieczności przeprowadzania analizy ryzyka. Dokładne obliczenie możliwe jest na przykład w odniesieniu do dotacji, subwencji na spłatę odsetek i ograniczonych zwolnień podatkowych. Pomoc polegającą na udzielaniu kredytów preferencyjnych należy uznać za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy. Pomocy polegającej na wniesieniu kapitału nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba

że łączna kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis* na beneficjenta. Pomocy obejmującej środki w zakresie kapitału podwyższonego ryzyka, o której mowa w Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na wspieranie inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka w małych i średnich przedsiębiorstwach⁽²⁾, nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał wniesiony do każdego z docelowych przedsiębiorstw beneficjentów w ramach danego programu zapewnienia kapitału podwyższonego ryzyka nie przekracza pułapu pomocy *de minimis* na beneficjenta.

- (10) Uznaje się za niezbędne zapewnienie pewności prawnej co do programów gwarancyjnych, które nie mogą wpływać na wymianę handlową i zakłócać konkurencji, i w odniesieniu do których dostępne są dane pozwalające na wiarygodną ocenę wszelkich potencjalnych skutków. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem określić szczególnie pułap dla gwarancji w oparciu o gwarantowaną kwotę pożyczki zabezpieczonej daną gwarancją. Właściwe jest ustalenie takiego pułapu przy użyciu metody obliczeń kwoty pomocy państwa w programach gwarancyjnych obejmujących pożyczki na rzecz rentownych podmiotów gospodarczych. Pułap ten nie powinien zatem mieć zastosowania do pomocy indywidualnej *ad hoc*, przyznanej poza zakresem programu gwarancyjnego, ani do gwarancji na transakcje, które nie mają charakteru pożyczki, takie jak gwarancje na transakcje kapitałowe. Przy ustalaniu wysokości pułapu należy opierać się na założeniu, że biorąc pod uwagę górną stopę procentową (wskaźnik niedotrzymania zobowiązań netto) w wysokości 13 % – co w przypadku programów gwarancyjnych we Wspólnocie stanowi najgorszy scenariusz – gwarancję w wysokości 56 250 EUR można uznać za będącą ekwiwalentem dotacji brutto równym pułapowi pomocy *de minimis* wynoszącemu 7 500 EUR. Pułap taki powinien mieć zastosowanie jedynie w przypadku gwarancji pokrywających do 80 % pożyczki, na którą udziela się gwarancji. W kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia, do określenia ekwiwalentu dotacji brutto zawartego w gwarancji, państwa członkowskie mogą stosować metodę zgłoszoną na podstawie któregoś z rozporządzeń Komisji dotyczących pomocy państwa i zatwierdzoną przez Komisję, o ile taka zatwierdzona metoda wyraźnie odnosi się do danego rodzaju gwarancji i danego rodzaju transakcji zabezpieczonych gwarancją.
- (11) Niniejszego rozporządzenia nie powinno się stosować do zagrożonych przedsiębiorstw w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽³⁾, w związku z trudnościami, jakie wiążą się z ustaleniem ekwiwalentu dotacji brutto pomocy udzielanej tego typu przedsiębiorstwom.
- (12) Zgodnie z zasadami regulującymi kwestie dotyczące pomocy, o której mowa w art. 87 ust. 1 Traktatu, za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym przedsiębiorstwo uzyskuje prawo do przyjęcia takiej pomocy zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 19 września 2002 r. w sprawie C-113/00, Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 2002 str. I-7601, pkt 73.

⁽²⁾ Dz.U. C 194 z 18.8.2006, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

(13) Aby uniknąć przypadków obchodzenia przepisów dotyczących maksymalnej intensywności pomocy określonej w różnych instrumentach wspólnotowych, pomocy *de minimis* nie powinno łączyć się z inną pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, w przypadku gdyby taka kumulacja miała skutkować przekroczeniem poziomu ustalonego przepisami wspólnotowymi dla specyficznych uwarunkowań każdego przypadku.

(14) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości istnienia innej podstawy niż niniejsze rozporządzenie dla nieuznania środka przyjętego przez państwo członkowskie za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, na przykład w przypadku decyzji o wniesieniu kapitału lub o gwarancji, gdyż została ona podjęta zgodnie z zasadą inwestora prywatnego działającego w normalnych warunkach gospodarki rynkowej.

(15) Komisja ma obowiązek zapewnić poszanowanie zasad przyznawania pomocy państwa, a w szczególności zadbać o to, aby pomoc przyznawana zgodnie z zasadą *de minimis* spełniała warunki ustalone w tym zakresie. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 10 Traktatu państwa członkowskie są zobowiązane do ułatwienia osiągnięcia tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że łączna kwota pomocy przyznanej zgodnie ze wspomnianą zasadą nie przekracza ani pułapu 7 500 EUR na beneficjenta, ani ogólnych pułapów ustanowionych przez Komisję na podstawie wartości produkcji sektora rolnego. W tym celu państwa członkowskie, przyznając pomoc *de minimis*, powinny, poprzez odniesienie do niniejszego rozporządzenia, poinformować zainteresowane przedsiębiorstwo o kwocie pomocy oraz o tym, że ma ona charakter *de minimis*. Ponadto przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie powinno uzyskać od tego podmiotu gospodarczego oświadczenie o wszelkiej innej pomocy *de minimis* otrzymanej w bieżącym roku obrotowym oraz w ciągu dwóch poprzedzających lat obrotowych, a także starannie sprawdzić, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia obowiązujących pułapów. Przestrzeganie pułapów może być również sprawdzane za pomocą centralnego rejestru. W przypadku programów gwarancyjnych ustanowionych przez Europejski Fundusz Inwestycyjny, może on sporządzić własny wykaz beneficjentów i nałożyć na państwa członkowskie obowiązek przekazania tym beneficjentom informacji na temat otrzymanej przez nich pomocy *de minimis*.

(16) Rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 miało początkowo wygasnąć z dniem 31 grudnia 2008 r. Ponieważ niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie przed tą datą, należy wyjaśnić skutki jego wcześniejszego wprowadzenia w odniesieniu do stosowania go do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1860/2004.

(17) Uwzględniając doświadczenie Komisji, a w szczególności konieczność systematycznego dokonywania przeglądu jej polityki w zakresie pomocy państwa, właściwe jest ogra-

niczenie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia. W razie gdyby niniejsze rozporządzenie przestało obowiązywać i nie zostało przedłużone, państwa członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym w odniesieniu do pomocy *de minimis* objętej jego przepisami,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom w sektorze produkcji rolnej, z wyjątkiem:

- a) pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych do obrotu;
- b) pomocy udzielanej na działalność związaną z wywozem, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucji lub wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;
- c) pomocy uwarunkowanej preferowaniem towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;
- d) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom zagrożonym.

Artykuł 2

Definicje

W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- 1) „przedsiębiorstwa sektora produkcji rolnej” oznaczają przedsiębiorstwa prowadzące działalność związaną z produkcją podstawową produktów rolnych;
- 2) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000 ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Pomoc *de minimis*

1. Za niespełniającą wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i tym samym za zwolnioną z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, uważa się pomoc, która spełnia warunki określone w ust. 2–7 niniejszego artykułu.

2. Łączna kwota pomocy *de minimis* przyznana jednemu przedsiębiorstwu nie może przekraczać 7 500 EUR w okresie trzech lat obrotowych. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy i jej cel. Okres, który należy wziąć pod uwagę, ustala się poprzez odniesienie do lat obrotowych stosowanych przez podmiot gospodarczy w danym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

Jeśli łączna kwota pomocy przewidziana w ramach środka pomocy przekracza pułap, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie może ona być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia, nawet w odniesieniu do części pomocy nieprzekraczającej tego pułapu. W takim przypadku nie można ubiegać się o objęcie zakresem niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tego rodzaju środka pomocy, ani w chwili przyznania takiej pomocy ani później.

3. Maksymalna skumulowana kwota pomocy *de minimis* przyznanej przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej przez państwo członkowskie w okresie trzech lat obrotowych nie przekracza wartości określonej w załączniku.

4. Pułapy określone w ust. 2 i 3 wyraża się w formie dotacji pieniężnej. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy, która ma zostać uwzględniona, wyraża się jako ekwiwalent dotacji brutto.

5. Wartość pomocy wypłacanej w kilku ratach jest dyskontowana na dzień jej przyznania. Jako stopę procentową stosowaną do dyskontowania oraz do obliczenia ekwiwalentu dotacji brutto stosuje się stopę referencyjną obowiązującą w momencie przyznania pomocy.

6. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w odniesieniu do której możliwe jest dokładne obliczenie na zasadzie *ex ante* ekwiwalentu dotacji brutto, bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”). W szczególności:

- a) pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek uznaje się za pomoc przejrzystą, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy;
- b) pomocy polegającej na wniesieniu kapitału nie uznaje się za pomoc przejrzystą, chyba że łączna kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*;
- c) pomocy obejmującej środki w zakresie zapewnienia kapitału podwyższonego ryzyka nie uznaje się za pomoc przejrzystą, chyba że kapitał wniesiony na rzecz każdego przedsiębiorstwa w ramach programu pomocy na zapewnienie kapitału podwyższonego ryzyka nie przekracza pułapu *de minimis*;
- d) pomoc indywidualną przyznaną w ramach programu gwarancyjnego na rzecz przedsiębiorstw, które nie są przedsiębiorstwami zagrożonymi, uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wówczas, gdy gwarantowana część pożyczki, na którą udziela się gwarancji, nie przekracza kwoty 56 250 EUR na przedsiębiorstwo. Jeśli gwarantowana część tej pożyczki stanowi jedynie pewną część tego pułapu, uznaje się, że ekwiwalent dotacji brutto tej gwarancji odpowiada tej

samej części pułapu, o którym mowa w ust. 2. Wartość gwarancji nie może przekroczyć 80 % wartości pożyczki.

Programy gwarancyjne uznaje się również za programy przejrzystej pomocy, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- (i) na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia, metoda obliczania ekwiwalentu dotacji brutto zawartego w gwarancji została przed wdrożeniem zatwierdzona przez Komisję zgodnie z przepisami przyjętymi przez Komisję w dziedzinie pomocy państwa;
- (ii) metoda wyraźnie odnosi się do rodzaju gwarancji i rodzaju transakcji gwarantowanych, jakie w danym przypadku wchodzi w grę w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia.

7. Pomocy *de minimis* nie należy łączyć z inną pomocą państwa dotyczącą tych samych wydatków kwalifikowanych, w przypadku gdyby taka kumulacja miała skutkować przekroczeniem poziomu ustalonego przepisami wspólnotowymi dla specyficznych uwarunkowań każdego przypadku.

Artykuł 4

Monitorowanie

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis*, pisemnie powiadamia je o przewidywanej kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, a także podając tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli pomoc *de minimis* przyznaje się kilku przedsiębiorstwom w ramach programu pomocy oraz otrzymują one różne kwoty pomocy, państwo członkowskie może podjąć decyzję o wypełnieniu wspomnianego obowiązku poprzez poinformowanie przedmiotowych przedsiębiorstw o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która może być przyznana w ramach tego programu. W takim przypadku do określenia, czy nie przekroczono pułapu określonego w art. 3 ust. 2 służy ta stała kwota. Przed przyznaniem pomocy, państwo członkowskie musi także uzyskać od danego przedsiębiorstwa oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis* przyznanej w ciągu bieżącego roku obrotowego oraz dwóch poprzedzających lat obrotowych.

Państwo członkowskie uzyskuje od każdego beneficjenta oświadczenie o tym, że całkowita kwota otrzymanej przez niego pomocy nie przekracza pułapu określonego w art. 3 ust. 2. W przypadku gdy pułap ten zostaje przekroczony, dane państwo członkowskie zapewnia zgłoszenie Komisji środka pomocy powodującego przekroczenie pułapu lub zwrócenie go przez beneficjenta.

2. Państwo członkowskie przyznaje pomoc *de minimis* dopiero po sprawdzeniu, czy nie spowoduje ona, że łączna kwota pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo w referencyjnym okresie składającym się z bieżącego roku obrotowego i dwóch poprzedzających lat obrotowych, przekroczy pułapy ustalone w art. 3 ust. 2 i 3.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie stworzyło centralny rejestr pomocy *de minimis*, zawierający pełne informacje dotyczące wszystkich przypadków pomocy *de minimis* objętej zakresem niniejszego rozporządzenia i przyznanej przez organ tego państwa członkowskiego, wymóg określony w ust. 1 akapit drugi nie ma zastosowania, jeżeli rejestr obejmuje okres co najmniej trzech lat.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje pomoc na podstawie programu gwarancyjnego zapewniającego gwarancję finansowaną z budżetu UE za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, ust. 1 akapit pierwszy może nie być stosowany.

W takich przypadkach stosuje się następujący system kontroli:

a) Europejski Fundusz Inwestycyjny, na podstawie informacji, które zobowiązani są mu dostarczać pośrednicy finansowi, ustanawia co roku wykaz beneficjentów pomocy i wielkości ekwiwalentu dotacji brutto, otrzymanego przez każdego z nich. Europejski Fundusz Inwestycyjny przesyła takie informacje do zainteresowanego państwa członkowskiego i do Komisji;

b) w ciągu trzech miesięcy od otrzymania informacji zainteresowane państwo członkowskie przekazuje je docelowym beneficjentom pomocy;

c) państwo członkowskie uzyskuje od każdego beneficjenta oświadczenie o tym, że łączna kwota otrzymanej przez niego pomocy *de minimis* nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*. W przypadku gdy kwota ta zostaje przekroczona, dane państwo członkowskie zapewnia zgłoszenie Komisji środka pomocy powodującego przekroczenie pułapu lub zwrócenie go przez beneficjenta.

5. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Takie dokumenty zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, należy zachować:

a) w przypadku indywidualnej pomocy *de minimis* – przez okres dziesięciu lat, począwszy od daty przyznania pomocy;

b) w przypadku programów pomocy *de minimis* – przez okres dziesięciu lat, począwszy od daty przyznania po raz ostatni pomocy indywidualnej w ramach wspomnianego programu.

6. Na pisemny wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują jej w ciągu 20 dni roboczych lub w terminie dłuższym, określonym we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do stwierdzenia, czy spełniono warunki niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do łącznych kwot pomocy *de minimis* otrzymanej przez dane przedsiębiorstwo oraz przez sektor rolny danego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 uchyla się z dniem 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 6

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed dniem 1 stycznia 2008 r. przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej, pod warunkiem że spełnia ona warunki ustanowione w art. 1–4, z wyjątkiem wymogu wyraźnego odesłania do niniejszego rozporządzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy. Wszelka pomoc nie spełniająca tych warunków podlega ocenie Komisji, zgodnie z odpowiednimi ramami regulacyjnymi, wytycznymi, komunikatami i zawiadomieniami.

2. Uznaje się, że wszelka pomoc *de minimis* przyznana między dniem 1 stycznia 2005 r. a okresem sześciu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, która spełnia warunki rozporządzenia (WE) nr 1860/2004 stosowanego do sektora produkcji rolnej do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, zatem nie podlega wymogowi zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu.

3. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia środki pomocy *de minimis* spełniające warunki określone w niniejszym rozporządzeniu mogą być w dalszym ciągu stosowane na warunkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu przez kolejne sześć miesięcy.

Artykuł 7

Wejście w życie i okres obowiązywania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Maksymalna skumulowana kwota pomocy *de minimis* przyznanej przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej, o której mowa w art. 3 ust. 3, dla poszczególnych państw członkowskich:

	(EUR)
BE	51 532 500
BG	23 115 000
CZ	26 257 500
DK	59 445 000
DE	297 840 000
EE	3 502 500
IE	40 282 500
EL	75 382 500
ES	274 672 500
FR	438 337 500
IT	320 505 000
CY	4 327 500
LV	5 550 000
LT	11 572 500
LU	1 777 500
HU	44 497 500
MT	870 000
NL	165 322 500
AT	40 350 000
PL	119 542 500
PT	47 782 500
RO	98 685 000
SL	8 167 500
SK	11 962 500
FI	26 752 500
SE	30 217 500
UK	152 842 500

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1536/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

w sprawie wszczęcia przeglądu pod kątem „nowego eksportera” w świetle rozporządzenia Rady (WE) nr 1659/2005 nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, uchylające cło w odniesieniu do przywozu od jednego eksportera w tym kraju i poddające ten przywóz wymogowi rejestracji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”⁽¹⁾), w szczególności jego art. 11 ust. 4,

po konsultacji z komitetem doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WNIOSEK O DOKONANIE PRZEGLĄDU

- (1) Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu pod kątem „nowego eksportera” na mocy art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wniosek został złożony przez przedsiębiorstwo Yingkou Dalmond Refractories Co. Ltd (zwane dalej „wnioskodawcą”), które jest producentem eksportującym z Chińskiej Republiki Ludowej (zwanej dalej „krajem, którego dotyczy postępowanie”).

B. PRODUKT

- (2) Produktem objętym przeglądem są chemicznie związane, niewypalone cegły magnezytowe, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, bez względu na zawartość magnezytu, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej (zwany dalej „produktem objętym postępowaniem”), sklasyfikowane w ramach kodów CN ex 6815 91 00, ex 6815 99 10 i ex 6815 99 90 (kody TARIC 6815 91 00 10, 6815 99 10 20 i 6815 99 90 20). Powyższe kody CN podane są jedynie w celach informacyjnych.

C. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (3) Obowiązującymi obecnie środkami są ostateczne cła antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE)

nr 1659/2005⁽²⁾, na podstawie którego przywóz do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, w tym produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez wnioskodawcę, podlega ostatecznemu cłu antydumpingowemu w wysokości 39,9 %, z wyjątkiem kilku wyraźnie wymienionych spółek podlegających indywidualnym stawkom celnym.

D. PODSTAWY DOKONANIA PRZEGLĄDU

- (4) Wnioskodawca twierdzi, że działa w warunkach gospodarki rynkowej, określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, lub występuje o przyznanie indywidualnego traktowania zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, utrzymując, że nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty w okresie objętym dochodzeniem, który posłużył do ustalenia środków antydumpingowych, tzn. w okresie od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r. (zwanym dalej „pierwotnym okresem objętym dochodzeniem”), i że nie jest powiązany z żadnym z eksportujących producentów produktu objętego postępowaniem, którzy podlegają wyżej wspomnianym środkom antydumpingowym.
- (5) Wnioskodawca twierdzi również, że rozpoczął wywóz produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty po upływie pierwotnego okresu objętego dochodzeniem.

E. PROCEDURA

- (6) Zainteresowani producenci wspólnotowi zostali poinformowani o powyższym wniosku i mieli możliwość przedstawienia uwag.
- (7) Po zbadaniu dostępnych dowodów Komisja doszła do wniosku, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu pod kątem „nowego eksportera”, na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego w celu stwierdzenia, czy wnioskodawca działa w warunkach gospodarki rynkowej określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego lub czy wnioskodawca spełnia wymagania związane z objęciem go indywidualnym cłem określonym zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, a jeżeli tak, do ustalenia indywidualnego marginesu dumpingu wnioskodawcy i, w przypadku stwierdzenia dumpingu, poziomu cła, którym powinien zostać obciążony przywóz rozpatrywanego produktu do Wspólnoty przez wnioskodawcę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 267 z 12.10.2005, str. 1.

(8) Jeżeli zostanie ustalone, że wnioskodawca spełnia wymagania pozwalające na objęcie go indywidualną stawką celną, może okazać się konieczna zmiana stawki cła stosowanej obecnie w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem przez przedsiębiorstwa niewymienione indywidualnie w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1659/2005.

a) **Kwestionariusze**

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do wnioskodawcy.

b) **Zbieranie informacji i przeprowadzanie przesłuchań**

Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz o dostarczenie potwierdzających dowodów.

Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że zwrócą się one z pisemnym wnioskiem, wykazując, że istnieją szczególne powody, dla których powinny zostać przesłuchane.

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w okresie przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu.

c) **Status gospodarki rynkowej**

Jeżeli wnioskodawca dostarczy wystarczające dowody, że prowadzi działalność w warunkach gospodarki rynkowej, tzn. że spełnia kryteria ustanowione w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, wartość normalna zostanie ustalona zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu należy złożyć należycie uzasadnione wnioski w określonym terminie ustalonym w art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Komisja prześle formularze wniosku wnioskodawcy, jak również władzom Chińskiej Republiki Ludowej.

d) **Wybór kraju o gospodarce rynkowej**

W przypadku gdy wnioskodawcy nie zostanie przyznany status gospodarki rynkowej, a spełnia on wymagania pozwalające na objęcie go indywidualną stawką celną zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, do celów ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej wyko-

rzystany zostanie właściwy kraj o gospodarce rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Komisja przewiduje w tym celu ponowne wykorzystanie Stanów Zjednoczonych Ameryki, tak jak to miało miejsce w przypadku dochodzenia, które doprowadziło do nałożenia środków na przywóz produktu objętego postępowaniem z Chińskiej Republiki Ludowej. Zainteresowane strony są niniejszym proszone o wypowiedzenie się na temat stosowności wyboru kraju w terminie ustalonym w art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Ponadto w przypadku przyznania wnioskodawcy statusu gospodarki rynkowej Komisja może również, w razie potrzeby, wykorzystać ustalenia dotyczące wartości normalnej określonej we właściwym kraju o gospodarce rynkowej, np. do celów zastąpienia wszelkich niewiarygodnych elementów kosztów lub cen w Chińskiej Republiki Ludowej, niezbędnych dla ustalenia wartości normalnej, jeżeli wiarygodne dane nie są dostępne w Chińskiej Republice Ludowej. Również w tym celu Komisja przewiduje wykorzystanie Stanów Zjednoczonych Ameryki.

F. **UCHYLENIE OBOWIĄZUJĄCEGO CŁA I REJESTRACJA PRZYWOZU**

(9) Na mocy art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego obowiązujące cło antidumpingowe powinno być uchylone w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem, wytwarzanego i sprzedawanego przez wnioskodawcę na wywóz do Wspólnoty. Jednocześnie tego rodzaju przywóz powinien zostać poddany wymogowi rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, aby zapewnić, że gdyby w wyniku przeglądu stwierdzono dumping ze strony wnioskodawcy, cła antidumpingowe będą mogły zostać nałożone z mocą wsteczną od dnia wszczęcia tego przeglądu. Na tym etapie postępowania nie można oszacować kwoty możliwych przyszlých zobowiązań wnioskodawcy.

G. **TERMINY**

(10) W celu zapewnienia sprawnego zarządzania należy określić terminy, w których:

— zainteresowane strony mogą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje stanowiska na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na kwestionariusz wymieniony w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub wszelkie inne informacje, które mają zostać uwzględnione podczas postępowania,

— zainteresowane strony mogą złożyć pisemny wniosek o przesłuchanie przez Komisję,

— zainteresowane strony mogą przedstawić swoją opinię dotyczącą stosowności wyboru Stanów Zjednoczonych Ameryki, które przewidziane są jako kraj o gospodarce rynkowej dla celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej, jeżeli wnioskodawcy nie zostanie przyznany status gospodarki rynkowej,

— wnioskodawca powinien złożyć należycie uzasadniony wniosek o przyznanie statusu gospodarki rynkowej.

H. BRAK WSPÓŁPRACY

- (11) W przypadkach, w których jakkolwiek zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji lub nie dostarcza ich w określonych terminach, lub też znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń potwierdzających lub zaprzeczających, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (12) W przypadku ustalenia, że jakkolwiek zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę i zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego można wykorzystać dostępne fakty. Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

I. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- (13) Należy zaznaczyć, że wszelkie dane osobowe zgromadzone w trakcie niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾.

J. URZĘDNIK PRZEPROWADZAJĄCY SPOTKANIE WYJAŚNIAJĄCE

- (14) Należy również zauważyć, że jeżeli zainteresowane strony są zdania, że napotykają trudności związane z egzekwowaniem prawa do obrony, mogą wystąpić o interwencję urzędnika DG ds. Handlu. Pośredniczy on w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji, zapewniając, w stosownych przypadkach, mediację w kwestiach proceduralnych związanych z ochroną interesów stron podczas postępowania, w szczególności w odniesieniu do spraw dotyczących dostępu do akt, poufności, przedłużenia terminów oraz przetwarzania pisemnych i/lub ustnych oświadczeń lub uwag. Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach interneto-

wych urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w portalu DG ds. Handlu (<http://ec.europa.eu/trade>),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wszczyna się przegląd rozporządzenia (WE) nr 1659/2005 zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 celem określenia, czy i w jakim stopniu przywóz chemicznie związanych, niewypalonych cegieł magnezytowych, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, bez względu na zawartość magnezytu, objętych kodem CN ex 6815 91 00, ex 6815 99 10 i ex 6815 99 90 (kody TARIC 6815 91 00 10, 6815 99 10 20 i 6815 99 90 20), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, wytwarzanych i sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty przez Yingkou Dalmond Refractories Co. Ltd (dodatkowy kod TARIC A 853) powinien podlegać cłu antydumpingowemu nałożonemu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1659/2005.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1659/2005 w odniesieniu do przywozu określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Na mocy art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96 niniejszym poleca się organom celnym państw członkowskich podjęcie właściwych kroków w celu rejestracji przywozu określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia. Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

1. Zainteresowane strony, jeżeli ich wnioski mają być wzięte pod uwagę w trakcie dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wymienionym w motywie 8 lit. a) niniejszego rozporządzenia lub wszelkie inne informacje w ciągu 40 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile nie wskazano inaczej.

Zainteresowane strony mogą również w tym samym 40-dniowym terminie składać na piśmie wnioski o przesłuchanie przez Komisję.

2. Strony dochodzenia mogą chcieć wypowiedzieć się na temat stosowności wyboru Stanów Zjednoczonych Ameryki, które mają być wykorzystane jako kraj o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Chińskiej Republiki Ludowej; w tym celu muszą przekazać swoje uwagi w terminie 10 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

3. Należy uzasadniony wniosek o traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej musi wpłynąć do Komisji w terminie 21 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

4. Wszelkie oświadczenia i wnioski wnoszone przez zainteresowane strony należy składać na piśmie (nie w formie elektronicznej, o ile nie ustalono inaczej); należy w nich wskazać nazwę, adres, adres e-mail, numery telefonu i faksu zainteresowanej strony. Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „Limited (!)” oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „DO WGLĄDU ZAINTERESOWANYCH STRON”.

Wszelkie informacje dotyczące sprawy i/lub wszelkie wnioski o przesłuchanie powinny być przesyłane na następujący adres:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: J-79 4/23
B-1049 Brussels
Faks: (322) 295 65 05.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

(¹) Oznacza to, że dokument przeznaczony jest jedynie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43). Jest to dokument poufny w rozumieniu art. 19 rozporządzenia (WE) nr 384/96 oraz art. 6 Porozumienia WTO w sprawie stosowania art. VI GATT 1994 (Porozumienie antydumpingowe).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1537/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

przewidujące przyznanie organizacjom producentów dodatku wyrównawczego na dostawy tuńczyka dla przemysłu przetwórczego w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2007 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dodatek wyrównawczy przewidziany w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 może być przyznawany pod pewnymi warunkami wspólnotowym organizacjom producentów tuńczyka na ilości dostarczone do zakładów przetwórczych w kwartale kalendarzowym, który służy jako referencyjny do obliczania cen, jeśli równocześnie kwartalna średnia cena sprzedaży na rynku Wspólnoty i cena przywozu, zwiększona w stosownych przypadkach o opłatę wyrównawczą, nie przekraczają poziomu 87 % wspólnotowej ceny producenta danego produktu.
- (2) Po analizie sytuacji na rynku wspólnotowym stwierdzono, iż w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2007 r., w odniesieniu do połowów tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*), zarówno kwartalna średnia cena sprzedaży na rynku jak i cena przywozu, o których mowa w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 104/2004, nie przekroczyły poziomu 87 % obowiązującej wspólnotowej ceny producenta, określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1969/2006⁽²⁾.
- (3) W celu określenia wysokości przysługującego dodatku należy uwzględnić operacje sprzedaży, dla których faktury są datowane na dany kwartał i zostały wykorzystane przy obliczaniu miesięcznej średniej ceny sprzedaży, zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2183/2001 z dnia 9 listopada 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do przyznawania dodatku wyrównawczego na tuńczyka przeznaczonego dla przemysłu przetwórczego⁽³⁾.

- (4) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 wysokość dodatku nie może w żadnym wypadku przekraczać różnicy między progiem uruchomienia a średnią ceną sprzedaży danego produktu na rynku wspólnotowym lub zryczałtowanej kwoty równej 12 % tego progu.
- (5) Ilości kwalifikujące się do objęcia dodatkiem wyrównawczym nie mogą w żadnym wypadku przekroczyć, w odniesieniu do danego kwartału, ilości określonych w art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.
- (6) Ilości tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*), sprzedawane i dostarczane do zakładów przetwórczych mających siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty, były w danym kwartale wyższe od ilości sprzedanych i dostarczonych w analogicznym kwartale w poprzednich trzech latach połowowych. Biorąc pod uwagę fakt, iż ilości te przekraczają pułap określony w art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, należy ograniczyć całkowitą ilość tych produktów kwalifikujących się do otrzymania dodatku.
- (7) Zgodnie z pułapami określonymi w art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, wykorzystywanymi do obliczenia wysokości dodatku przyznawanego każdej organizacji producentów, należy ustalić podział kwalifikujących się ilości między zainteresowane organizacje producentów, proporcjonalnie do odpowiednich wielkości ich produkcji w analogicznym kwartale w latach połowowych 2004, 2005 i 2006.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2007 r. przyznaje się dodatek wyrównawczy, o którym mowa w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, na tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*).

Zgodnie z art. 27 ust. 2 tiret pierwsze i drugie rozporządzenia (WE) nr 104/2000 maksymalną kwotę dodatku ustala się na 5 EUR za tonę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem przystąpienia z 2005 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 368 z 23.12.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 293 z 10.11.2001, str. 11.

Artykuł 2

1. Całkowita ilość kwalifikująca się do otrzymania dodatku wyrównawczego wynosi 34,320 ton tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*).
2. Sposób podziału całkowitej ilości między zainteresowane organizacje producentów określony jest w załączniku.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Joe BORG
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Podział ilości tuńczyka kwalifikujących się do otrzymania dodatku wyrównawczego między organizacje producentów w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2007 r. zgodnie z art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, ze wskazaniem ilości w zależności od przyznanego dodatku

(w tonach)

Tuńczyk biały (<i>Thunnus alalunga</i>)	Ilości objęte rekompensatą do 100 % (art. 27 ust. 4 tiret pierwsze)	Ilości objęte rekompensatą do 50 % (art. 27 ust. 4 tiret drugie)	Ogółem ilości objęte rekompensatą (art. 27 ust. 4 tiret pierwsze i drugie)
OPAGAC	11,940	0	11,940
OPTUC	0	0	0
OP 42	0	0	0
ORTHONGEL	0,271	22,109	22,380
APASA	0	0	0
MADEIRA	0	0	0
Wspólnota - ogółem	12,211	22,109	34,320

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1538/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 327/98 otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV. 6 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 327/98 ⁽³⁾ ogranicza ważność pozwoleń na wywóz wydawanych przez niektóre kraje trzecie na potrzeby wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz do roku obowiązywania kontyngentu.
- (2) Przepis ten stanowi ograniczenie administracyjne podlegające kompetencjom organów Wspólnoty, podczas gdy

za ważność pozwoleń i ich kontrolę odpowiedzialne są głównie organy kraju wywozu. Utrzymanie przedmiotowego przepisu, jako warunku kwalifikowalności wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz, nie jest więc ani uzasadnione, ani niezbędne. Należy go zatem usunąć.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 327/98.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3 rozporządzenia (WE) nr 327/98 skreśla się akapit trzeci.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 797/2006. (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 11.2.1998, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2019/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 48).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1539/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustalające współczynniki mające zastosowanie do zbóż wywożonych w postaci szkockiej whisky
na okres 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1670/2006 z dnia 10 listopada 2006 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 w zakresie ustalania i przyznawania dostosowanych refundacji w odniesieniu do produktów zbożowych wywożonych w postaci niektórych napojów spirytusowych⁽²⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1670/2006 przewiduje, że ilościami zbóż, dla których przyznawana jest refundacja wywozowa, są ilości objęte kontrolą i poddane destylacji oraz ważone przy zastosowaniu współczynnika ustalanego corocznie w stosunku do każdego zainteresowanego państwa członkowskiego. Współczynnik ten wyraża stosunek między całkowitymi ilościami wywiezionymi i całkowitymi ilościami wprowadzonymi do obrotu danych napojów spirytusowych na podstawie tendencji odnotowanych w odniesieniu do tych ilości w okresie odpowiadającym przeciętnemu okresowi dojrzewania danego napoju spirytusowego.
- (2) W świetle informacji przedstawionych przez Zjednoczone Królestwo dotyczących okresu od dnia 1 stycznia

do dnia 31 grudnia 2006 r., przeciętny okres dojrzewania w 2006 r. wynosił dla szkockiej whisky sześć lat.

- (3) W związku z powyższym należy ustalić współczynniki dla okresu od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r.
- (4) Artykuł 10 protokołu 3 do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym wyklucza przyznawanie refundacji przy wywozie do Liechtensteinu, Islandii i Norwegii. Ponadto Wspólnota zawarła z niektórymi państwami trzecimi umowy znoszące refundacje wywozowe. W związku z tym oraz zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1670/93 należy to uwzględnić przy obliczaniu współczynnika na okres 2006/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W okresie od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r. wartość współczynników przewidzianych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1670/93, mających zastosowanie do zbóż wykorzystywanych w Zjednoczonym Królestwie do wytwarzania szkockiej whisky, jest równa wartości podanej w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 11.11.2006, str. 33. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

ZAŁĄCZNIK

Współczynniki mające zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa

Okres obowiązywania	Współczynnik stosowany do	
	jęczmienia przetworzonego na sód wykorzystywanego do wytwarzania whisky słodowej	zboż wykorzystywanych do wytwarzania whisky zbożowej
Od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r.	0,445	0,526

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1540/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustalające współczynniki stosowane do zbóż wywożonych w postaci irlandzkiej whisky na okres 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1670/2006 z dnia 10 listopada 2006 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 w zakresie ustalania i przyznawania dostosowanych refundacji w odniesieniu do produktów zbożowych wywożonych w postaci niektórych napojów spirytusowych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1670/2006 przewiduje, że ilościami zbóż, dla których przyznawana jest refundacja wywozowa, są ilości objęte kontrolą i poddane destylacji oraz ważone przy zastosowaniu współczynnika ustalanego corocznie dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego. Współczynnik ten wyraża stosunek między całkowitymi ilościami wywiezionymi i całkowitymi ilościami wprowadzonymi do obrotu danych napojów spirytusowych, na podstawie tendencji odnotowanych w odniesieniu do tych ilości w okresie odpowiadającym przeciętnemu okresowi dojrzewania danego napoju spirytusowego.
- (2) W świetle informacji przedstawionych przez Irlandię i dotyczących okresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2006 r., przeciętny okres dojrzewania w 2006 r. wynosił dla irlandzkiej whisky pięć lat.

(3) W związku z powyższym należy ustalić współczynniki dla okresu od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r.

(4) Artykuł 10 protokołu 3 do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym wyklucza przyznawanie refundacji przy wywozie do Liechtensteinu, Islandii i Norwegii. Ponadto Wspólnota zawarła z niektórymi państwami trzecimi umowy znoszące refundacje wywozowe. W związku z tym oraz zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1670/2006 należy fakt ten uwzględnić przy obliczaniu współczynnika na okres 2007/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W okresie od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r. wartość współczynników przewidzianych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1670/2006, mających zastosowanie do zbóż wykorzystywanych w Irlandii do wytwarzania irlandzkiej whisky, będzie równa wartości podanej w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 11.11.2006, str. 33. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

ZAŁĄCZNIK

Współczynniki mające zastosowanie w Irlandii

Okres stosowania	Współczynnik stosowany do	
	jęczmienia wykorzystywanego do wytwarzania irlandzkiej whisky kategorii B ⁽¹⁾	zboż wykorzystywanych do wytwarzania irlandzkiej whisky kategorii A
Od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r.	0,706	1,782

⁽¹⁾ W tym jęczmienia przetworzonego na słód.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1541/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****w sprawie dowodu zakończenia formalności celnych przy przywozie cukru do krajów trzecich,
przewidzianego w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 40 ust. 1 lit. g),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że refundacje wywozowe w sektorze cukru mogą się różnić w zależności od miejsca przeznaczenia, jeśli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków.
- (2) Artykuł 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 900/2007 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczącego stałego przetargu na ustalenie refundacji wywozowych na cukier biały do końca roku gospodarczego 2007/2008 ⁽²⁾ przewiduje to rozróżnienie przez wykluczenie niektórych miejsc przeznaczenia.
- (3) Artykuł 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽³⁾ przewiduje, że w przypadku gdy stawka refundacji jest zróżnicowana w zależności od miejsca przeznaczenia, wypłata refundacji jest uzależniona od warunków dodatkowych ustanowionych na mocy art. 15 i 16 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 przewiduje, że produkty zostają przywiezione w niezmienionym stanie do kraju trzeciego lub jednego z krajów trzecich, do których stosuje się refundacje.
- (5) Artykuł 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 wymienia różne rodzaje dokumentów, które mogą służyć jako dowód zakończenia formalności celnych w krajach trzecich, w przypadku gdy wysokość stawki refundacji zróżnicowana jest w zależności od miejsca przeznaczenia. Na podstawie ust. 4 wspomnianego artykułu Komisja może postanowić w niektórych szczególnych

przypadkach, że dowód, o którym mowa w tym artykule, może być uznany za przedstawiony w postaci szczególnego dokumentu lub w jakikolwiek inny sposób.

- (6) W sektorze cukru operacje wywozowe przeprowadzane są na podstawie umów zdefiniowanych jako „franco statek” na londyńskiej giełdzie transakcji finansowych. W konsekwencji nabywcy akceptują na etapie „franco statek” wszystkie zobowiązania umowne, w tym dowód zakończenia formalności celnych, nie będąc bezpośrednimi beneficjentami refundacji, do której dowód ten uprawnia. Otrzymanie tego dowodu na wszystkie wywożone ilości może pociągać za sobą poważne trudności administracyjne w niektórych państwach, a to z kolei może znacznie opóźnić lub uniemożliwić wypłacanie refundacji dla wszystkich rzeczywiście wywożonych ilości.
- (7) Mając na względzie ograniczenie wpływu na równowagę rynku cukru, rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2007 z dnia 20 kwietnia 2007 r. w sprawie dowodu zakończenia formalności celnych przy przywozie cukru do krajów trzecich, przewidzianego w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 ⁽⁴⁾, przewiduje złagodzenie zasad w sprawie dowodu zakończenia formalności celnych do dnia 31 grudnia 2007 r.
- (8) Biorąc pod uwagę, że nadal istnieją mające wpływ na rynek trudności administracyjne, stanowiące przyczynę stosowania tego odstępstwa, należy stosować w 2008 r. przepis dotyczący alternatywnych dowodów pochodzenia.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W przypadku wywozu dokonywanego zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 produkty są uważane za przywiezione do krajów trzecich za okazaniem następujących trzech dokumentów:

- a) kopii dokumentu transportu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 26. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1298/2007 (Dz.U. L 289 z 7.11.2007, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1001/2007 (Dz.U. L 226 z 30.8.2007, str. 9).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 104 z 21.4.2007, str. 14.

- b) oświadczenia, że produkt został rozładowany, wydanego przez władze kraju trzeciego lub przez władze jednego z państw członkowskich mające siedzibę w kraju przeznaczenia lub przez międzynarodową agencję kontrolującą zgodnie z art. 16a–16f rozporządzenia (WE) nr 800/1999, potwierdzającego, że produkt opuścił miejsce rozładowania lub że przynajmniej zgodnie z wiedzą władz lub agencji wystawiających oświadczenie produkt nie był następnie ponownie załadowany w celu ponownego wywozu;
- c) dokumentu bankowego wystawionego przez zatwierdzonych pośredników mających siedzibę we Wspólnocie potwierdza-

jącego, że wpłata odpowiadająca danemu wywozowi została dokonana na konto eksportera otwarte u tego pośrednika, lub dowodu takiej wpłaty.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1542/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****w sprawie procedur wyładunku i ważenia śledzia, makreli oraz ostroboka**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 23 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 przewiduje możliwość przyjęcia szczegółowych przepisów dotyczących ustanowienia struktur administracyjnych i technicznych koniecznych do zapewnienia odpowiedniej kontroli, inspekcji i egzekwowania zgodnie z art. 23 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (2) W celu zapewnienia uczciwej konkurencji właściwe jest wprowadzenie zharmonizowanych procedur wyładunku i ważenia śledzia, makreli oraz ostroboka.
- (3) Procedury wyładunku i ważenia zostały opracowane w latach 2002–2005 w ścisłej współpracy między Wspólnotą, Norwegią i Wyspami Owczymi i zostały wprowadzone do prawodawstwa wspólnotowego, już na etapie opracowywania, jako przejściowe środki techniczne i kontrolne w rozporządzeniu Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalającym wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe⁽²⁾.
- (4) Aby umożliwić odpowiednią kontrolę i inspekcję wyładunków śledzia, makreli i ostroboka dokonywanych przez statki Wspólnoty, wyładunki powinny być możliwe jedynie w wyznaczonych portach we Wspólnocie lub w krajach trzecich, które przy wyładunkach i ważeniu tych gatunków stosują system podobny do systemu stosowanego we Wspólnocie.

- (5) Aby zwiększyć dokładność informacji rejestrowanych w dzienniku połowowym, konieczne jest wprowadzenie pewnych wyjątków do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie⁽³⁾. W celu zachowania jasności należy zaznaczyć, że niektóre wymogi niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie dodatkowo do wymogów określonych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽⁴⁾.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wyładunków śledzia (*Clupea harengus*), makreli (*Scomber scombrus*) oraz ostroboka (*Trachurus* spp.) lub ich kombinacji w ilości przekraczającej 10 ton na jeden wyładunek, dokonywanych przez statki rybackie Wspólnoty i krajów trzecich we Wspólnocie lub przez statki rybackie Wspólnoty w krajach trzecich, które to ryby złowiono:

- a) w przypadku śledzia w obszarach ICES⁽⁵⁾ I, II, IIIa, IV, Vb, VI oraz VII;
- b) w przypadku makreli i ostroboka w obszarach ICES IIa, IIIa, IV, VI oraz VII.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

⁽³⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11).

⁽⁵⁾ Międzynarodowa Rada Badań Morza zgodnie z definicją w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3880/91 z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 365 z 31.12.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 448/2005 (Dz.U. L 74 z 19.3.2005, str. 5)).

Artykuł 2

Wyznaczone porty

1. Zakazuje się wyładunków śledzia, makreli lub ostroboka poza portami wyznaczonymi przez państwa członkowskie lub kraje trzecie, które zawarły porozumienia ze Wspólnotą dotyczące wyładunku tych gatunków ryb.

2. Każde państwo członkowskie, którego to dotyczy, przekazuje Komisji wykaz wyznaczonych portów, w których mogą mieć miejsce wyładunki śledzia, makreli i ostroboka. Informuje ono również Komisję o procedurach inspekcji i nadzoru stosowanych w tych portach, jak również o warunkach dotyczących rejestracji oraz sprawozdawczości w odniesieniu do ilości każdego z tych gatunków w każdym wyładunku.

3. Każde z państw członkowskich, którego to dotyczy, przekazuje Komisji wszelkie zmiany w wykazie portów oraz w procedurach inspekcji i nadzoru, o których mowa w ust. 2, na co najmniej 15 dni przed ich wejściem w życie.

4. Komisja przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, jak również wykaz portów wyznaczonych przez kraje trzecie wszystkim zainteresowanym państwom członkowskim.

5. Komisja i państwo członkowskie, którego to dotyczy, publikuje wykaz wyznaczonych portów oraz zmiany w tym wykazie na swoich stronach internetowych.

ROZDZIAŁ II

WYŁADUNKI WE WSPÓLNOCIE

Artykuł 3

Wejście do portu

1. Kapitan statku rybackiego lub jego przedstawiciel powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego, w którym ma zostać dokonany wyładunek, co najmniej na cztery godziny przed wejściem do danego portu wyładunku o:

- a) porcie, do którego ma wpłynąć statek, nazwie statku i jego numerze rejestracyjnym;
- b) przewidywanej godzinie przybycia do portu;
- c) ilościach, liczonych w kilogramach żywej masy w podziale na gatunki, zatrzymanych na statku;

d) obszarze, na którym dokonano połowu, zgodnie z art. 10 lit. d).

2. Państwo członkowskie może ustalić krótszy okres powiadomienia niż okres określony w ust. 1. W takim przypadku państwo członkowskie informuje o tym Komisję 15 dni przed wejściem w życie takiego ustalenia. Komisja i państwa członkowskie, których to dotyczy, zamieszczają odnośną informację na swoich stronach internetowych.

Artykuł 4

Wyładunek

Właściwe organy państwa członkowskiego, którego to dotyczy, wymagają uzyskania zezwolenia na rozpoczęcie wyładunku. Jeżeli wyładunek został przerwany, wymagane jest zezwolenie na jego wznowienie.

Artykuł 5

Dziennik połowowy

1. W drodze odstępstwa od przepisów pkt 4.2 załącznika IV do rozporządzenia (EWG) nr 2807/83 kapitan statku rybackiego przedkłada, niezwłocznie po przybyciu do portu, odpowiednią stronę lub strony dziennika połowowego właściwym organom w porcie wyładunku.

2. Ilości zatrzymane na statku, zgłoszone przez wyładunkiem zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c), są równe ilościom zapisanym w dzienniku połowowym po zakończeniu wyładunku.

3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2807/83 dopuszczalny margines tolerancji w szacowaniu ilości, w kilogramach wpisanych do dziennika połowowego, ryb zatrzymanych na statku wynosi 10 %.

Artykuł 6

Ważenie świeżych ryb

1. Wszyscy nabywcy kupujący świeże ryby gwarantują, że wszystkie otrzymane ilości są ważone z wykorzystaniem systemów zatwierdzonych przez właściwe organy. Ważenie przeprowadza się przed sortowaniem, przetworzeniem, przechowywaniem, transportem z portu wyładunku lub odsprzedają ryb. Wartość, będąca rezultatem ważenia, służy do wypełnienia deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży oraz deklaracji przejęcia.

2. Przy obliczaniu masy wszelkie odliczenia dotyczące wody nie przekraczają 2 %.

Artykuł 7

Ważenie świeżych ryb po transporcie

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 6 ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na ważenie świeżych ryb po transporcie z portu wyładunku, pod warunkiem że ryby te nie zostały zważone przy wyładunku i są transportowane do miejsca przeznaczenia na terytorium państwa członkowskiego znajdującego się w odległości nie większej niż 100 metrów od portu wyładunku.

2. Można zezwolić na ważenie świeżych ryb po transporcie, jak przewidziano w ust. 1, jedynie jeśli:

- a) zapewniona jest obecność inspektora w pojeździe do transportu ryb, od miejsca wyładunku do miejsca ważenia ryb; lub
- b) właściwe organy miejsca wyładunku wydały zezwolenie na transport.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 2 lit. b), podlega następującym warunkom:

- a) bezpośrednio przed opuszczeniem przez pojazd do transportu ryb portu wyładunku nabywca lub jego przedstawiciel musi dostarczyć właściwym organom pisemną deklarację zawierającą informację o gatunku ryb oraz nazwie statku, z którego zostały one wyładowane, niepowtarzalny numer rejestracyjny pojazdu do transportu ryb, jak również szczegółowe informacje dotyczące miejsca przeznaczenia, w którym ryby zostaną zważone; oraz deklaracja musi zawierać datę i godzinę oraz przewidywaną godzinę przybycia tego pojazdu do miejsca przeznaczenia;
- b) kierowca musi przechowywać kopię deklaracji przewidzianej w lit. a) podczas transportu ryb, a na miejscu przeznaczenia przekazać ją odbiorcy ryb.

Artykuł 8

Urządzenia do ważenia świeżych ryb wykorzystywane publicznie

W przypadku kiedy wykorzystywane są publicznie urządzenia do ważenia, strona ważąca ryby wystawia nabywcy dowód ważenia wskazujący datę i godzinę ważenia oraz numer rejestracyjny pojazdu do transportu ryb. Kopię dowodu ważenia dołącza się do dokumentu sprzedaży lub deklaracji przejęcia.

Artykuł 9

Prywatne urządzenia do ważenia świeżych ryb

1. W przypadku kiedy wykorzystywane są prywatne urządzenia do ważenia, zastosowanie mają przepisy niniejszego artykułu.

2. System ważenia jest zatwierdzony, poddany kalibracji i zaplombowany przez właściwe organy.

3. Dla każdego systemu ważenia strona ważąca ryby prowadzi oprawiony dziennik ważenia z numeracją stron („dziennik ważenia”), w którym wskazane są:

- a) nazwa i numer rejestracyjny statku, z którego ryby zostały wyładowane;
- b) numery rejestracyjne pojazdów do transportu ryb, w przypadkach gdy ryby były przed ważeniem transportowane z portu wyładunku zgodnie z art. 7. Każdy ładunek pojazdu do transportu ryb jest ważony i rejestrowany oddzielnie;
- c) gatunki ryb;
- d) masa każdego wyładunku;
- e) data i godzina początku i końca ważenia.

4. Jeżeli ważenie odbywa się w systemie przenośnika taśmowego, należy zainstalować dobrze widoczny licznik, który rejestruje całkowitą masę. W dzienniku ważenia odnotowuje się odczyt licznika na początku ważenia oraz łączną masę. W dzienniku ważenia odnotowuje się każde wykorzystanie systemu ważenia.

Artykuł 10

Etykietowanie mrożonych ryb

Statki mogą dokonywać wyładunku ryb mrożonych jedynie, jeżeli można je zidentyfikować przy pomocy czytelnej etykiety lub pieczęci. Na etykiecie lub pieczęci, którą umieszcza się na każdej skrzyni lub bloku mrożonych ryb, wskazane są:

- a) nazwa lub numer rejestracyjny statku, który dokonał połowu;
- b) gatunek;
- c) data produkcji;
- d) obszar, na którym dokonano połowu; obszar odnosi się do podobzaru i rejonu lub podrejonu, na którym zgodnie z prawem wspólnotowym wymagane są ograniczenia połowowe.

*Artykuł 11***Ważenie mrożonych ryb**

1. Wszyscy nabywcy lub posiadacze mrożonych ryb zapewniają ważenie wyładowanych ilości przed ich przetworzeniem, przechowywaniem, transportem z portu wyładunku lub odsprzedażą. Masę mrożonych ryb wyładowanych w skrzyniach określa się w podziale na gatunki poprzez pomnożenie całkowitej liczby skrzyń przez średnią masę netto skrzyni obliczoną zgodnie z metodą określoną w załączniku.

2. Strona ważąca ryby prowadzi ewidencję dotyczącą każdego wyładunku, w której wskazane są:

- a) nazwa i numer rejestracyjny statku, z którego ryby zostały wyładowane;
- b) gatunki wyładowanych ryb;
- c) wielkość partii i próbka palet w podziale na gatunki zgodnie z przepisami pkt 1 załącznika;
- d) masa każdej palety w próbce i średnia masa palet;
- e) liczba skrzyń na każdej paletce w próbce;
- f) masa tara skrzyni, jeżeli różni się od masy tara określonej w pkt 4 załącznika;
- g) średnia masa pustej palety zgodnie z przepisami pkt 3 lit. b) załącznika;
- h) średnia masa skrzyni w podziale na gatunki.

3. Dane otrzymane z ważenia wykorzystuje się przy wypełnianiu deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży oraz deklaracji przejęcia.

*Artykuł 12***Przechowywanie dokumentów ważenia**

Dziennik ważenia oraz ewidencja przewidziane w art. 9 ust. 3 i art. 11 ust. 2 oraz kopie pisemnych deklaracji przewidziane w art. 7 ust. 3 lit. b) przechowuje się przez sześć lat.

*Artykuł 13***Dokument sprzedaży oraz deklaracja przejęcia**

Oprócz przepisów art. 9 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 przetwórca, odbiorca lub nabywca wszelkich wyła-

dowanych ryb przedkłada właściwym organom zainteresowanego państwa członkowskiego na ich żądanie, lecz w każdym przypadku nie później niż 48 godzin po zakończeniu ważenia, kopię dokumentu sprzedaży lub deklaracji przejęcia.

*Artykuł 14***Dostęp właściwych organów**

Właściwe organy mają zawsze pełny dostęp do systemu ważenia, dzienników ważenia, pisemnych deklaracji i wszystkich obiektów, w których ryby są przetwarzane i przechowywane.

*Artykuł 15***Kontrole krzyżowe**

Właściwe organy przeprowadzają administracyjne kontrole krzyżowe wszystkich wyładunków dotyczące:

- 1) ilości według gatunków wskazanych we wcześniejszym zawiadomieniu o wyładunku, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), oraz ilości odnotowanych w dzienniku połowowym statku;
- 2) ilości według gatunków odnotowanych w dzienniku połowowym statku oraz ilości odnotowanych w deklaracji wyładunkowej;
- 3) ilości według gatunków odnotowanych w deklaracji wyładunkowej oraz ilości odnotowanych w deklaracji przejęcia lub dokumencie sprzedaży;
- 4) obszaru połowu odnotowanego w dzienniku połowowym statku oraz danych VMS dla danego statku.

*Artykuł 16***Pełna inspekcja**

1. Właściwe organy państwa członkowskiego gwarantują, aby co najmniej 15 % ilości wyładowanych ryb i co najmniej 10 % wyładunków ryb poddano pełnej inspekcji. Inspekcje przeprowadza się zgodnie z przepisami ustępów 2, 3 i 4.

2. Ważenie połowu dokonanego przez dany statek jest monitorowane w podziale na gatunki. W przypadku statków przepompowujących ryby na brzeg monitoruje się ważenie całego wyładunku. W przypadku wyładunku ryb mrożonych liczone są wszystkie skrzynie i monitorowana jest metoda obliczania średniej masy netto skrzyń przewidziana w załączniku.

3. Oprócz danych, o których mowa w art. 15, kontroli krzyżowej poddawane są następujące dane:

- a) ilości według gatunków odnotowane w dziennikach ważenia oraz ilości według gatunków odnotowane w deklaracji przejęcia lub dokumencie sprzedaży;
- b) pisemne deklaracje otrzymane przez właściwe organy zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a) oraz pisemne deklaracje przechowywane przez odbiorcę ryb zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. b);
- c) numery rejestracyjne pojazdów do transportu ryb odnotowane w dzienniku ważenia zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. b) oraz numery odnotowane w pisemnych deklaracjach przewidzianych w art. 7 ust. 3 lit. a).

4. Należy dokonać weryfikacji potwierdzającej, że po zakończeniu rozładunku na statku nie znajdują się ryby.

Artykuł 17

Dokumentacja kontroli

Wszystkie kontrole objęte art. 16 są udokumentowane. Dokumentacja ta przechowywana jest przez sześć lat.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Metoda obliczania średniej masy netto skrzyń lub bloków mrożonych ryb

1. Średnią masę skrzyni określa się dla każdego gatunku przy zastosowaniu planu pobierania próbek określonego w poniższej tabeli. Próbka palet jest wybierana losowo.

Plan pobierania próbek

Wielkość partii (liczba skrzyń)	Wielkość próby (liczba palet × 52 skrzynie)
5 000 lub mniej	3
5 001–10 000	4
10 001–15 000	5
15 001–20 000	6
20 001–30 000	7
30 001–50 000	8
powyżej 50 000	9

2. Wazona jest każda paleta skrzyń w próbie. Całkowitą masę brutto wszystkich palet w próbie dzieli się przez całkowitą liczbę palet w próbie w celu uzyskania średniej masy brutto palety dla danego gatunku.
3. Aby uzyskać masę netto skrzyni dla danego gatunku, dokonuje się następujących odliczeń od średniej masy brutto palety, o której mowa w pkt 2:
 - a) odliczenia średniej masy tara skrzyni odpowiadającej wadze lodu i kartonu, plastiku lub innego opakowania pomnożonej przez liczbę skrzyń na palecie;
 - b) odliczenia średniej masy dziewięciu pustych palet wykorzystanych przy rozładunku.Masa netto palety dla danego gatunku będąca wynikiem tych obliczeń jest następnie dzielona przez liczbę skrzyń na palecie.
4. Masa tara skrzyni, o której mowa w pkt 3 lit. a), wynosi 1,5 kg. Państwo członkowskie może stosować inną masę tara skrzyni pod warunkiem przedstawienia metody pobierania próbek oraz wszelkich zmian tej metody do zatwierdzenia Komisji.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1543/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 581/2004 otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące określonych rodzajów masła oraz rozporządzenie (WE) nr 582/2004 otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące odtłuszczonego mleka w proszku

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3 lit. b) i ust. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 581/2004⁽²⁾ i art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 582/2004⁽³⁾ otwierają stały przetarg w celu określenia refundacji wywozowych na pewne przetwory mleczne do miejsc przeznaczenia z wyłączeniem pewnych krajów trzecich i terytoriów.

(2) Aby zapobiec niewłaściwej interpretacji statusu tych miejsc przeznaczenia, należy dokonać rozróżnienia między krajami trzecimi a terytoriami państw członkowskich UE niestanowiącymi części obszaru celnego Wspólnoty.

(3) Artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 581/2004 oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 582/2004 ustalają okres, w którym można składać oferty przetargowe na refundacje wywozowe dotyczące masła i odtłuszczonego mleka w proszku. Uwzględniając sytuację na rynku mleka i przetworów mlecznych rozporządzenie Komisji (WE) nr 1119/2007 z dnia 27 września 2007 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 581/2004 otwierającego stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące określonych rodzajów masła oraz od rozporządzenia (WE) nr 582/2004 otwierającego stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące odtłuszczonego mleka w proszku⁽⁴⁾ przewiduje jeden okres przetargowy na miesiąc w ostatnim kwartale 2007 r.

(4) W związku z tym, że obecna sytuacja na rynku najprawdopodobniej się utrzyma oraz w celu uniknięcia zbędnych obciążeń i procedur administracyjnych, należy ostatecznie przyjąć tę częstotliwość na stałe od stycznia 2008 r.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 581/2004 oraz rozporządzenia (WE) nr 582/2004.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 581/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 1, akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Produkty, o których mowa w akapicie pierwszym, są przeznaczone na wywóz do wszystkich miejsc przeznaczenia z wyjątkiem następujących krajów i terytoriów:

a) kraje trzecie: Andora, Stolica Apostolska (Państwo Watykańskie), Lichtenstein i Stany Zjednoczone Ameryki;

b) terytoria państw członkowskich UE, niestanowiące części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltar, Ceuta, Melilla, gminy Livigno i Campione d'Italia, wyspa Helgoland, Grenlandia, Wyspy Owcze oraz obszary Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.”

2) artykuł 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każdy okres przetargowy rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi wtorek miesiąca, z następującymi wyjątkami:

a) w sierpniu rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w trzeci wtorek miesiąca;

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1152/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, str. 3). Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 64. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 276/2007 (Dz.U. L 76 z 16.3.2007, str. 16).

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 27.3.2004, str. 67. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 276/2007.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 28.9.2007, str. 23.

- b) w grudniu rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w pierwszy wtorek miesiąca.

Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, okres ten rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w następnym dniu roboczym.

Każdy okres przetargowy kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w każdy trzeci wtorek miesiąca, z następującymi wyjątkami:

- a) w sierpniu kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w czwarty wtorek miesiąca;
- b) w grudniu kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w drugi wtorek miesiąca.

Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, okres ten kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) poprzedzającego dnia roboczego.”

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 582/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Artykuł 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stały przetarg został ogłoszony w celu określenia refundacji wywozowych, o których mowa w sekcji 9 załącznika I do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3846/87 (*), na odtłuszczone mleko w proszku w opakowaniach o wadze netto przynajmniej 25 kilogramów i zawierające w tej wadze nie więcej niż 0,5 % substancji niemlecznej objętej kodem produktu ex 0402 10 19 9000 z przeznaczeniem na eksport do wszystkich miejsc przeznaczenia za wyjątkiem następujących krajów i terytoriów:

- a) kraje trzecie: Andora, Stolica Apostolska (Państwo Watykańskie), Lichtenstein i Stany Zjednoczone Ameryki;
- b) terytoria państw członkowskich UE, niestanowiące części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltar, Ceuta, Melilla, gminy Livigno i Campione d'Italia, wyspa Helgoland,

Grenlandia, Wyspy Owcze oraz obszary Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

(*) Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1.”;

- 2) artykuł 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każdy okres przetargowy rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w każdy drugi wtorek miesiąca, z następującymi wyjątkami:

- a) w sierpniu rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w trzeci wtorek miesiąca;
- b) w grudniu rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w pierwszy wtorek miesiąca.

Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, okres ten rozpoczyna się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w następnym dniu roboczym.

Każdy okres przetargowy kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w każdy trzeci wtorek miesiąca, z następującymi wyjątkami:

- a) w sierpniu kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w czwarty wtorek miesiąca;
- b) w grudniu kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) w drugi wtorek miesiąca.

Jeżeli w dany wtorek przypada święto państwowe, okres ten kończy się o godzinie 13.00 (czasu brukselskiego) poprzedzającego dnia roboczego.”

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1544/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2707/2000 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do pomocy wspólnotowej do dostarczania mleka i niektórych przetworów mlecznych dla uczniów w instytucjach edukacyjnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1152/2007 z dnia 26 września 2007 r., określa poziom pomocy na dostarczanie mleka uczniom w szkołach bez względu na zawartość tłuszczu oraz przewiduje dostosowanie poziomu pomocy w odniesieniu do innych kwalifikujących się produktów.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2707/2000⁽²⁾.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2707/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Państwa członkowskie wypłacają pomoc na kwalifikujące się produkty wyszczególnione w załączniku I.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1152/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, str. 3). Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 37. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 704/2007 (Dz.U. L 161 z 22.6.2007, str. 31).

2. We francuskich departamentach zamorskich mleko smakowe z dodatkiem czekolady albo inne może być mlekiem rekonstruowanym.

3. Państwa członkowskie mogą zezwolić na dodanie co najwyżej 5 mg fluoru na kilogram w produktach kategorii I.

4. Pomoc przyznaje się na produkty wyszczególnione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, jeżeli produkty te spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) i rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (**), w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaków identyfikacyjnych określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

(*) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1.

(**) Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55.”;

- 2) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wysokość pomocy jest określona w załączniku II.”;

- 3) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla produktów kategorii II–VI określonych w załączniku I obliczenia uwzględniają następujące przeliczniki:

a) kategoria II: 100 kg = 300 kg mleka;

b) kategoria III: 100 kg = 765 kg mleka;

c) kategoria IV: 100 kg = 850 kg mleka;

d) kategoria V: 100 kg = 935 kg mleka;

e) kategoria VI: 100 kg = 750 kg mleka.”;

- 4) załączniki I i II zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ PRODUKTÓW KWALIFIKUJĄCYCH SIĘ DO OTRZYMYWANIA POMOCY WSPÓLNOTOWEJ**Kategoria I**

- a) mleko poddane obróbce cieplnej;
- b) mleko poddane obróbce cieplnej smakowe z dodatkiem czekolady lub czegoś innego, zawierające wagowo przynajmniej 90 % mleka, o którym mowa w lit. a);
- c) jogurt lub »piimä/filmjolk« lub »piimä/fil« otrzymany z mleka, o którym mowa w lit. a).

Kategoria II

Sery świeże i przetworzone niearomatyzowane ⁽¹⁾ o zawartości tłuszczu przynajmniej 40 % w suchej masie.

Kategoria III

Sery inne niż świeże i przetworzone, o zawartości tłuszczu przynajmniej 45 % w suchej masie.

Kategoria IV

Ser Grana Padano.

Kategoria V

Ser Parmigiano-Reggiano.

Kategoria VI

Ser Halloumi.

⁽¹⁾ Dla celów niniejszej kategorii sery niearomatyzowane oznaczają sery uzyskiwane wyłącznie z mleka, przez co należy rozumieć, że można do nich dodać substancje konieczne do ich wytwarzania, pod warunkiem że substancje te nie są używane do zastąpienia, w całości lub częściowo, jakichkolwiek naturalnych składników mleka.

ZAŁĄCZNIK II

Wysokość pomocy

- a) 18,15 EUR/100 kg dla produktów kategorii I;
- b) 54,45 EUR/100 kg dla produktów kategorii II;
- c) 138,85 EUR/100 kg dla produktów kategorii III;
- d) 154,28 EUR/100 kg dla produktów kategorii IV;
- e) 169,70 EUR/100 kg dla produktów kategorii V;
- f) 136,13 EUR/100 kg dla produktów kategorii VI.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1545/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

ustalające uzupełniającą ilość surowego cukru trzcinowego pochodzącego z państw AKP oraz Indii celem dostarczenia do rafinerii cukru w okresie od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 i w celu zapewnienia odpowiednich dostaw do rafinerii wspólnotowych zawieszają się stosowanie ceł przywozowych nakładanych na uzupełniającą ilość surowego cukru trzcinowego pochodzącego z państw, o których mowa w załączniku VI do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Ta ilość uzupełniająca powinna zostać obliczona zgodnie z art. 19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi ⁽²⁾ na podstawie prognozowanego wspólnotowego bilansu dostaw cukru surowego. W odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 bilans wykazuje konieczność przywozu uzupełniającej ilości cukru surowego, tak aby zaspokoić zapotrzebowanie wspólnotowych rafinerii cukru.
- (3) Aby zapewnić wspólnotowym rafineriom cukru wystarczające dostawy cukru surowego zaspokajające ich trady-

cyjne zapotrzebowanie, ilość uzupełniająca powinna zostać rozdzielona pomiędzy zainteresowane państwa trzecie w sposób zapewniający pełną dostawę. W przypadku Indii uznaje się za stosowne utrzymanie początkowo przyznanej ilości w wysokości 10 000 ton. W odniesieniu do pozostałego zapotrzebowania ogólna ilość powinna zostać ustalona dla państw AKP, które wspólnie postanowiły wprowadzić pomiędzy sobą procedury przydzielania ilości w celu zapewnienia odpowiednich dostaw do rafinerii cukru.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla okresu od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r. uzupełniająca ilość surowego cukru trzcinowego do rafinacji objętego kodem CN 1701 11 10, zgodnie z art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006, wynosi:

- a) 70 000 ton wyrażonych jako cukier biały pochodzący z państw wymienionych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, z wyjątkiem Indii;
- b) 10 000 ton wyrażonych jako cukier biały pochodzący z Indii.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 371/2007 (Dz.U. L 92 z 3.4.2007, str. 6).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1546/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1898/2005 ustanawiające szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietanki, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

określone w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999;”;

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 i 15,

2) w art. 45 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1152/2007 zmieniło przepisy rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do prywatnego przechowywania masła i śmietanki, w szczególności poprzez zniesienie odniesienia do krajowych norm jakości jako kryterium kwalifikacji do przyznania pomocy na prywatne przechowywanie masła.
- (2) W świetle tych nowych uzgodnień należy ujednoczyć kryteria kwalifikacji do programów pomocy na zbył śmietanki, masła i masła skoncentrowanego ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1898/2005 ⁽²⁾. W szczególności należy znieść odniesienia do krajowych norm jakości i zastąpić je, w razie potrzeby, kryteriami kwalifikacji zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 1255/1999. Należy zatem przyjąć odpowiednie przepisy dotyczące kontroli.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1898/2005.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

„2. W przypadku gdy dodano znaczniki do masła bądź śmietanki albo masło bądź śmietanka są włączone do produktów końcowych lub, stosownie do przypadku, do produktów pośrednich w państwie członkowskim innym niż państwo wytworzenia, takie masło lub śmietanka zostaną zaopatrzone w świadectwo wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego stwierdzające:

- a) w odniesieniu do masła – że zostało wyprodukowane terytorium tego państwa w zatwierdzonym zakładzie, poddany kontrolom pozwalającym na stwierdzenie, że masło jest produkowane bezpośrednio i wyłącznie ze śmietanki lub mleka w rozumieniu art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999;
- b) w odniesieniu do śmietanki – że została wyprodukowana terytorium tego państwa w zatwierdzonym zakładzie, poddany kontrolom pozwalającym na stwierdzenie, że śmietanka jest produkowana bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego wytwarzanego we Wspólnocie w rozumieniu art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) masło produkowane bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietanki, które spełnia wymogi

3. W przypadku gdy państwo członkowskie, w którym wyprodukowano masło, przeprowadziło kontrole dotyczące rodzaju i składu masła, o którym mowa w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, świadectwo, o którym mowa w ust. 2, zawiera również wyniki tych kontroli oraz potwierdza, że przedmiotowy produkt jest masłem w rozumieniu art. 6 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1255/1999. W takim przypadku opakowanie musi być opieczetowane numerowaną etykietą wydaną przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym wyprodukowano masło. Numer ten powinien zostać umieszczony w świadectwie.”;

- 3) w art. 72 lit. b) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) warunki ustanowione w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999;”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1152/2007 (Dz.U. L 258 z 4.10.2007, str. 3). Rozporządzenie (WE) nr 1255/1999 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 96/2007 (Dz.U. L 25 z 1.2.2007, str. 6).

4) w art. 74 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku masła, o którym mowa art. 6 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1255/1999, kwotę pomocy ustalonej w ust. 1 niniejszego artykułu należy pomnożyć przez 0,9756.”;

5) w art. 81 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Masło dostarcza się beneficjentowi w opakowaniach, na których zamieszcza się wyraźnym i czytelnym drukiem oznaczenie identyfikacyjne zgodnie z art. 72 lit. b) oraz jedną lub więcej adnotacji wymienionych w załączniku XVI ust. 1.”;

6) artykuł 82 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 82

1. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie konieczne środki kontroli w celu zagwarantowania przestrzegania przepisów niniejszego rozdziału. W szczególności kontrole dokumentów handlowych oraz rejestrów zapasów dostawcy przeprowadzane są zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4045/89 (*).

Ponadto kwalifikowanie się masła sprawdza się za pomocą wyrywkowej analizy próbek w celu zagwarantowania zgodności z art. 72 lit. b) ppkt (i) niniejszego rozporządzenia i w celu sprawdzenia braku tłuszczów nie pochodzących z mleka.

Kontrole są przedmiotem sprawozdania z kontroli z podaniem daty kontroli, czasu jej trwania oraz przeprowadzonych działań.

2. Jeżeli masło jest produkowane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym jest kupo-

wane przez beneficjenta, pomoc wypłacana jest pod warunkiem przedstawienia świadectwa wystawionego przez właściwy organ państwa członkowskiego.

Przedmiotowe świadectwo potwierdza, że dane masło zostało wyprodukowane w zatwierdzonym zakładzie, poddany kontrolom pozwalającym na stwierdzenie, że masło jest produkowane bezpośrednio i wyłącznie ze śmietanki lub mleka w rozumieniu art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

W przypadku gdy państwo członkowskie, w którym wyprodukowano masło, przeprowadziło kontrole dotyczące rodzaju i składu masła, o którym mowa w art. 72 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, świadectwo, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zawiera również wyniki tych kontroli oraz potwierdza, że przedmiotowy produkt jest masłem w rozumieniu art. 6 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1255/1999. W takim przypadku opakowanie zostaje opieczetowane numerowaną etykietą wydaną przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym wyprodukowano masło. Numer ten powinien zostać umieszczony w świadectwie.

(*) Dz.U. L 388 z 30.12.1989, str. 18.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 1 ust. 3–6 ma zastosowanie do wszystkich dostaw masła dokonywanych na podstawie vouchera, o którym mowa w art. 75 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ważnego na styczeń 2008 r. i na kolejne miesiące.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1547/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustanawiające okres przejściowy na wycofanie Republiki Zielonego Przylądka z wykazu państw beneficjentów objętych szczególnymi ustaleniami dla krajów najsłabiej rozwiniętych, w myśl przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzające plan ogólnych preferencji taryfowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Republika Zielonego Przylądka (zwana dalej „Zielonym Przylądkiem”) jest objęta szczególnymi ustaleniami dla krajów najsłabiej rozwiniętych w ramach wspólnotowego planu ogólnych preferencji taryfowych.
- (2) Artykuł 12 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 980/2005 przewiduje możliwość wycofania kraju z wykazu krajów objętych szczególnymi ustaleniami dla krajów najsłabiej rozwiniętych, kiedy kraj ten zostanie usunięty z wykazu najsłabiej rozwiniętych krajów przez Organizację Narodów Zjednoczonych. Artykuł ten ustanawia także co najmniej trzyletni okres przejściowy w celu złagodzenia wszelkich negatywnych skutków, jakie mogą wynikać z utraty preferencji taryfowych przyznanych na mocy szczególnych ustaleń dla krajów najsłabiej rozwiniętych.

- (3) Organizacja Narodów Zjednoczonych usunęła Zielony Przylądek z wykazu najsłabiej rozwiniętych krajów z dniem 1 stycznia 2008 r. ⁽²⁾.
- (4) W związku z tym Zielony Przylądek powinien mieć możliwość dalszego korzystania z preferencji przyznanych na mocy szczególnych ustaleń dla krajów najsłabiej rozwiniętych do końca 2010 r.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Ogólnych Preferencji Taryfowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Republika Zielonego Przylądka zostaje z dniem 1 stycznia 2011 r. usunięta z wykazu państw beneficjentów objętych szczególnymi ustaleniami dla krajów najsłabiej rozwiniętych w aneksie I do rozporządzenia (WE) nr 980/2005.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 30.6.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 606/2007 (Dz.U. L 141 z 2.6.2007, str. 4).

⁽²⁾ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/Res/59/210 z dnia 20 grudnia 2004 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1548/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 145 pkt (da) i (dd),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 określa zasady dotyczące pomocy związanej z wielkością produkcji w odniesieniu do owoców i warzyw. Rozdziały 10 g i 10h tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przewidują przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowe płatności z tytułu owoców miękkich. Należy zatem określić szczegółowe zasady dotyczące przyznawania tej pomocy.
- (2) Artykuł 143c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 daje państwom członkowskim możliwość uzupełnienia wspólnotowych płatności bezpośrednich. Część płatności bezpośrednich została w pełni lub częściowo włączona do systemu płatności jednolitej we wszystkich państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, które wciąż stosują system jednolitej płatności obszarowej. Uwzględniając te zmiany we wdrażaniu systemu płatności jednolitej, doświadczenia w stosowaniu krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich pokazują, że nowe państwa członkowskie napotkały na pewne trudności przy stosowaniu zasad przewidzianych w art. 143c wspomnianego rozporządzenia. W związku z tym w celu większej przejrzystości należy przewidzieć dalsze uszczegółowienie definicji niektórych terminów zastosowanych w art. 143c ust. 2 i 7 wspomnianego rozporządzenia.
- (3) Sekcja I pkt E załącznika VIII do aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii do UE określa możliwości przyznawania pomocy rolnikom kwalifikującym się do krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich w Bułgarii i Rumunii w ramach tymczasowego dodatko-

wego środka rozwoju obszarów wiejskich. Właściwe jest, aby w przypadku wkładu Wspólnoty zastosowanie do wspomnianych krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich miało rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004⁽²⁾ ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003. Przepisy te powinny mieć zastosowanie od dnia przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

- (4) Artykuł 110u ust. 3 i art. 110v ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przewidują, że pomoc przewidziana w tych artykułach przyznawana jest pod warunkiem zawarcia umowy o przetwórstwo. W tym celu należy wymagać zawarcia umowy dotyczącej przedmiotowych surowców rolniczych między zatwierdzonym pierwszym przetwórcą, z jednej strony, a producentem lub reprezentującą go uznaną organizacją producentów, z drugiej strony, lub w przypadku przejściowych płatności z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowych płatności z tytułu owoców miękkich, zatwierdzonym odbiorcą reprezentującym producenta.
- (5) Aby zagwarantować, że surowiec objęty przejściowymi płatnościami z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowymi płatnościami z tytułu owoców miękkich zostanie rzeczywiście przetworzony, należy ustanowić system zatwierdzania pierwszych przetwórców i odbiorców. Zatwierdzone w ten sposób podmioty gospodarcze musiałyby spełniać minimalne wymogi i byłyby karane w przypadku niewypełnienia zobowiązań zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi na szczeblu krajowym przez właściwe organy.
- (6) W celu zapewnienia odpowiedniego zarządzania pulą środków finansowych na przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw, państwa członkowskie powinny ustalić na początku roku orientacyjną kwotę pomocy na hektar i przed rozpoczęciem okresu płatności, ostateczną kwotę pomocy na hektar.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 1973/2004⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1276/2007 (Dz.U. L 284 z 30.10.2007, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 972/2007 (Dz.U. L 216 z 21.8.2007, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 345 z 20.11.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 993/2007 (Dz.U. L 222 z 28.8.2007, str. 10).

- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

podanego w art. 14 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.”;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1973/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 dodaje się lit. t) w brzmieniu:

„t) przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowe płatności z tytułu owoców miękkich przewidziane w rozdziałach 10 g i 10h tytułu IV tego rozporządzenia.”;

- 2) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Płatności bezpośrednie, o których mowa w art. 1 lit. a), b), c), e), h), i), j), m), p) oraz t), są przyznawane wyłącznie w przypadku arealów – na każdy typ uprawy – które były przedmiotem wniosku dotyczącego co najmniej 0,3 hektara, w przypadkach gdy każda uprawiana działka przekracza minimalny wymiar ustalony przez państwo członkowskie w granicach limitu podanego w art. 14 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

W przypadku Malty płatności bezpośrednie, o których mowa w art. 1 lit. a), b), c), e), h), i), j), m), p) oraz t), są przyznawane wyłącznie w przypadku arealów – na każdy typ uprawy – które były przedmiotem wniosku dotyczącego co najmniej 0,1 hektara, w przypadkach gdy każda uprawiana działka przekracza minimalny wymiar ustalony przez państwo członkowskie w granicach limitu podanego w art. 14 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

W przypadku Grecji przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 lit. t), są przyznawane wyłącznie w przypadku arealów – na każdy typ uprawy – które były przedmiotem wniosku dotyczącego co najmniej 0,1 hektara, w przypadkach gdy każda uprawiana działka przekracza minimalny wymiar ustalony przez państwo członkowskie w granicach limitu podanego w art. 14 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

W przypadku Bułgarii, Łotwy, Węgier i Polski przejściowe płatności z tytułu owoców miękkich, o których mowa w art. 1 lit. t), są przyznawane wyłącznie w przypadku arealów – na każdy typ uprawy – które były przedmiotem wniosku dotyczącego co najmniej 0,1 hektara, w przypadkach gdy każda uprawiana działka przekracza minimalny wymiar ustalony przez państwo członkowskie w granicach limitu

- 3) w artykule 2 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Płatności bezpośrednie, o których mowa w art. 1 lit. a), b), c), h), j) oraz t) są przyznawane wyłącznie w przypadku obszarów całkowicie obsianych oraz takich, które spełniają wszystkie normalne warunki upraw ustanowione w miejscowych normach.”;

- 4) w art. 3 ust. 1 lit. e) dodaje się pkt (v) w brzmieniu:

„v) całkowita kwota pomocy wypłaconej w przypadku przejściowych płatności z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowych płatności z tytułu owoców miękkich przewidzianych w rozdziałach 10 g i 10h tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”;

- 5) po art. 139 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 139a

Warunki kwalifikujące

1. Do celów art. 143c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 »odpowiedni system płatności bezpośrednich stosowany w państwach członkowskich Wspólnoty w składzie na dzień 30 kwietnia 2004 r.«, o którym mowa w ust. 2 akapit czwarty wspomnianego artykułu, oznacza każdy rodzaj płatności bezpośrednich wymienionych w załączniku I do wspomnianego rozporządzenia przyznanych w roku stosowania krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich, których warunki kwalifikujące są podobne do warunków dotyczących przedmiotowych krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich.

2. Do celów art. 143c ust. 7 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 Komisja uwzględnia w szczególności pulę środków finansowych przeznaczonych na dziedziny działalności, o których mowa w art. 143c ust. 5 wspomnianego rozporządzenia, oraz warunki kwalifikujące mające zastosowanie do odpowiednich płatności bezpośrednich stosowane w państwach członkowskich Wspólnoty w składzie na dzień 30 kwietnia 2004 r.”;

- 6) w art. 140 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 stosuje się do krajowych uzupełniających płatności bezpośrednich współfinansowanych zgodnie z art. 33h rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 lub, w przypadku Bułgarii i Rumunii zgodnie z sekcją I pkt E załącznika VIII do aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii.”;

7) po rozdziale 17c dodaje się rozdział 17d w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 17D

PRZEJŚCIOWE PŁATNOŚCI Z TYTUŁU OWOCÓW I WARZYW ORAZ PRZEJŚCIOWE PŁATNOŚCI Z TYTUŁU OWOCÓW MIĘKKICH

Artykuł 171d

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) »wnioskodawca« oznacza dowolnego rolnika uprawiającego arealy, o których mowa w art. 110t i 110v rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 z zamiarem uzyskania pomocy przewidzianej w tych artykułach;
- b) »pomoc« oznacza przejściową płatność z tytułu owoców i warzyw przewidzianą w art. 110t rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub przejściową płatność z tytułu owoców miękkich przewidzianą w art. 110v wspomnianego rozporządzenia;
- c) »pierwszy przetwórcza« oznacza jakiegokolwiek użytkownika surowców rolnych, o których mowa w art. 110t i 110v rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, który prowadzi pierwszy proces przetwórstwa tych surowców z zamiarem pozyskania jednego produktu lub ich większej liczby zgodnie z w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 (*).
- d) »odbiorca« oznacza każdą osobę podpisującą umowę z wnioskodawcą w rozumieniu lit. a) i nabywającą na własny rachunek przynajmniej jeden z produktów, o których mowa odpowiednio w art. 68b ust. 2 akapit trzeci lub art. 110v ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.;
- e) »uznana organizacja producentów« oznacza wszelkie podmioty prawne lub jasno określone części podmiotów prawnych spełniające wymogi określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1182/2007 (**), które są uznane przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 4 wspomnianego rozporządzenia i uznane grupy producentów zgodnie z art. 7 wspomnianego rozporządzenia.

Artykuł 171da

Umowa

1. Nie naruszając wykorzystania przez państwa członkowskie możliwości przewidzianej w art. 110u ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 umowa o przetwórstwo, o której mowa w art. 110u ust. 3 i art. 110v ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, powinna zostać zawarta między, z jednej strony, zatwierdzonym pierwszym przetwórcą

w rozumieniu art. 171db, a z drugiej strony, wnioskodawcą lub reprezentującą go uznaną organizacją producentów lub reprezentującym wnioskodawcę zatwierdzonym odbiorcą w rozumieniu art. 171db.

W przypadku gdy uznana organizacja producentów pełni również funkcję zatwierzonego pierwszego przetwórcy, umowa może przyjąć formę zobowiązania do realizacji dostaw.

2. Umowa lub zobowiązanie do dostaw określają co najmniej:

- a) nazwy i adresy stron umowy lub zobowiązania do dostaw;
- b) przedmiotowe gatunki oraz areal obsadzony każdym gatunkiem;
- c) w stosownych przypadkach zobowiązanie wnioskodawcy do dostarczenia pierwszemu przetwórcy całkowitej zebranej ilości lub minimalnych ilości określonych przez państwa członkowskie.

W przypadkach, w których umowa zawierana jest między zatwierdzonym pierwszym przetwórcą a uznaną organizacją producentów lub zatwierdzonym odbiorcą reprezentującym wnioskodawcę, umowa podaje również nazwy i adresy, o których mowa w lit. a), zainteresowanych wnioskodawców oraz gatunki i areal obsadzony każdym gatunkiem, o których mowa w lit. b), dla każdego zainteresowanego wnioskodawcy.

Artykuł 171db

Zatwierdzanie pierwszych przetwórców i odbiorców

1. Do celów niniejszego rozdziału państwa członkowskie ustanawiają system zatwierdzania pierwszych przetwórców i odbiorców mających siedzibę na ich terytorium. W szczególności określają warunki zatwierdzania gwarantujące co najmniej, że:

- a) zatwierdzeni pierwsi przetwórcy i odbiorcy mają możliwości administracyjne pozwalające na zarządzanie umowami, o których mowa w art. 171da;
- b) zatwierdzeni pierwsi przetwórcy mają odpowiednie możliwości produkcyjne.

2. Państwa członkowskie określają procedurę kontroli zatwierdzania.

Zatwierdzenia przyznane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2201/96 i rozporządzeniem (WE) nr 2202/96 pozostają skuteczne dla celów niniejszego rozdziału.

3. Państwa członkowskie zapewniają zastosowanie odpowiednich sankcji w przypadku stwierdzenia, że zatwierdzony pierwszy przetwórca lub odbiorca nie spełnia zobowiązań ustanowionych w niniejszym rozdziale lub krajowych przepisów przyjętych na jego podstawie, lub jeśli zatwierdzony pierwszy przetwórca lub odbiorca nie zgadza się na przeprowadzenie lub ułatwienie kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 796/2004. Wysokość kar oblicza się w zależności od wagi naruszenia.

4. Państwa członkowskie publikują wykaz zatwierdzonych pierwszych przetwórców i odbiorców przynajmniej na dwa miesiące przed datą ustaloną zgodnie z art. 11 ust. 2 lub art. 13 ust. 13a rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

Artykuł 171dc

Poziom pomocy dla płatności z tytułu owoców i warzyw

1. Zgodnie z art. 110u ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i przed dniem 15 marca roku, w odniesieniu

do którego składany jest wniosek o pomoc, państwa członkowskie ustalają i udostępniają opinii publicznej orientacyjną kwotę pomocy na hektar.

2. Zgodnie z art. 110u ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 państwa członkowskie ustalają ostateczną kwotę pomocy na hektar na podstawie określonego obszaru.

(*) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29.

(**) Dz.U. L 273 z 17.10.2007, str. 1.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r. Jednakże art. 1 ust. 6 stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1549/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 616/2007 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe pochodzące z Brazylii, Tajlandii i pozostałych państw trzecich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,uwzględniając decyzję Rady 2007/360/WE z dnia 29 maja 2007 r. w sprawie zawarcia porozumień w formie uzgodnionych protokołów między Wspólnotą Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii oraz między Wspólnotą Europejską a Królestwem Tajlandii, zgodnie z art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (GATT 1994), dotyczących zmiany koncesji dla mięsa drobiowego⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 616/2007⁽³⁾ oferuje przetwórcom, pod pewnymi warunkami, możliwość ubiegania się o wydanie pozwolenia na przywóz.
- (2) Rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 nie obejmuje solonego mięsa drobiowego o kodzie CN 0210 99 39. W związku z tym należy umożliwić podmiotom tradycyjnie przywożącym ten produkt korzystanie z kontyngentu taryfowego na solone mięso drobiowe.
- (3) Warunki, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 616/2007, dotyczą w szczególności wymogu, zgodnie z którym proces przetwórczy musi się odbywać w oparciu o mięso drobiowe objęte kodem CN 0207 lub 0210 i prowadzić do wytworzenia wyrobów z mięsa drobiowego objętych kodem CN 1602, przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 2777/75.
- (4) Zważywszy, że rozporządzenie (EWG) nr 2777/75 nie obejmuje wyrobów homogenizowanych o kodzie CN 1602 10, podczas gdy niektóre podmioty wyspecjalizowane w tego typu przetwórstwie wyraziły zainteresowanie skorzystaniem z kontyngentów otwartych rozporządzeniem (WE) nr 616/2007, należy przewidzieć włączenie tego typu produktów przetworzonych, ograniczając je jednak do produktów homogenizowanych niezawierających innych rodzajów mięs niż mięso drobiowe.
- (5) Z doświadczenia wynika, że ilości dostępne dla grup 6 i 8 nie są w pełni wykorzystywane. Jedną z przyczyn niepełnego wykorzystania wiąże się z faktem, iż minimalna ilość, o którą podmiot jest w stanie się ubiegać, ustalona w rozporządzeniu na 100 ton, jest zbyt wysoka, zważywszy że dotyczy ona często rynków niszowych.
- (6) W odniesieniu do tych konkretnych grup należy zatem obniżyć minimalną ilość, o którą dany podmiot może się ubiegać.
- (7) Pozwolenia na przywóz są wydawane podmiotom przez państwa członkowskie wcześniej niż na dwa miesiące przed rozpoczęciem podokresu lub okresu obowiązywania danego kontyngentu, czyli na ponad dwa miesiące od rozpoczęcia okresu ważności pozwoleń. Okres między wydaniem pozwolenia a możliwością przywozu przewidzianą takim pozwoleniem jest nadzwyczaj długi.
- (8) Aby zapobiec wykorzystywaniu niektórych pozwoleń przy przywozie zanim rozpocznie się ich okres ważności, należy nałożyć wymóg wpisywania początku okresu ważności na pozwoleniach na przywóz.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 616/2007.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 616/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów stosowania art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 wnioskodawca, w chwili składania pierwszego wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz dotyczącego danego okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego, przedkłada dowód, że wywiózł lub przywiózł co najmniej 50 ton produktów objętych rozporządzeniem (EWG) nr 2777/75 lub solonego mięsa drobiowego objętego kodem CN 0210 99 39 w trakcie każdego z dwóch okresów, o których mowa w wymienionym art. 5.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 679/2006 (Dz.U. L 119 z 4.5.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 138 z 30.5.2007, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 142 z 5.6.2007, str. 3.

2) w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. W drodze odstępstwa od art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 i ust. 1 niniejszego artykułu, wnioskodawca może, w chwili składania pierwszego wniosku dotyczącego danego okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego, przedłożyć także dowód, że przetworzył co najmniej 1 000 ton mięsa drobiowego objętego kodem CN 0207 lub 0210 na wyroby z mięsa drobiowego objęte kodem CN 1602 w ramach rozporządzenia (EWG) nr 2777/75 lub wyroby homogenizowane objęte kodem CN 1602 10 00 niezawierające innego mięsa niż drobiowe, w trakcie każdego z dwóch okresów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.”;

3) artykuł 4 ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Dla grup nr 3, 6 i 8 minimalna dopuszczalna ilość w odniesieniu do wniosków o pozwolenie wynosi 10 ton.”;

4) część B załącznika II zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, w dniu 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„B. Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 7 akapit drugi:

- w języku bułgarskim: Намалвяване на ОМТ, както предвижда Регламент (ЕО) № 616/2007
В действие от ...
- w języku hiszpańskim: reducción del AAC tal como prevé el Reglamento (CE) nº 616/2007
Válida desde el ...
- w języku czeskim: Snížení celní sazby podle nařízení (ES) č. 616/2007
Platné ode dne ...
- w języku duńskim: Nedsættelse af FFT-toldsatser, jf. forordning (EF) nr. 616/2007
Gyldig fra den ...
- w języku niemieckim: Ermäßigung des Zollsatzes des GZT gemäß der Verordnung (EG) Nr. 616/2007
Gültig ab dem ...
- w języku estońskim: ühise tollitariifistiku maksumäära vähendamise vastavalt määrusele (EÜ) nr 616/2007
Kehtib alates ...
- w języku greckim: μείωση του δασμού του ΚΑ όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 616/2007
Ισχύει από ...
- w języku angielskim: reduction of CCT duty pursuant to Regulation (EC) No 616/2007
valid from ...
- w języku francuskim: réduction du TDC comme prévu au règlement (CE) nº 616/2007
Valable à partir du ...
- w języku włoskim: riduzione del dazio TDC come prevede il regolamento (CE) n. 616/2007
Valido a decorrere dal ...
- w języku łotewskim: Kopējā muitas tarifa (KMT) samazinājums, kā paredzēts Regulā (EK) Nr. 616/2007
Piemērojams no ...
- w języku litewskim: BMT muito sumažinimai, nustatyti Reglamente (EB) Nr. 616/2007
Galioja nuo ...
- w języku węgierskim: A 616/2007/EK rendeletben előírt KTV csökkentés
Érvényesség kezdete ...
- w języku maltańskim: Tnaqqis tat-Tariffa Doganali Komuni kif jipprovdri r-Regolament (CE) Nru 616/2007
Valida mid-data ...
- w języku niderlandzkim: Verlaging van het GDT overeenkomstig Verordening (EG) nr. 616/2007
Geldig vanaf ...
- w języku polskim: Cła WTC obniżone jak przewidziano w rozporządzeniu (WE) nr 616/2007
Ważne od dnia [...] r.
- w języku portugalskim: Redução do direito da pauta aduaneira comum prevista no Regulamento (CE) n.º 616/2007
Válida a partir de ...
- w języku rumuńskim: reducerea TVC în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 616/2007
Valabil de la ...

- w języku słowackim: Zníženie cla SCS podľa nariadenia (ES) č. 616/2007
Platné od ...
- w języku słoweńskim: Skupna carinska tarifa, znižana v skladu z Uredbo (ES) št. 616/2007
Velja od ...
- w języku fińskim: Asetuksessa (EY) N:o 616/2007 säädetty yhteisen tullitariffin alennus
Voimassa alkaen ...
- w języku szwedzkim: Minskning av gemensamma tulltaxan i enlighet med förordning (EG) nr 616/2007
Giltig fr.o.m. ...”
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1550/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 796/2004 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 145 lit. c), da), l), m), n) i p),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W skierowanym do Rady sprawozdaniu⁽²⁾ w sprawie wdrażania zasady współzależności Komisja przedstawiła możliwe do wprowadzenia ulepszenia w zakresie skuteczności i uproszczenia przepisów w tym zakresie. Aby ulepszenia te mogły być stosowane, należy zmienić rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004⁽³⁾ w kilku punktach.
- (2) Artykuł 143bb rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przewiduje osobną płatność z tytułu owoców i warzyw w państwach członkowskich stosujących system jednolitej płatności obszarowej, o której mowa w art. 143b wspomnianego rozporządzenia. Ze względu na swój charakter płatność ta nie jest związana z obszarem rolnym, dlatego przepisy dotyczące pojedynczego wniosku zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 796/2004 nie mają zastosowania do tego systemu płatności. W związku z tym należy odpowiednio zmienić definicję systemów wsparcia związanych z powierzchnią upraw oraz przyjąć właściwą procedurę wykonawczą.
- (3) Przepisy dotyczące płatności z tytułu cukru, o których mowa w rozdziale 10e rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, uległy przedawnieniu i powinny zostać skreślone.

(4) Konieczne jest ustanowienie terminu, do którego Bułgaria i Rumunia ustalą proporcje trwałych użytków zielonych, które należy utrzymać na szczeblu każdego z tych państw członkowskich. Należy również ustalić ostateczny termin, do którego Komisja powinna zostać poinformowana o przyjęciu wymienionych proporcji.

(5) W następstwie wprowadzenia przejściowej płatności z tytułu owoców i warzyw przewidzianej w rozdziale 10g rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz przejściowej płatności z tytułu owoców miękkich przewidzianej w rozdziale 10h tego rozporządzenia należy zmienić rozporządzenie (WE) 796/2004 w odniesieniu do procedury wykonawczej.

(6) W związku z wprowadzeniem systemu płatności jednolitych oraz oddzieleniem płatności obszarowej od produkcji nie ma potrzeby, aby kontrole na miejscu w odniesieniu do tych płatności pozostawały niezapowiedziane we wszystkich przypadkach. Należy ponadto wyjaśnić przypadki, kiedy kontrole na miejscu dotyczące zasady współzależności muszą być niezapowiedziane, w szczególności aby uniknąć ukrywania faktu nieprzestrzegania zasad lub występowania nieprawidłowości.

(7) Z doświadczenia wynika, że należy przyjąć bardziej elastyczne podejście do stosowania minimalnej ilości kontroli w odniesieniu do kontroli dotyczących przestrzegania zasady współzależności. Państwo członkowskie powinno mieć możliwość przeprowadzenia minimalnej ilości kontroli nie tylko na szczeblu właściwego organu kontroli, lecz także na szczeblu agencji płatniczej lub w odniesieniu do danego przepisu lub normy bądź grupy przepisów lub norm. Ponadto w przypadku gdy próbka kontrolna musi być zwiększona ponad minimalny poziom procentowy z powodu wykrycia dużej liczby niezgodności, w zakres rozszerzonej próbki powinny wchodzić przypadki objęte odnośnymi przepisami lub normami, a nie wszystkie przypadki dotyczące obszaru podlegającego zasadzie współzależności. Należy zatem odpowiednio zmienić odnośne przepisy w rozporządzeniu (WE) nr 796/2004.

(8) Ponadto z doświadczenia wynika, że wybór próbki kontrolnej w celu poddania jej kontroli na miejscu może zostać usprawniony poprzez powierzenie wyboru takiej próbki nie tylko właściwemu organowi kontroli, lecz także agencji płatniczej lub też dzięki wyborowi próbki pod kątem danego przepisu lub normy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1276/2007 (Dz.U. L 284 z 30.10.2007, str. 11).

⁽²⁾ COM(2007) 147 wersja ostateczna, 29.3.2007.

⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 972/2007 (Dz.U. L 216 z 21.8.2007, str. 3).

- (9) Fakt, że poszczególne przepisy dotyczące kontroli przestrzegania zasady współzależności ustalają minimalną ilość przeprowadzanych kontroli na różnym poziomie, jeszcze bardziej utrudnia państwom członkowskim ich organizację. W odniesieniu do kontroli na miejscu dotyczących przestrzegania zasady współzależności należy zatem wprowadzić wspólny wskaźnik kontroli. Tym niemniej każdy przypadek niezgodności stwierdzony w trakcie kontroli na miejscu wynikającej z przepisów sektorowych powinien zostać zgłoszony i podlegać dalszej procedurze właściwej dla zasady współzależności.
- (10) Wybór próbek poddawanych kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady współzależności może zostać usprawniony poprzez uwzględnienie, w trakcie analizy ryzyka, faktu uczestnictwa rolników w systemie doradztwa rolniczego przewidzianym w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz we właściwych systemach certyfikacji. Jeżeli uczestnictwo to zostanie uwzględnione, należy jednak wykazać, że z rolnikami biorącymi udział w tych systemach wiąże się mniejsze ryzyko niż z rolnikami, którzy w nich nie uczestniczą.
- (11) Aby zapewnić reprezentatywność próbki wytypowanej w celu poddania jej kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady współzależności, pewna jej część powinna być wybierana losowo. W przypadku gdy liczba kontroli na miejscu przeprowadzanych pod kątem przestrzegania zasady współzależności ulega zwiększeniu, możliwe jest również zwiększenie wartości procentowej rolników wybieranych losowo na potrzeby tych kontroli.
- (12) Celem umożliwienia jak najwcześniejszego rozpoczęcia kontroli na miejscu pod kątem przestrzegania zasady współzależności w danym roku, nawet zanim zostaną zgromadzone wszystkie dane zawarte w formularzach wniosków, należy umożliwić wytypowanie częściowej próbki kontrolnej w oparciu o dane, które są już dostępne.
- (13) Kontrole na miejscu przeprowadzane pod kątem przestrzegania zasady współzależności wymagają zazwyczaj kilku wizyt w gospodarstwie rolnym. Aby zmniejszyć obciążenie tak rolników, jak i organów administracji, kontrole te mogą ograniczać się do jednej wizyty kontrolnej. Należy określić termin takiej wizyty. Państwa członkowskie powinny jednak dopilnować przeprowadzenia, w ciągu tego samego roku kalendarzowego, reprezentatywnych i skutecznych kontroli dotyczących spełniania wymogów i norm pozostających jeszcze do skontrolowania.
- (14) W odniesieniu do kontroli na miejscu, przeprowadzanych pod kątem przestrzegania kryteriów kwalifikowalności, ograniczenie rzeczowych inspekcji do kontroli próbek danego obszaru okazało się skuteczne. Właściwe jest zatem rozszerzenie tej możliwości, o ile ma to zastosowanie, na kontrole na miejscu przeprowadzane pod kątem przestrzegania zasad współzależności. Jeżeli jednak kontrola próbek wykaże nieprawidłowości, wielkość kontrolowanej próbki należy zwiększyć. Zasada ta jest również stosowana, gdy ustawodawstwo danego aktu prawnego i normy przewiduje taką kontrolę.
- (15) W celu uproszczenia kontroli na miejscu i lepszego wykorzystania istniejących możliwości kontrolnych należy ustanowić zastąpienie kontroli w gospodarstwie rolnym kontrolami administracyjnymi lub kontrolami w przedsiębiorstwach w przypadkach, gdy skuteczność tych kontroli jest co najmniej równa skuteczności kontroli przeprowadzanych na miejscu.
- (16) Przeprowadzając kontrole na miejscu, państwa członkowskie powinny mieć ponadto możliwość posługiwania się obiektywnymi wskaźnikami właściwymi dla niektórych wymogów lub norm. Wskaźniki te powinny jednak mieć bezpośredni związek z odnośnymi wymogami lub normami i obejmować wszystkie elementy poddawane kontroli.
- (17) Zgodnie z art. 66 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 w przypadku stwierdzenia określonej niezgodności stosuje się obniżkę w roku, w którym został złożony wniosek. Logicznie rzecz biorąc, kontrola na miejscu powinna być przeprowadzona w tym samym roku, w którym został złożony wniosek. Należy to uściślić w rozporządzeniu (WE) nr 796/2004.
- (18) Rolnicy powinni zostać poinformowani o wszelkich niezgodnościach stwierdzonych w wyniku kontroli na miejscu. Należy ustalić termin, w którym rolnicy powinni otrzymać taką informację. Jednakże przekroczenie takiego terminu nie powinno zwalniać odnośnych rolników z poniesienia konsekwencji, które określona niezgodność za sobą pociąga.
- (19) Obecne przepisy w sprawie obniżek stosowanych w przypadku wystąpienia powtarzających się niezgodności nie uwzględniają ich ewentualnej poprawy lub pogorszenia. Aby zachęcać zainteresowanych raczej do poprawy sytuacji niż do jej pogorszenia, przy ustalaniu odsetka należy uwzględnić ewentualną ewolucję sytuacji i pomnożyć go przez 3 przy pierwszym powtórzeniu się nieprawidłowości.
- (20) Wprowadzenie nowych programów pomocowych do systemu płatności bezpośrednich wymaga uaktualnienia odesłań do pułapów budżetowych, o których mowa w art. 71a rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

- (21) W niektórych przypadkach niesłusznie przyznane uprawnienia do płatności odpowiadają niewielkim kwotom, natomiast ich odzyskiwanie wiąże się ze znacznym obciążeniem administracyjnym. Mając na uwadze uproszczenie oraz proporcję między obciążeniem administracyjnym i kwotą do odzyskania, uzasadnione jest wprowadzenie minimalnej kwoty podlegającej procedurze odzyskiwania.
- (22) Zmiany przewidziane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do wniosków pomocowych dotyczących lat lub okresów premiowych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2008 r. Niniejsze rozporządzenie powinno być zatem stosowane od dnia 1 stycznia 2008 r.
- (23) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 796/2004.
- (24) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 796/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) »systemy pomocy obszarowej«: oznaczają system płatności jednolitych, płatność z tytułu chmielu dla uznanych grup producentów, o których mowa w art. 68a akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oraz wszystkie systemy pomocy ustanowione zgodnie z tytułami IV i IVa wymienionego rozporządzenia, z wyjątkiem systemów ustanowionych zgodnie z rozdziałami 7, 10f, 11 i 12 wspomnianego tytułu IV, z wyjątkiem oddzielnej płatności z tytułu cukru ustanowionej w art. 143b lit. a) tego rozporządzenia oraz z wyjątkiem oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw ustanowionej w art. 143bb wymienionego rozporządzenia;”

b) punkt 32 otrzymuje brzmienie:

„32) »akt«: oznacza każdą dyrektywę oraz rozporządzenie ujęte w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jednak dyrektywa oraz rozporządzenia zawarte w pkt 7 i 8 załącznika III do tego rozporządzenia stanowią jeden akt;”

2) w art. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„7. W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii odnośny stosunek ustala się następująco:

a) trwałe użytki zielone oznaczają trwałe użytki zielone zadeklarowane przez rolników w 2007 r. zgodnie z art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;

b) całkowity obszar rolny stanowi całkowity obszar rolny zadeklarowany przez rolników w 2007 r.”;

3) w art. 13 przed ust. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„13a. W przypadku wniosku o przyznanie przejściowych płatności z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w tytule IV rozdział 10g rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, lub wniosku o przyznanie przejściowych płatności z tytułu owoców miękkich, o których mowa w rozdziale 10h wymienionego tytułu, pojedynczy wniosek powinien zawierać kopię umowy o przetwarzanie lub zobowiązanie dotyczące dostaw zgodnie z art. 171db rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.

Państwa członkowskie mogą ustalić, że informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być dostarczone osobno w późniejszym terminie, lecz nie później niż dnia 1 grudnia w roku złożenia wniosku.”;

4) w części II tytuł II nagłówek rozdziału IIIa otrzymuje brzmienie:

„WSPARCIE DLA PRODUCENTÓW BURAKÓW CUKROWYCH I TRZCINY CUKROWEJ, ODDZIELNA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU CUKRU I ODDZIELNA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU OWOCÓW I WARZYW”

5) w art. 17a wprowadza się następujące zmiany:

a) nagłówek otrzymuje brzmienie:

„Wymogi dotyczące wniosków pomocowych o przyznanie wsparcia dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej oraz oddzielnych płatności z tytułu cukru i oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw”

b) w ust. 1 słowa wprowadzające otrzymują brzmienie:

„Rolnicy ubiegający się o wsparcie dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, przewidziane w tytule IV rozdział 10f rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rolnicy ubiegający się o oddzielną płatność z tytułu cukru, przewidzianą w art. 143ba wspomnianego rozporządzenia, oraz rolnicy ubiegający się o oddzielną płatność z tytułu owoców i warzyw, przewidzianą w art. 143bb tego rozporządzenia, składają wniosek o pomoc zawierający wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do otrzymania pomocy, a w szczególności:”;

c) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o wsparcie dla producentów buraków cukrowych i trzciny cukrowej, o oddzielną płatność z tytułu cukru lub o oddzielną płatność z tytułu owoców i warzyw składa się w terminie ustalonym przez państwo członkowskie, nie później niż do dnia 15 maja oraz, w przypadku Estonii, Łotwy i Litwy, nie później niż do dnia 15 czerwca.”;

6) w części II tytuł III rozdział I dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Artykuł 23a

1. Kontrole na miejscu mogą być zapowiadane, jeżeli nie zagraża to celowi kontroli. Zawiadomienie o kontroli następuje z wyprzedzeniem ściśle ograniczonym do koniecznego minimum, nieprzekraczającym 14 dni.

W przypadku kontroli na miejscu odnoszących się do wniosków o pomoc z tytułu inwentarza żywego okres wyprzedzenia, wymieniony w akapicie pierwszym, nie może przekraczać 48 godzin z wyjątkiem uzasadnionych przypadków. Ponadto jeżeli ustawodawstwo danych aktów prawnych i norm dotyczących zasady współzależności wymaga, aby kontrole na miejscu miały niezapowiedziany charakter, wymienione zasady mają również zastosowanie w przypadku kontroli na miejscu przeprowadzanych pod kątem przestrzegania zasady współzależności.

2. W stosownych okolicznościach kontrole na miejscu przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i wszelkie inne kontrole przewidziane w przepisach Wspólnoty przeprowadza się w tym samym czasie.”;

7) skreśla się art. 25;

8) artykuły 44 i 45 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 44

Minimalna ilość kontroli

1. Właściwy dla celów kontroli organ przeprowadza kontrolę w zakresie wymogów lub norm, za które odpowiada, obejmującą przynajmniej 1 % wszystkich rolników składających wnioski o przyznanie pomocy w ramach programów pomocy z tytułu dopłat bezpośrednich w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, za które organ ten jest odpowiedzialny.

Minimalna ilość przeprowadzanych kontroli, o których mowa w akapicie pierwszym, może być realizowana na szczelbu każdego organu właściwego dla celów kontroli lub może się odnosić do każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów lub norm. Tam, gdzie kontrole nie są przeprowadzane przez agencje płatnicze zgodnie

z art. 42, minimalna ilość kontroli może być tym niemniej realizowana na szczelbu poszczególnych agencji płatniczych.

Jeżeli ustawodawstwo danego aktu prawnego lub normy ustala minimalne ilości przeprowadzanych kontroli, należy stosować się do tych ustaleń zamiast do ilości minimalnej ustalonej w akapicie pierwszym. Państwa członkowskie mogą również zdecydować, że o wszelkich przypadkach niezgodności stwierdzonych w trakcie kontroli na miejscu w ramach ustawodawstwa danego aktu prawnego lub normy, które zostały przeprowadzone na próbie innej niż próbka wymieniona w akapicie pierwszym, należy poinformować organ właściwy dla celów kontroli, odpowiedzialny za dany akt prawny lub normę, który podejmuje właściwe kroki w tym zakresie. W takich przypadkach mają zastosowanie postanowienia niniejszego tytułu.

2. Jeżeli kontrole na miejscu wykazują istotne niezgodności względem danego aktu prawnego lub danej normy, ilość przeprowadzanych kontroli na miejscu w odniesieniu do tego aktu lub tej normy jest zwiększana w następnym okresie kontrolnym.

Artykuł 45

Wybór próbki kontrolnej

1. Z zastrzeżeniem kontroli przeprowadzanych w związku z wykryciem niezgodności, o których informacje zostały w inny sposób przekazane władzom właściwym dla celów kontroli, wybór gospodarstw do kontroli zgodnie z art. 44 opiera się, tam gdzie ma to zastosowanie, na analizie ryzyka przeprowadzonej zgodnie z odpowiednimi aktami prawnymi lub na analizie ryzyka właściwej dla danych wymogów lub norm. Podstawą takiej analizy może być pojedyncze gospodarstwo, kategoria gospodarstw lub strefy geograficzne, a w przypadku opisanym w lit. b) akapitu drugiego niniejszego artykułu – także przedsiębiorstwa.

Analiza ryzyka może uwzględniać jeden z następujących czynników lub obydwa z nich:

a) uczestnictwo rolnika w systemie doradztwa rolniczego przewidzianego w art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

b) uczestnictwo rolnika w systemie certyfikacji, jeśli odnosi się on do danych wymogów i norm.

1a. Aby zapewnić reprezentatywność, wybiera się losowo od 20 do 25 % minimalnej liczby rolników, którzy mają zostać poddani kontroli na miejscu w sposób przewidziany w art. 44 ust. 1 akapit pierwszy.

Jednakże jeżeli liczba rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu, przekracza minimalną liczbę rolników, którzy mają zostać poddani kontrolom na miejscu przewidzianym w art. 44 ust. 1 akapit pierwszy, wartość procentowa wybranych losowo rolników w dodatkowej próbie nie powinna przekraczać 25 %.

1b. W stosownych przypadkach doboru badanej próbki można dokonać przed końcem odpowiedniego okresu składania wniosków, na podstawie posiadanych danych. Prowizoryczna próba zostaje uzupełniona w chwili, gdy dostępne są już wszystkie odnośne wnioski.

2. Próbkę rolników podlegających kontroli zgodnie z art. 44 wybiera się spośród próbek rolników już wytypowanych zgodnie z art. 26 i 27, których dotyczą odnośne wymogi lub normy.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 próbki rolników podlegających kontroli zgodnie z art. 44 mogą być wytypowane spośród populacji rolników, których obowiązują odnośne wymogi lub normy, składających wnioski pomocowe w ramach programów wsparcia bezpośredniego w znaczeniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

W takim wypadku:

a) jeżeli, na podstawie analizy ryzyka na poziomie gospodarstwa, uzna się, że osoby niebędące beneficjentami pomocy bezpośredniej są grupą o wyższym ryzyku niż rolnicy, którzy ubiegali się o pomoc, mogą zostać zastąpieni osobami niebędącymi beneficjentami pomocy. Jednak wówczas całkowita liczba skontrolowanych rolników musi osiągnąć liczbę kontroli przewidzianą w art. 44 ust. 1; powody takiego zastąpienia muszą być należycie uzasadnione i udokumentowane;

b) jeżeli okaże się to bardziej skuteczne, można przeprowadzić analizę ryzyka na poziomie przedsiębiorstw, w szczególności rzeźni, handlarzy lub dostawców – zamiast na poziomie gospodarstw. Wówczas skontrolowanych w ten sposób rolników można zaliczyć do przypadków poddanych kontroli w ramach kontroli przewidzianej w art. 44 ust. 1.

4. Możliwe jest postępowanie zgodnie z połączonymi procedurami opisanymi w ust. 2 i 3, o ile połączenie takie zwiększa skuteczność systemu kontroli.”;

9) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Niezależnie od przepisów akapitu pierwszego tam, gdzie osiągnięto minimalną ilość kontroli w odniesieniu do każdego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów lub norm zgodnie z art. 44 ust. 1, wytypowani rolnicy są poddawani kontroli pod kątem przestrzegania odnośnego aktu prawnego lub normy bądź grupy aktów i norm.

Każdy rolnik wytypowany do kontroli na miejscu powinien z reguły być kontrolowany w czasie, gdy możliwe jest skontrolowanie większości wymogów i norm, względem których został on wytypowany. Jednakże państwa członkowskie są odpowiedzialne za przeprowadzenie właściwej ilości kontroli w zakresie przestrzegania wszystkich wymogów i norm w danym roku.”;

b) po ust. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Kontrole na miejscu odnoszą się, w stosownych przypadkach, do całości gruntu rolnego danego gospodarstwa rolnego. Jednakże sama inspekcja terenowa, stanowiąca część kontroli na miejscu, może ograniczyć się do próbki obejmującej co najmniej połowę odnośnych działek rolnych objętych danym wymogiem lub daną normą w tym gospodarstwie, o ile próbka ta zapewnia wysoki stopień wiarygodności i reprezentatywności kontroli w odniesieniu do wymogów i standardów. Jeżeli w toku kontroli takiej próbki ujawnione zostaną niezgodności, próbka działek rolnych poddanych kontroli ulega zwiększeniu.

Ponadto w przypadku, kiedy ustawodawstwo danych aktów prawnych lub norm tak stanowi, sama inspekcja dotycząca zgodności z wymogami i normami, będąc częścią kontroli na miejscu, może ograniczać się do reprezentatywnej próbki obiektów podlegających kontroli. Jednakże państwa członkowskie są odpowiedzialne za dopilnowanie, że kontrole odnoszą się do wszystkich wymogów i standardów, których przestrzeganie może zostać skontrolowane w trakcie wizyty.”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Pod warunkiem że państwo członkowskie zagwarantuje, że skuteczność kontroli jest co najmniej taka sama jak skuteczność kontroli na miejscu, kontrole w gospodarstwie rolnym można zastąpić kontrolami administracyjnymi lub kontrolami w przedsiębiorstwach, zgodnie art. 45 ust. 3 akapit drugi lit. b).

4. Realizując kontrole na miejscu, państwa członkowskie mogą wykorzystywać obiektywne wskaźniki kontroli właściwe dla niektórych wymogów i norm, o ile zagwarantują one, że skuteczność takiej kontroli dotyczącej przestrzegania odnośnych wymogów i norm jest co najmniej taka sama jak skuteczność kontroli na miejscu przeprowadzanych bez użycia wskaźników.

Wskaźniki te mają bezpośredni związek z odnośnymi wymogami lub normami i obejmują wszystkie elementy podlegające weryfikacji przy kontroli tych wymogów lub norm.

5. Kontrole na miejscu odnoszące się do próbki, o której mowa w art. 44 ust. 1, przeprowadza się w ciągu tego samego roku kalendarzowego, w którym zostały złożone wnioski.”;

10) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rolnicy otrzymują informacje o wszelkich stwierdzonych niezgodnościach w terminie do trzech miesięcy od dnia przeprowadzenia kontroli na miejscu.”;

11) w artykule 66 ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla przypadków celowej niezgodności zgodnie z art. 67, w przypadku stwierdzenia powtarzającej się niezgodności wartość procentowa ustalona zgodnie z ust. 1 w odniesieniu do powtarzającej się niezgodności zostaje pomnożona przez trzy w odniesieniu do pierwszego powtórzenia. W tym celu, w przypadku gdy ta wartość procentowa została ustalona zgodnie z ust. 2, agencja płatnicza określa wartość procentową, która zostałaby zastosowana w odniesieniu do powtarzającej się niezgodności wobec danego wymogu lub normy.”;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

12) w art. 71a ust. 2 lit. d) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do systemów pomocowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, dla których ustalono pułap budżetowy zgodnie z art. 64 ust. 2, art. 70 ust. 2, art. 71 ust. 2, art. 110p ust. 1, art. 143b ust. 7, art. 143ba ust. 2 i art. 143bc wspomnianego rozporządzenia, dane państwo członkowskie podsumowuje kwoty wynikające z zastosowania lit. a), b) i c).”;

13) w art. 73a po ust. 2a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2b. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o zaniechaniu odzyskiwania niesłusznie przyznanych uprawnień do płatności, gdy całkowita kwota niesłusznie przyznana rolnikowi wynosi 50 EUR lub mniej. Ponadto gdy całkowita wartość, o której mowa w ust. 2a, wynosi 50 EUR lub mniej, państwo członkowskie może podjąć decyzję o zaniechaniu ponownego przeliczania kwot.”;

14) w art. 76 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże Bułgaria i Rumunia prześlą Komisji komunikat na temat proporcji ziemi stanowiącej trwałe użytki zielone w roku referencyjnym 2007, o której mowa w art. 3 ust. 7, najpóźniej do dnia 31 marca 2008 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat lub okresów premiowych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1551/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 października 2008 r.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 21 grudnia 2007 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	28,34 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	28,34 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	28,34 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	28,34 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3081
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	30,81
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	30,81
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	30,81
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3081

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltar.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

(1) Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1552/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustanawiające refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.

ustalającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾.

- (5) Refundacje wywozowe mogą zostać ustalone w celu zmniejszenia luki konkurencyjnej między wywozem Wspólnoty a wywozem państw trzecich. Wywóz wspólnotowy do niektórych bliskich miejsc przeznaczenia i do państw trzecich, przyznający produktom wspólnotowym preferencyjne traktowanie w przywozie, ma obecnie korzystną pozycję konkurencyjną. Refundacje wywozowe do tych miejsc przeznaczenia powinny być zatem zniesione.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać wymogi określone w art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 24. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2031/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 43).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe dla syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru wywożonych w stanie nieprzetworzonym obowiązujące od dnia 21 grudnia 2007 r. (*)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	30,81
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	30,81
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3081
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	30,81
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3081
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3081
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3081 (1)
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	30,81
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3081

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

(^e) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania, począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

(1) Kwota podstawowa nie ma zastosowania do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1553/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 900/2007 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczące stałego przetargu na ustalenie refundacji wywozowych na cukier biały do końca roku gospodarczego 2007/2008 ⁽²⁾ wymaga, by ogłoszono częściowe przetargi.
- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakoń-

czony w dniu 20 grudnia 2007 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 20 grudnia 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 wynosi 35,810 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1298/2007 (Dz.U. L 289 z 7.11.2007, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1554/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1060/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1060/2007 z dnia 14 września 2007 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakoń-

czony w dniu 19 grudnia 2007 r., właściwe będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 19 grudnia 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 wynosi 409,99 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, str. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2007, str. 8.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1555/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 i art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 tych rozporządzeń, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 refundacje powinny być ustalane z uwzględnieniem, z jednej strony, istniejącej sytuacji i przyszłych tendencji pod względem cen i dostępności zbóż, ryżu i ryżu łamanego na rynku Wspólnoty, a z drugiej – cen zbóż, ryżu, ryżu łamanego i produktów sektora zbożowego na rynku światowym. Na mocy tych samych artykułów należy także zapewnić na rynku zbożowym i ryżowym równowagę i naturalny rozwój cen i handlu, a ponadto uwzględniać ekonomiczne aspekty przewidywanych wywozów oraz potrzebę unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/95⁽³⁾ w sprawie systemu przywozu i wywozu produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu, określiło w art. 2 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji dla tych produktów.

- (4) Należy różnicować refundacje dla niektórych produktów przetworzonych w zależności od zawartości w tych produktach popiołów, surowego błonnika, łusek, białka, tłuszczu lub skrobi, ponieważ zawartość ta jest szczególnie znaczącym wskaźnikiem ilości produktu podstawowego rzeczywiście obecnego w produkcie przetworzonym.
- (5) Jeśli chodzi o maniok i inne korzenie oraz bulwy roślin tropikalnych, jak również wytworzone z nich mąki, ekonomiczny aspekt ich wywozu, jaki można przewidywać, biorąc przede wszystkim pod uwagę charakter i pochodzenie tych produktów, nie uzasadnia aktualnie potrzeby ustalania refundacji wywozowej. W odniesieniu do niektórych produktów przetworzonych na bazie zbóż, niewielkie znaczenie udziału Wspólnoty w handlu światowym nie wymaga aktualnie ustalania refundacji wywozowej.
- (6) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania refundacji w odniesieniu do niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (7) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (8) Niektóre produkty przetworzone na bazie kukurydzy mogą być poddane obróbce termicznej, która stwarza ryzyko przyznania refundacji nieodpowiadającej jakości produktu. Należy uściślić, że produkty te, zawierające wstępnie żelatynizowaną skrobię, nie mogą korzystać z refundacji wywozowej.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1518/95, ustala się w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6). Rozporządzenie (WE) nr 1784/2003 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1). Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 września 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2993/95 (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 25).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	0,00
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C10	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C10	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1107 10 91 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 20 60 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 20 20 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	0,00
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	0,00	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	0,00
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C14	EUR/t	0,00
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	0,00				

⁽¹⁾ Produktom poddanym obróbce termicznej powodującej wstępną żelatynizację skrobi nie przyznaje się żadnej refundacji.

⁽²⁾ Refundacje przyznaje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2730/75 (Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20), ze zmianami.

Uwaga.: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Inne miejsca przeznaczenie określa się następująco:

C10: Wszystkie miejsca przeznaczenia.

C14: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1556/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

Uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 stanowią, że różnica między notowaniami lub cenami produktów wymienionych w art. 1 każdego z tych rozporządzeń na rynku światowym a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości sum takich refundacji⁽³⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji stosowaną w przypadku, jeśli produkty te są wywożone jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, stawkę refundacji na 100 kilogramów każdego z omawianych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.
- (4) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach, niezbędne jest zatem podjęcie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie specjalnej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (5) Uwzględniając porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wywozów produktów z ciasta makaronowego ze Wspólnoty do Stanów Zjednoczonych, przyjęte decyzją Rady 87/482/EWG⁽⁴⁾, niezbędne jest zróżnicowanie refundacji do produktów objętych kodami CN 1902 11 00 i 1902 19 ze względu na ich miejsce przeznaczenia.
- (6) Zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005, należy ustalić obniżoną stawkę refundacji wywozowej, uwzględniając wysokość mającej zastosowanie refundacji wywozowej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1722/93⁽⁵⁾, dla rozpatrywanych produktów podstawowych, stosowaną w zakładanym okresie wytworzenia towarów.
- (7) Napoje alkoholowe uważane są za mniej wrażliwe na cenę zbóż stosowanych do produkcji tych napojów. Niemniej jednak, Protokół 19 do Aktu Przystąpienia Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii stanowi, że należy uchwalić środki niezbędne do ułatwienia stosowania zbóż wspólnotowych do produkcji napojów alkoholowych pozyskiwanych ze zbóż. Konieczne jest zatem dostosowanie stawki refundacji stosowanej odpowiednio do zbóż wywożonych jako napoje alkoholowe.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 i wywożonych jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 447/2007 (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 31).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 29.9.1987, str. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1584/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 21 grudnia 2007 r. do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu (*)

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis produktu (1)	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
1001 10 00	Pszenica durum		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1001 90 99	Pszenica zwykła i mieszanka żyta z pszenicą (meslin):		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
1002 00 00	Żyto	—	—
1003 00 90	Jęczmień		
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1004 00 00	Owies zwyczajny	—	—
1005 90 00	Kukurydza w formie:		
	– skrobia		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
	– glukoza, syrop glukozowy, maltodekstryna, syrop maltodekstrynowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (4):		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– inne (w tym nieprzetworzone)	—	—
	Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00 podobna do produktu pozyskiwanego z przetworzonej kukurydzy:		
	– jeżeli ma zastosowanie art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 (2)	—	—
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 (3)	—	—
	– w innych przypadkach	—	—

(*) Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarii z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarii lub do Księstwa Liechtensteinu.

Kod CN	Opis produktu ⁽¹⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego (EUR/100 kg)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Pozostałe
ex 1006 30	Ryż całkowicie bielony:		
	– okrągłozarnisty	—	—
	– średniozarnisty	—	—
	– długozarnisty	—	—
1006 40 00	Ryż łamany	—	—
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż mieszańcowe, przeznaczone na siew	—	—

⁽¹⁾ W odniesieniu do produktów rolnych pozyskanych w drodze przetworzenia produktu podstawowego lub/i produktów powiązanych, stosuje się współczynniki określone w załączniku V do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1043/2005.

⁽²⁾ Omawiane produkty wchodzą w zakres kodu CN 3505 10 50.

⁽³⁾ Towary wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub towary, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 (Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6).

⁽⁴⁾ W odniesieniu do syropów objętych kodami CN 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 60 90, pozyskanych w drodze mieszania syropów glukozy i fruktozy, refundacje wywozowe odnoszą się tylko do syropu glukozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1557/2007**z dnia 20 grudnia 2007 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 lit. a) oraz ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 33 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. b), c), d) i g) tego rozporządzenia a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku VII do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji ⁽²⁾ określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, stosowaną w przypadku, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji ustala się co miesiąc na 100 kg każdego z rozpatrywanych produktów podstawowych.
- (4) Artykuł 33 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że refundacja wywozowa do produktu będącego składnikiem towaru nie może być wyższa niż ta obowiązująca

w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.

- (5) Zważywszy na fakt, iż obecnie niemożliwe jest określenie sytuacji na rynku w ciągu kilku następnych miesięcy, refundacje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, mogą być ustalone z wyprzedzeniem.
- (6) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do refundacji, które mogą zostać przyznane do wywozów produktów rolnych należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach niezbędne jest zatem zastosowanie środków ostrożności, nie stanowiąc jednak przeszkody dla zawierania umów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 oraz par. 1 art. 1 i art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 i wywożonych jako towary wymienione w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 318/2006 ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 447/2007 (Dz.U. L 106 z 24.4.2007, str. 31).

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 21 grudnia 2007 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	30,81	30,81

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu:

- krajów trzecich: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii (*), Czarnogóry, Albanii oraz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II protokołu 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej;
- terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru.

(*) W tym Kosowo, zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 10 czerwca 1999 r.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2007/76/WE

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej fludioksonilu, chlomazonu i prosulfokarbu jako substancji czynnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Szwecja, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 20 kwietnia 2005 r.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000⁽²⁾ i (WE) nr 1490/2002⁽³⁾ ustanawiają szczegółowe zasady realizacji trzeciego etapu programu prac, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, oraz wykaz substancji czynnych, które zostaną poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje fludioksonil, chlomazon i prosulfokarb.
- (2) Wpływ tych substancji czynnych na zdrowie człowieka i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 1490/2002 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez powiadamiających. W rozporządzeniach tych wyznaczono również państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy, które mają przedkładać odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1490/2002. W przypadku fludioksonilu i chlomazonu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Dania, a wszystkie istotne informacje przekazano, odpowiednio, dnia 5 kwietnia 2005 r. i dnia 16 marca 2005 r. W przypadku prosulfokarbu

- (3) Sprawozdania z oceny zostały poddane wzajemnej weryfikacji przez państwa członkowskie i EFSA oraz przedstawione Komisji w dniu 27 lipca 2007 r. w formie sprawozdania naukowego EFSA poświęconego fludioksonilowi, chlomazonowi i prosulfokarbowi⁽⁴⁾. Sprawozdania te zostały zweryfikowane przez państwa członkowskie i Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 9 października 2007 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego fludioksonilu, chlomazonu i prosulfokarbu.
- (4) Jak wykazały różnorodne badania, można oczekiwać, że środki ochrony roślin zawierające fludioksonil, chlomazon i prosulfokarb zasadniczo spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności w odniesieniu do zastosowań, które zostały zbadane przez Komisję i wyszczególnione w jej sprawozdaniach z przeglądu. Należy zatem włączyć te substancje czynne do załącznika I w celu zapewnienia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje czynne zgodnie z przepisami wymienionej dyrektywy.
- (5) Należy przewidzieć rozsądnie długi termin na włączenie substancji czynnej do załącznika I, w celu umożliwienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowania się do spełnienia nowych wymogów wynikających z tego faktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/52/WE (Dz.U. L 214 z 17.8.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 21.8.2002, str. 23. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1095/2007 (Dz.U. L 246 z 21.9.2007, str. 19).

⁽⁴⁾ EFSA Scientific Report (2007) 110, 1–85, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fludioxonil (sfinalizowano w dniu 27 lipca 2007 r.). EFSA Scientific Report (2007) 109, 1–73, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance clomazone (sfinalizowano w dniu 27 lipca 2007 r.). EFSA Scientific Report (2007) 111, 1–81, Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance prosulfocarb (sfinalizowano w dniu 27 lipca 2007 r.).

- (6) Nie naruszając określonych w dyrektywie 91/414/EWG zobowiązań wynikających z włączenia substancji czynnej do załącznika I, państwom członkowskim należy dać sześć miesięcy, licząc od daty włączenia, na dokonanie przeglądu istniejących zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających fludioksonil, chlomazon i prosulfokarb w celu spełnienia wymogów ustanowionych w dyrektywie 91/414/EWG, w szczególności w jej art. 13, oraz stosownych warunków określonych w załączniku I. Państwa członkowskie powinny, w zależności od przypadku, zmienić, zastąpić lub wycofać istniejące zezwolenia zgodnie z przepisami dyrektywy 91/414/EWG. W drodze odstępstwa od powyższego terminu należy przyznać więcej czasu na przedłożenie i ocenę pełnej dokumentacji wyszczególnionej w załączniku III dla każdego środka ochrony roślin i każdego zamierzonego zastosowania, zgodnie z jednolitymi zasadami ustanowionymi w dyrektywie 91/414/EWG.
- (7) Doświadczenie zdobyte przy okazji wcześniejszych przypadków włączania substancji czynnych, ocenionych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG pokazuje, że mogą pojawić się trudności z interpretacją spoczywających na posiadaczach dotychczasowych zezwoleń obowiązków w zakresie dostępu do danych. W celu uniknięcia dalszych trudności wydaje się zatem konieczne wyjaśnienie obowiązków państw członkowskich, a w szczególności obowiązku sprawdzenia, czy posiadacz zezwolenia ma dostęp do dokumentacji zgodnie z wymogami określonymi w załączniku II do wymienionej dyrektywy. Wyjaśnienie to nie nakłada jednak na państwa członkowskie ani na posiadaczy zezwoleń żadnych nowych obowiązków w porównaniu z tymi, które nakłada się w przyjętych dotąd dyrektywach zmieniających załącznik I.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 91/414/EWG.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2009 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie zaczną stosować te przepisy od dnia 1 maja 2009 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. Zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG państwa członkowskie w miarę potrzeby odpowiednio zmieniają lub wycofują istniejące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających fludioksonil, chlomazon i prosulfokarb jako substancje czynne w terminie do dnia 30 kwietnia 2009 r.

Przed upływem tego terminu państwa członkowskie w szczególności weryfikują, czy spełnione są warunki wymienione w załączniku I do wspomnianej dyrektywy odnośnie do fludioksonilu, chlomazonu i prosulfokarbu, z wyjątkiem warunków wskazanych w części B pozycji odnoszącej się do tej substancji czynnej, oraz czy posiadacz zezwolenia zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 13 tej dyrektywy posiada dokumentację spełniającą wymogi załącznika II do wspomnianej dyrektywy lub dostęp do takiej dokumentacji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie dokonają ponownej oceny każdego dopuszczonego środka ochrony roślin zawierającego fludioksonil, chlomazon i prosulfokarb jako jedyną substancję czynną lub jako jedną z kilku substancji czynnych wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG najpóźniej do dnia 31 października 2008 r. zgodnie z jednolitymi zasadami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 91/414/EWG, na podstawie dokumentacji zgodnej z wymogami określonymi w załączniku III do wymienionej dyrektywy i z uwzględnieniem części B pozycji dotyczącej fludioksonilu, chlomazonu i prosulfokarbu w załączniku I do tej dyrektywy. Na podstawie powyższej oceny państwa członkowskie określają, czy środek spełnia warunki ustanowione w art. 4 ust. 1 lit. b), c), d) i e) dyrektywy 91/414/EWG.

Po dokonaniu tych ustaleń państwa członkowskie:

a) w przypadku środka zawierającego fludioksonil, chlomazon i prosulfokarb jako jedyną substancję czynną – w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie najpóźniej do dnia 31 października 2012 r.; lub

b) w przypadku środka zawierającego fludioksonil, chlomazon i prosulfokarb jako jedną z kilku substancji czynnych – w razie potrzeby zmieniają lub wycofują zezwolenie do dnia 31 października 2012 r. lub w terminie określonym dla takiej zmiany lub wycofania we właściwej dyrektywie lub dyrektywach włączających odpowiednią substancję lub substancje do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, w zależności od tego, która z tych dwóch dat jest późniejsza.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2008 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Na końcu tabeli w załączniku I do dyrektywy 91/414/EWG dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (%)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia włączenia	Przepisy szczególne
„166	Prosulfokarb CAS nr 52888-80-9 CIPAC nr 539	Dipropylofotiofokarbaminian S-benzylu	970 g/kg	1 listopada 2008 r.	31 października 2018 r.	<p>CZĘŚĆ A Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako herbicyd.</p> <p>CZĘŚĆ B W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego prosulfokarbu, w szczególności jego dodatki I i II; w wersji przyjętej przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 9 października 2007 r.</p> <p>W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bezpieczeństwo operatorów sprzętu i zapewnić umieszczenie w warunkach użytkowania zaleceń dotyczących stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, — ochronę organizmów wodnych i dopilnować, by warunki zezwolenia zawierały w miarę potrzeby środki ograniczające zagrożenie, takie jak strefy buforowe. — ochronę roślin niebędących przedmiotem zwalczania i dopilnować, by warunki zezwolenia zawierały w miarę potrzeby środki ograniczające zagrożenie, takie jak nieobjęta spryskiwaniem strefa buforowa.

Nr	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość (%)	Data wejścia w życie	Data wygaśnięcia wiązania	Przepisy szczególne
167	Fludioksonil CAS nr 131341-86-1 CIPAC nr 522	4-(2,2-difluoro-1,3-benzodioxol-4-ilo)-1H-pirol-3-karbonitryl	950 g/kg	1 listopada 2008 r.	31 października 2018 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako fungicyd.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>Podczas oceniania wniosków dotyczących zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających fludioksonil, w przypadku zastosowań innych niż zaprawianie nasion, państwa członkowskie zwrócą szczególną uwagę na kryteria zawarte w art. 4 ust. 1 lit. b) i dopilnują, by wszelkie potrzebne dane i informacje zostały dostarczone przed udzieleniem takiego zezwolenia, oraz:</p> <ul style="list-style-type: none"> — muszą zwrócić szczególną uwagę na możliwość skażenia wód gruntowych, zwłaszcza metabolitami fotolizy glebowej CGA 339833 i CGA 192155, w strefach podatnych na zagrożenia, — muszą zwrócić szczególną uwagę na ochronę ryb i bezkręgowców wodnych. <p>Warunki zezwolenia powinny, w stosownych przypadkach, zawierać środki zmniejszające ryzyko.</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego fludioksonil, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt rządz w dniu 9 października 2007 r.</p>
168	Chlomazon CAS nr 81777-89-1 CIPAC nr 509	2-(2-chlorobenzyl)-4,4-dimetylo-1,2-oksazolidyn-3-on	960 g/kg	1 listopada 2008 r.	31 października 2018 r.	<p>CZĘŚĆ A</p> <p>Zezwala się wyłącznie na stosowanie jako herbicyd.</p> <p>CZĘŚĆ B</p> <p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad załącznika VI należy uwzględnić wnioski ze sprawozdania z przeglądu dotyczącego chlomazonu, w szczególności jego dodatki I i II, w wersji przyjętej przez Stały Komitet ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt w dniu 9 października 2007 r.</p> <p>W ramach ogólnej oceny państwa członkowskie muszą zwrócić szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bezpieczeństwo operatorów sprzętu i zapewnić umieszczenie w warunkach użytkowania zaleceń dotyczących stosowania odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, — ochronę roślin niebędących przedmiotem zwalczania i dopilnować, by warunki zezwolenia zawierały w miarę potrzeby środki ograniczające zagrożenie, takie jak strefy buforowe.”

(1) Dodatkowe dane na temat identyfikacji i specyfikacji substancji znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 17 grudnia 2007 r.

w sprawie mianowania przewodniczącego oraz zastępcy przewodniczącego Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin

(2007/858/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin⁽¹⁾, w szczególności jego art. 47 ust. 1,

uwzględniając listę kandydatów przedstawioną przez Komisję w dniu 29 października 2007 r. po uzyskaniu opinii Rady Administracyjnej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Pan Paul A.C.E. VAN DER KOOIJ, ur. 13 stycznia 1956 r., zostaje niniejszym mianowany przewodniczącym Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin na okres pięciu lat.

Pan Timothy MILLETT, ur. 6 stycznia 1951 r., zostaje niniejszym mianowany zastępcą przewodniczącego Izby Odwoławczej

Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin na okres pięciu lat.

Kadencja tych osób rozpoczyna się od daty podjęcia przez nie obowiązków. Data ta jest uzgadniana między prezesem a Radą Administracyjną urzędu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 873/2004 (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, str. 38).

DECYZJA RADY

z dnia 22 października 2007 r.

w sprawie zawarcia Protokołu zmieniającego Umowę o współpracy pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Tajlandii w sprawie produkcji, obrotu i handlu maniokiem

(2007/859/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

(5) Porozumienie w formie uzgodnionego protokołu powinno zostać zatwierdzone protokołem,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 113 ust. 3 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy, zdanie pierwsze,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając wniosek Komisji,

1. Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Protokół zmieniający Umowę o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Tajlandii w sprawie produkcji, obrotu i handlu maniokiem, zwany dalej „Protokołem”.

a także mając na uwadze, co następuje:

2. Tekst Protokołu załączony jest do niniejszej decyzji.

(1) Dnia 10 kwietnia 2006 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji w celu zapewnienia zgodności między Umową o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Tajlandii w sprawie produkcji, obrotu i handlu maniokiem⁽¹⁾, zwaną dalej „umową o współpracy”, oraz rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽²⁾.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby umocowanej do podpisania Protokołu, aby stał się wiążący dla Wspólnoty.

(2) Celem negocjacji była zmiana art. 5 umowy o współpracy zmierzająca do dostosowania go do przepisów art. 308a–308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 (zarządzanie kontyngentami taryfowymi, które mają zostać wykorzystane zgodnie z porządkiem chronologicznym dat zgłoszeń celnych) oraz art. 55–65 tego rozporządzenia (przepisy szczególne dotyczące świadectw pochodzenia dla niektórych produktów rolnych objętych specjalnymi ustaleniami dotyczącymi przywozu).

Artykuł 3

W zakresie niezbędnym do umożliwienia pełnego stosowania Protokołu przed dniem 1 stycznia 2008 r. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady jego wdrożenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 2 niniejszej decyzji.

(3) Komisja przeprowadziła negocjacje w ramach mandatu negocjacyjnego wydanego przez Radę.

Artykuł 4

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Zbóż powołany na podstawie art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽³⁾.

(4) Komisja uzgodniła porozumienie w formie uzgodnionego protokołu z Królestwem Tajlandii, będącym głównym dostawcą produktów objętych kodem CN 0714 10 10, 0714 10 91 oraz 0714 10 99.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁴⁾.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

⁽¹⁾ Dz.U. L 219 z 28.7.1982, str. 53.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Artykuł 5

Niniejszą decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 22 października 2007 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

PROTOKÓŁ**zmieniający Umowę o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą i Królestwem Tajlandii w sprawie produkcji, obrotu i handlu maniakiem**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA,

z jednej strony,

RZĄD KRÓLESTWA TAJLANDII

z drugiej strony,

PO PRZEPROWADZENIU, na wniosek Wspólnoty Europejskiej, negocjacji zmierzających do zmiany art. 5 umowy o współpracy w sprawie produkcji, obrotu i handlu maniakiem, zwanej dalej „Umową o współpracy”, w celu dostosowania go do przepisów art. 55–65 oraz art. 308a–308c rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93,

POTWIERDZAJĄC gotowość do utrzymania Umowy o współpracy w mocy,

POSTANOWIŁY zmienić Umowę o współpracy w odniesieniu do odpowiednich postanowień art. 5 na mocy niniejszego Protokołu i w tym celu powołali pełnomocników:

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA:

Álvaro MENDONÇA E MOURA,

Ambasador, Stały Przedstawiciel Republiki Portugalskiej

RZĄD KRÓLESTWA TAJLANDII:

Pisan MANAWAPAT,

Ambasador, szef Misji Tajlandii przy Wspólnotach Europejskich

KTÓRZY, po wymianie swych pełnomocnictw uznanych za należyte i sporządzone we właściwej formie,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuł 5 umowy o współpracy otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Wspólnota zarządza kontyngentem taryfowym dotyczącym uzgodnionej ilości wywożonej, zgodnie z porządkiem chronologicznym przyjmowania zgłoszeń o dopuszczenie do swobodnego obrotu (zasada kolejności zgłoszeń).

Ze swojej strony Tajlandia zobowiązuje się do przyjęcia wszelkich niezbędnych przepisów w celu wydawania świadectw pochodzenia stosowanych przy przywozie maniaku do Wspólnoty.

W razie potrzeby właściwe organy obydwu Stron wymieniają informacje niezbędne do monitorowania i ułatwiania realizacji niniejszej umowy.”.

Artykuł 2

Niniejszy Protokół stanowi integralną część Umowy o współpracy.

Artykuł 3

Niniejszy Protokół zostaje zatwierdzony przez Wspólnotę i Królestwo Tajlandii zgodnie z ich procedurami.

Artykuł 4

Niniejszy Protokół wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 5

Niniejszy Protokół jest sporządzony w dwóch egzemplarzach w każdym z języków urzędowych Umawiających się Stron, a każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Съставено в Брюксел на тридесет и първи октомври две хиляди и седма година.

Hecho en Bruselas, el treinta y uno de octubre de dos mil siete.

V Bruselu dne třicátého prvního října dva tisíce sedm.

Udfærdiget i Bruxelles den enogtredivte oktober to tusind og syv.

Geschehen zu Brüssel am einundreißigsten Oktober zweitausendsieben.

Kahe tuhande seitsmenda aasta oktoobrikuu kolmekümne esimesel päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις τριάντα μια Οκτωβρίου δύο χιλιάδες επτά.

Done at Brussels on the thirty-first day of October in the year two thousand and seven.

Fait à Bruxelles, le trente et un octobre deux mille sept.

Fatto a Bruxelles, addì trentuno ottobre duemilasette.

Briselē, divtūkstoš septītā gada trīsdesmit pirmajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai septintųjų metų spalio trisdešimt pirmą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-hetedik év október harmincegyedik napján.

Magħmul fi Brussell, fil-wiehed u tletin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u sebgha.

Gedaan te Brussel, de eenendertigste oktober tweeduizend zeven.

Sporządzono w Brukseli, dnia trzydziestego pierwszego października roku dwa tysiące siódmego.

Feito em Bruxelas, em trinta e um de Outubro de dois mil e sete.

Întocmit la Bruxelles, la treizeci și unu octombrie două mii șapte.

V Bruseli tridsiateho prvého oktobra dvetisícisedem.

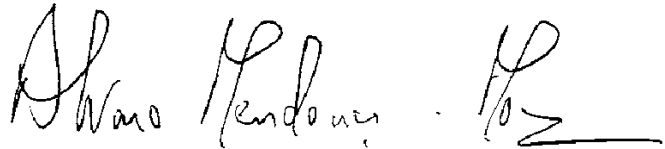
V Bruslju, dne enaintridesetega oktobra leta dva tisoč sedem.

Tehty Brysselissä kolmantenakymmenentenäensimmäisenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaseitsemän.

Som skedde i Bryssel den trettioförsta oktober tjugohundrasju.

จัดทำขึ้น ณ กรุงบรัสเซลส์ เมื่อวันที่สามสิบเอ็ดตุลาคมพุทธศักราชสองพันห้าร้อยห้าสิบ.

За Европейската общност
 Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Pentru Comunitatea Europeană
 Za Európske spoločenstvo
 za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 På Europeiska gemenskapens vägnar
 ในนามของประชาคมยุโรป

За Кралство Тайланд
 Por el Reino de Tailandia
 Za Thajské království
 På Kongeriget Thailands vegne
 Für das Königreich Thailand
 Tai Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Ταϊλάνδης
 For the Kingdom of Thailand
 Pour le Royaume de Thaïlande
 Per il Regno di Tailandia
 Taizemes Karalistes vārdā
 Tailando Karalystės vardu
 a Thaiföldi Királyság részéről
 Ghar-Renju tat-Tajlandja
 Voor het Koninkrijk Thailand
 W imieniu Królestwa Tajlandii
 Pelo Reino da Tailândia
 Pentru Regatul Thaiandei
 Za Thajské královstvo
 Za Kraljevino Tajska
 Thaimaan kuningaskunnan puolesta
 På Konungariket Thailands vägnar
 ในนามของราชอาณาจักรไทย

DECYZJA RADY

z dnia 10 grudnia 2007 r.

w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej

(2007/860/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 4 stycznia 2007 r. władze Libanu przyjęły kompleksowy program reform społeczno-gospodarczych, który jednocześnie obejmuje środki fiskalne, strukturalne i społeczne, ustalając priorytety średnioterminowe dla działań rządu.
- (2) Liban, z jednej strony, oraz Wspólnota Europejska i jej państwa członkowskie, z drugiej strony, podpisały układ o stowarzyszeniu⁽¹⁾, który wszedł w życie dnia 1 kwietnia 2006 r.
- (3) Władze Libanu zobowiązały się do działania na rzecz stabilizacji gospodarczej i reform strukturalnych, wspieranych przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) w postaci trzyletniego programu nadzwyczajnej pomocy udzielonej w wyniku konfliktu (EPCA), zatwierdzonego dnia 9 kwietnia 2007 r.
- (4) Stosunki pomiędzy Libanem i Unią Europejską rozwijają się w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, która przewiduje doprowadzenie do głębszej integracji gospodarczej. UE i Liban uzgodniły w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa plan działania określający krótko- i średnioterminowe priorytety w stosunkach UE-Liban i związane z nimi działania polityczne.
- (5) Liban stoi przed koniecznością uzyskania znacznych zasobów finansowych, wynikającą ze wzrastających ograniczeń finansowych sektora publicznego, w tym wyso-

kiego długu publicznego, powiększonego przez konflikt militarny z lipca-sierpnia 2006 r. i zapowiadane pogorszenie bilansu płatności w 2007 r.

- (6) Władze Libanu zwróciły się o pomoc finansową na warunkach preferencyjnych do międzynarodowych instytucji finansowych, Wspólnoty i innych dawców bilateralnych. Mimo finansowania z MFW i Banku Światowego pozostaje do pokrycia znaczna luka dla poprawy sytuacji bilansu płatniczego kraju, finansów publicznych i długu publicznego oraz wsparcia celów polityki związanych z prowadzonymi przez władze reformami.
- (7) Liban jest jednym z najbardziej zadłużonych krajów świata, z niespłaconym długiem publicznym. W tych okolicznościach pomoc Wspólnoty dla Libanu powinna zostać udzielona w formie połączenia dotacji i pożyczki, jako odpowiedniego środka pomocy państwu-beneficjentowi, które znalazło się w tej trudnej sytuacji.
- (8) W celu zagwarantowania skutecznej ochrony interesów finansowych Wspólnoty związanych z niniejszą pomocą finansową konieczne jest, aby Liban zapewnił odpowiednie środki w zakresie zapobiegania i zwalczania nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkich innych nieprawidłowości związanych z tą pomocą, oraz by zapewniona została możliwość przeprowadzenia kontroli przez Komisję oraz audytu przez Trybunał Obrachunkowy.
- (9) Udostępnienie pomocy finansowej Wspólnoty nie narusza uprawnień władzy budżetowej.
- (10) Niniejsza pomoc powinna być zarządzana przez Komisję w porozumieniu z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Wspólnota przyznaje Libanowi pomoc finansową w maksymalnej wysokości 80 mln EUR w celu wsparcia wewnętrznych starań Libanu na rzecz powojennej rekonstrukcji i stabilnej odbudowy gospodarczej, przyczyniając się w ten sposób do złagodzenia ograniczeń finansowych związanych z realizacją rządowego programu gospodarczego.

(¹) Dz.U. L 143 z 30.5.2006, str. 2.

Biorąc pod uwagę wysoki stopień zadłużenia Libanu pomoc finansowa Wspólnoty składa się z 50 mln EUR w pożyczkach i do 30 mln EUR w dotacjach.

2. Pomocą finansową Wspólnoty zarządza Komisja w porozumieniu z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, w sposób zgodny z porozumieniami lub uzgodnieniami zawartymi przez MFW i Liban.

3. Pomoc finansowa Wspólnoty udostępniona będzie przez okres dwóch lat począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie niniejszej decyzji. Jednakże jeżeli wymagają tego okoliczności, Komisja, po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, może podjąć decyzję o przedłużeniu okresu dostępności pomocy o maksymalnie jeden rok.

Artykuł 2

1. Komisja jest niniejszym upoważniona do uzgodnienia z władzami Libanu, po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, polityki gospodarczej oraz warunków finansowych, którym podlega pomoc finansowa Wspólnoty, a które określone zostaną w protokole ustaleń i umowach o dotacje i pożyczki. Warunki te muszą być zgodne z porozumieniami lub uzgodnieniami, o których mowa w art. 1 ust. 2.

2. W okresie realizacji pomocy finansowej Wspólnoty Komisja monitoruje prawidłowość regulacji finansowych Libanu, procedur administracyjnych oraz wewnętrznych i zewnętrznych mechanizmów kontroli, które są istotne z punktu widzenia takiej pomocy.

3. Komisja sprawdza w regularnych odstępach czasu, czy polityka gospodarcza Libanu jest zgodna z celami niniejszej pomocy oraz czy uzgodniona polityka gospodarcza i warunki finansowe są przestrzegane. Komisja działa w ścisłej współpracy z instytucjami z Bretton Woods i, jeżeli jest to wymagane, z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym.

Artykuł 3

1. Pomoc finansowa Wspólnoty jest udzielana Libanowi przez Komisję w maksymalnie trzech transzach.

2. Płatność każdej raty zostaje udostępniona na podstawie zadowolającej realizacji programu gospodarczego wspieranego przez MFW.

3. Druga i trzecia transza są udostępnione na podstawie zadowolającej realizacji programu gospodarczego wspieranego

przez MFW oraz planu działań UE-Liban w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa oraz wszelkich innych środków uzgodnionych z Komisją zgodnie z postanowieniami art. 2 ust. 1, jednak nie wcześniej niż przed upływem jednego kwartału od udostępnienia poprzedniej raty.

4. Fundusze są wypłacane Bankowi Libanu wyłącznie jako wsparcie finansowych potrzeb Libanu.

Artykuł 4

Pomoc finansowa Wspólnoty jest realizowana zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ oraz przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia. W szczególności protokół ustaleń i umowa o dotację/pożyczkę z władzami Libanu przewidują podjęcie przez Liban stosownych środków w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji oraz wszelkim innym nieprawidłowościom związanym z pomocą i zwalczania ich. Przewidują one także kontrole dokonywane przez Komisję, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), z prawem przeprowadzania inspekcji i kontroli na miejscu, a także kontrole dokonywane przez Trybunał Obrachunkowy, w stosownych przypadkach, przeprowadzane na miejscu.

Artykuł 5

Każdego roku do dnia 31 sierpnia Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, które zawiera ocenę wykonania niniejszej decyzji za rok poprzedzający. Sprawozdanie wskazuje na powiązanie pomiędzy warunkami politycznymi ustalonymi w art. 2 ust. 1, następującej poprawy sytuacji gospodarczej i fiskalnej Libanu oraz decyzją Komisji dotyczącą wypłacenia transz pomocy.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

L. AMADO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

DECYZJA RADY

z dnia 10 grudnia 2007 r.

w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi, zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi

(2007/861/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w związku z art. 300 ust. 2 zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja negocjowała w imieniu Wspólnoty umowę w formie wymiany listów w celu przedłużenia o jeden rok obowiązującej umowy i protokołów w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi z Republiką Białorusi, z dostosowaniem niektórych limitów ilościowych.
- (2) Umowa w formie wymiany listów powinna być tymczasowo stosowana od dnia 1 stycznia 2008 r., do czasu zakończenia procedur wymaganych do jej zawarcia, pod warunkiem jej wzajemnego tymczasowego stosowania przez Republikę Białorusi.
- (3) Umowa w formie wymiany listów powinna zostać podpisana w imieniu Wspólnoty,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania w imieniu Wspólnoty Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi, zmieniającej Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi, z zastrzeżeniem jej ewentualnego zawarcia w późniejszym terminie.

Artykuł 2

Z zastrzeżeniem stosowania zasady wzajemności, umowa w formie wymiany listów jest stosowana tymczasowo od dnia 1 stycznia 2008 r., do czasu jej formalnego zawarcia.

Tekst umowy w formie wymiany listów jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

1. W przypadku nieprzestrzegania przez Republikę Białorusi postanowień ust. 2.4 umowy w formie wymiany listów, kontyngenty na rok 2008 zostaną obniżone do poziomów stosowanych w roku 2007.

2. Decyzję w sprawie wykonania ust. 1 podejmuje się zgodnie z procedurami określonymi w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3030/93 z dnia 12 października 1993 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich⁽¹⁾.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady
L. AMADO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 8.11.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1217/2007 (Dz.U. L 275 z 19.10.2007, str. 16).

UMOWA**w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi, zmieniająca Umowę między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi***A. List Wspólnoty Europejskiej*

Szanowny Panie,

1. Mam zaszczyt odwołać się do Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi, paraflowanej dnia 1 kwietnia 1993 r., ostatnio zmienionej i przedłużonej Umową w formie wymiany listów paraflowaną dnia 27 października 2006 r. (zwaną dalej „Umową”).
2. Mając na uwadze, że Umowa wygasa z dniem 31 grudnia 2007 r., i zgodnie z art. 19 ust. 1 Umowy, Wspólnota Europejska i Republika Białorusi uzgadniają przedłużenie obowiązywania Umowy o okres kolejnego roku z następującymi zmianami i pod następującymi warunkami:
 - 2.1. Treść art. 19 ust. 1 Umowy otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu procedur niezbędnych w tym celu. Stosuje się ją do dnia 31 grudnia 2008 r.”.
 - 2.2. Załącznik II, który określa ograniczenia ilościowe dla wywozu z Republiki Białorusi do Wspólnoty Europejskiej, zastępuje się dodatkiem 1 do niniejszego listu.
 - 2.3. Załącznik do Protokołu C, który określa ograniczenia ilościowe dla wywozu z Republiki Białorusi do Wspólnoty Europejskiej po dokonanych czynnościach OPT na obszarze Republiki Białorusi, zastępuje się na okres od dnia 1 stycznia 2008 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku dodatkiem 2 do niniejszego listu.
 - 2.4. W roku 2008 przywóz do Białorusi wyrobów włókienniczych i odzieżowych pochodzących ze Wspólnoty Europejskiej podlega należnościom celnym nieprzekraczającym tych, które przewidziano na 2003 r. w dodatku 4 do Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi, paraflowanej dnia 11 listopada 1999 r.

W przypadku niestosowania tych stawek, Wspólnota będzie miała prawo do ponownego wprowadzenia proporcjonalnie na okres pozostający do wygaśnięcia Umowy, poziomów ograniczeń ilościowych stosowanych w 2007 r., zgodnie z tym co określono w wymianie listów paraflowanej dnia 27 października 2006 r.
3. Wspólnota Europejska i Białoruś pamiętają o swoim porozumieniu w sprawie rozpoczęcia konsultacji nie później niż sześć miesięcy przed wygaśnięciem niniejszej Umowy w związku z możliwym zawarciem nowej Umowy.
4. Jeżeli Republika Białorusi zostanie członkiem Światowej Organizacji Handlu (WTO) przed datą wygaśnięcia Umowy, porozumienia i zasady WTO są stosowane od daty przystąpienia Republiki Białorusi do WTO.
5. Byłbym zobowiązany, gdyby był Pan uprzejmy potwierdzić przyjęcie przez Pana Rząd powyższych zmian. W przypadku takiego potwierdzenia niniejsza Umowa w formie wymiany listów wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca po dniu, w którym Strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu procedur prawnych niezbędnych w tym celu. W międzyczasie Umowę stosuje się tymczasowo od dnia 1 stycznia 2008 r. z zastrzeżeniem wzajemności.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

Dodatek 1

„ZAŁĄCZNIK II

Białoruś	Kategoria	Jednostka	Kontyngent od dnia 1 stycznia 2008 r.
Grupa IA	1	tony	1 586
	2	tony	7 307
	3	tony	242
Grupa IB	4	tys. sztuk	1 839
	5	tys. sztuk	1 105
	6	tys. sztuk	1 705
	7	tys. sztuk	1 377
	8	tys. sztuk	1 160
Grupa IIA	9	tony	363
	20	tony	329
	22	tony	524
	23	tony	255
	39	tony	241
Grupa IIB	12	tys. par	5 959
	13	tys. sztuk	2 651
	15	tys. sztuk	1 726
	16	tys. sztuk	186
	21	tys. sztuk	930
	24	tys. sztuk	844
	26/27	tys. sztuk	1 117
	29	tys. sztuk	468
	73	tys. sztuk	329
	83	tony	184
Grupa IIIA	33	tony	387
	36	tony	1 312
	37	tony	463
	50	tony	207
Grupa IIIB	67	tony	359
	74	tys. sztuk	377
	90	tony	208
Grupa IV	115	tony	322
	117	tony	2 543
	118	tony	471

tys. sztuk: tysiąc sztuk

Dodatek 2

„ZAŁĄCZNIK DO PROTOKOŁU C

Kategoria	Jednostka	Od dnia 1 stycznia 2008 r.
4	1 000 sztuk	6 190
5	1 000 sztuk	8 628
6	1 000 sztuk	11 508
7	1 000 sztuk	8 638
8	1 000 sztuk	2 941
12	1 000 sztuk	5 815
13	1 000 sztuk	911
15	1 000 sztuk	5 044
16	1 000 sztuk	1 027
21	1 000 sztuk	3 356
24	1 000 sztuk	864
26/27	1 000 sztuk	4 206
29	1 000 sztuk	1 705
73	1 000 sztuk	6 535
83	tony	868
74	1 000 sztuk	1 140

B. List Rządu Republiki Białorusi

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pana listu z dnia ... o następującej treści:

„Szanowny Panie!

1. Mam zaszczyt odwołać się do Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi w sprawie handlu wyrobami włókienniczymi, parafowanej dnia 1 kwietnia 1993 r., ostatnio zmienionej i przedłużonej Umową w formie wymiany listów parafowaną dnia 27 października 2006 r. (zwaną dalej »Umową«).
2. Mając na uwadze, że Umowa wygasa z dniem 31 grudnia 2007 r. i zgodnie z art. 19 ust. 1 Umowy, Wspólnota Europejska i Republika Białorusi uzgadniają przedłużenie obowiązywania Umowy o okres kolejnego roku z następującymi zmianami i pod następującymi warunkami:

2.1. Treść art. 19 ust. 1 Umowy otrzymuje brzmienie:

»Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu procedur niezbędnych w tym celu. Stosuje się ją do dnia 31 grudnia 2008 r.«.

- 2.2. Załącznik II, który określa ograniczenia ilościowe dla wywozu z Republiki Białorusi do Wspólnoty Europejskiej, zastępuje się dodatkiem 1 do niniejszego listu.
- 2.3. Załącznik do protokołu C, który określa ograniczenia ilościowe dla wywozu z Republiki Białorusi do Wspólnoty Europejskiej po dokonanych czynnościach OPT na obszarze Republiki Białorusi, zastępuje się na okres od dnia 1 stycznia 2008 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku dodatkiem 2 do niniejszego listu.
- 2.4. W roku 2008 przywóz do Białorusi wyrobów włókienniczych i odzieżowych pochodzących ze Wspólnoty Europejskiej podlega należnościom celnym nieprzekraczającym tych, które przewidziano na 2003 r. w dodatku 4 do Umowy w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Białorusi, parafowanej dnia 11 listopada 1999 r.

W przypadku niestosowania tych stawek, Wspólnota będzie miała prawo do ponownego wprowadzenia proporcjonalnie na okres pozostający do wygaśnięcia Umowy, poziomów ograniczeń ilościowych stosowanych w 2007 r., zgodnie z tym co określono w wymianie listów parafowanej dnia 27 października 2006 r.

3. Wspólnota Europejska i Białoruś pamiętają o swoim porozumieniu w sprawie rozpoczęcia konsultacji nie później niż sześć miesięcy przed wygaśnięciem niniejszej Umowy w związku z możliwym zawarciem nowej Umowy.
4. Jeżeli Republika Białorusi zostanie członkiem Światowej Organizacji Handlu (WTO) przed datą wygaśnięcia Umowy, porozumienia i zasady WTO są stosowane od daty przystąpienia Republiki Białorusi do WTO.
5. Byłbym zobowiązany, gdyby był Pan uprzejmy potwierdzić przyjęcie przez Pana Rząd powyższych zmian. W przypadku takiego potwierdzenia niniejsza Umowa w formie wymiany listów wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca po dniu, w którym Strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu procedur prawnych niezbędnych w tym celu. W międzyczasie Umowę stosuje się tymczasowo od dnia 1 stycznia 2008 r. z zastrzeżeniem wzajemności.

Z wyrazami szacunku,”

Mam zaszczyt potwierdzić zgodę rządu Republiki Białorusi na treść Pańskiego listu.

Z wyrazami najwyższego poważania,

W imieniu rządu Republiki Białorusi

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 13 grudnia 2007 r.

zmieniająca decyzję 2006/805/WE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń na Węgrzech i Słowacji

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6158)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/862/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzspółnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego⁽²⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na skutek wystąpienia w niektórych państwach członkowskich przypadków klasycznego pomoru świń przyjęto decyzję Komisji 2006/805/WE z dnia 24 listopada 2006 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do klasycznego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich⁽³⁾. Decyzja ta ustanawia niektóre środki zwalczania klasycznego pomoru świń w tych państwach członkowskich.
- (2) Słowacja poinformowała Komisję o aktualnym rozwoju tej choroby u dzików i przypadkach tej choroby w powiecie Nové Zámky graniczącym z powiatami Komárno i Levice na Słowacji oraz komitatem Peszt na

Węgrzech. Biorąc pod uwagę dostępne informacje epidemiologiczne, należy wprowadzić zmiany w wykazie obszarów na terenie Słowacji i Węgier, na których stosowane są środki kontroli w odniesieniu do klasycznego pomoru świń, włączając do niego części wymienionych okręgów.

- (3) Sytuacja epidemiologiczna na Słowacji uległa znacznej poprawie na obszarach regionalnych urzędów ds. weterynaryjnych i żywieniowych: Trenčín (w tym powiaty Trenčín i Bánovce nad Bebravou), Prievidza (w tym powiaty Prievidza i Partizánske) oraz Púchov (jedynie powiat Ilava). Środki dotyczące tych obszarów, przewidziane w decyzji 2006/805/WE, nie powinny zatem dłużej obowiązywać.
- (4) W celu zapewnienia przejrzystości prawodawstwa wspólnotowego wykaz wymienionych w załączniku do decyzji 2006/805/WE przedmiotowych państw członkowskich i ich regionów należy zastąpić treścią załącznika do niniejszej decyzji.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/805/WE.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2006/805/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽²⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33).

⁽³⁾ Dz.U. L 329 z 25.11.2006, str. 67. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/631/WE (Dz.U. L 255 z 29.9.2007, str. 45).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Niemcy

A. Nadrenia-Palatynat

- a) w okręgu Ahrweiler: gminy Adenau i Altenahr;
- b) w okręgu Daun: gminy Obere Kyll i Hillesheim, w gminie Daun miejscowości Betteldorf, Dockweiler, Dreis-Brück, Hinterweiler i Kirchweiler, w gminie Kelberg miejscowości Beinhausen, Bereborn, Bodenbach, Bongard, Borler, Boxberg, Brücktal, Drees, Gelenberg, Kelberg, Kirsbach, Mannebach, Neichen, Nitz, Reimerath i Welcherath, w gminie Gerolstein miejscowości Berlingen, Duppach, Hohenfels-Essingen, Kalenborn-Scheuern, Neroth, Pelm i Rockeskyll oraz miasto Gerolstein;
- c) w okręgu Bitburg-Prüm: w gminie Prüm miejscowości Büdesheim, Kleinlangenfeld, Neuendorf, Olzheim, Roth bei Prüm, Schwirzheim i Weinsheim.

B. Nadrenia Północna-Westfalia

- a) w okręgu Euskirchen: miasta Bad Münstereifel, Mechernich, Schleiden oraz miejscowości Billig, Euenheim, Euskirchen, Flamersheim, Kirchheim, Kuchenheim, Kreuzweingarten, Niederkastenholz, Palmersheim, Rheder, Roitzheim, Schweinheim, Stotzheim, Wißkirchen (w mieście Euskirchen), gminy Blankenheim, Dahlem, Hellen-thal, Kall i Nettersheim;
- b) w okręgu Rhein-Sieg: miasta Meckenheim i Rheinbach, gmina Wachtberg, miejscowości Witterschlick, Volmer-shofen, Heiden (w gminie Alfter) oraz miejscowości Buschhoven, Morenhoven, Miel i Odendorf (w gminie Swisttal).
- c) miasto Aachen: na południe od autostrad A4, A544 i drogi krajowej B1;
- d) miasto Bonn: na południe od drogi krajowej 56 i autostrady A 565 (z Bonn-Endenich do Bonn-Poppelsdorf) i na południowy zachód od drogi krajowej 9;
- e) w okręgu Aachen: miasta Monschau i Stolberg, gminy Simmerath i Roetgen;
- f) w okręgu Düren: miasta Heimbach i Nideggen, gminy Hürtgenwald i Langerwehe.

2. Francja

Obszar departamentów Bas-Rhin i Moselle położony na zachód od rzeki Ren i kanału Marna–Ren, na północ od autostrady A 4, na wschód od rzeki Saara i na południe od granicy z Niemcami oraz gmin Holtzheim, Lingolsheim i Eckbolsheim.

CZĘŚĆ II

1. Węgry

Obszar komitatu Nógrád i obszar komitatu Peszt położony na północ i wschód od Dunaju, na południe od granicy ze Słowacją, na zachód od granicy z komitatem Nógrád i na północ od autostrady E 71.

2. Słowacja

Obszary regionalnych urzędów ds. weterynaryjnych i żywieniowych (DVFA): Žiar nad Hronom (w tym powiaty Žiar nad Hronom, Žarnovica i Banská Štiavnica), Zvolen (w tym powiaty Zvolen, Krupina i Detva), Lučenec (w tym powiaty Lučenec i Poltár), Veľký Krtíš (w tym powiat Veľký Krtíš), Komárno (w tym obszar położony na wschód od drogi nr 64, na północ od granicy z Węgrami i na zachód od powiatu Nové Zámky), Nové Zámky (w tym obszar położony na wschód od powiatu Komárno i na wschód od drogi nr 64, na południe od drogi nr 75 i na północ od granicy z Węgrami) oraz Levice (w tym obszar położony na wschód od powiatu Nové Zámky i na wschód od drogi nr 66 (E77), na południe od drogi nr 75, na północ od granicy z Węgrami i na zachód od powiatu Veľký Krtíš).

CZĘŚĆ III

1. Bułgaria:

Całe terytorium Bułgarii.”

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 grudnia 2007 r.

przyznająca Zjednoczonemu Królestwu odstępstwo w odniesieniu do regionu Irlandii Północnej zgodnie z dyrektywą Rady 91/676/EWG dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6281)

(Jedynie wersja w języku angielskim jest autentyczna)

(2007/863/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik III pkt 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jeśli ilości nawozu naturalnego, które państwo członkowskie zamierza stosować w przeliczeniu na hektar rocznie, różnią się od ilości określonej w załączniku III pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i jego lit. a) do dyrektywy 91/676/EWG, muszą one być ustalone tak, by nie stanowiły przeszkody w realizacji celów określonych w art. 1 wymienionej dyrektywy i muszą być uzasadnione na podstawie obiektywnych kryteriów, na przykład tak jak w omawianym przypadku, długich okresów wegetacji i upraw o wysokim poborze azotu.
- (2) W dniu 10 sierpnia 2007 r. Zjednoczone Królestwo przedłożyło Komisji wniosek o przyznanie odstępstwa dotyczącego Irlandii Północnej na mocy załącznika III pkt 2 akapit trzeci do dyrektywy 91/676/EWG.
- (3) Odstępstwo to dotyczy zamiaru zezwolenia przez Zjednoczone Królestwo na stosowanie w Irlandii Północnej do 250 kg azotu na hektar rocznie pochodzącego z odchodów zwierzęcych w gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone. Odstępstwo potencjalnie dotyczy około 732 gospodarstw w Irlandii Północnej, stanowiących 2,7 % wszystkich gospodarstw, 4 % użytków rolnych i 5 % dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza.

- (4) Akty prawne wprowadzające w życie dyrektywę 91/676/EWG – *Nitrates Action Programme Regulations (Northern Ireland) 2006 (Regulations 2006 No 489)* – zostały przyjęte i również mają zastosowanie do odstępstwa, o którego przyznanie złożono wnioski.

- (5) Przyjęte w Irlandii Północnej akty prawne w sprawie wykorzystania fosforu w rolnictwie – *Phosphorus (Use in Agriculture) Regulations (Northern Ireland) 2006* – zawierają środki regulujące stosowanie nawozów fosforanowych na użytkach rolnych w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu wody. Wymienione akty prawne zakazują stosowania nawozów chemicznych z wyjątkiem przypadków, gdzie wykazano, że stosowana ilość nie przekracza potrzeb danej uprawy, co wymaga w szczególności uzyskania oceny żyzności gleby opartej na analizach chemicznych.

- (6) Przedstawione dane dotyczące jakości wody pokazują, że masy wodne w Irlandii Północnej charakteryzują się niskim stężeniem azotanów. W roku 2005 średnie stężenie azotanów w wodach gruntowych wynosiło poniżej 20 mg/l na 71 % monitorowanych obszarów, natomiast w zaledwie 7 % miejsc poboru próby odnotowano stężenie przekraczające 50 mg/l. Dane na temat jakości wód w rzekach pokazują, że średnie stężenie azotanów w roku 2005 wynosiło poniżej 20 mg/l w 99 % miejsc poboru próby oraz że w żadnej ze stacji monitorowania wartość ta nie przekroczyła 50 mg/l. Średnie stężenie azotanów było we wszystkich jeziorach niższe niż 10 mg/l.

- (7) Według trzeciego sprawozdania z wdrażania dyrektywy dotyczącej azotanów w 72 % stacji monitorowania wód gruntowych stężenie azotanów pozostało na stałym poziomie lub wykazało tendencję malejącą w okresie 1999–2003. W tym samym okresie poziom stężenia azotanów w wodach powierzchniowych pozostał stały lub obniżył się w 87 % stacji monitorowania wód powierzchniowych.

- (8) Zgodnie z art. 3 ust. 5 dyrektywy 91/676/EWG Irlandia Północna realizuje plan działań z 2006 r. (*Nitrates Action Programme Regulations (Northern Ireland) 2006*) na całym swoim terytorium.

⁽¹⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

(9) W ostatniej dekadzie spadła liczebność zwierząt gospodarskich oraz wykorzystanie nawozów chemicznych. Liczebność bydła, świń i owiec spadła odpowiednio o 2 %, 36 % i 22 % w latach 1995–2005. Stosowanie nawozów chemicznych zawierających azotany spadło o 41 % w okresie 1995–2005 i wynosiło 89 kg na hektar w roku 2005. W tym samym okresie stosowanie nawozów zawierających fosfor spadło o 49 % i w 2005 r. wyniosło średnio 7 kg na hektar. Nadwyżka azotanów w skali kraju uległa zmniejszeniu ze 159 kg/ha w 1995 r. do 124 kg/ha w roku 2005.

(10) Z uwagi na duże opady deszczu oraz przewagę gleb słabo odwodnionych 93 % gruntów rolnych w Irlandii Północnej przeznaczonych jest na użytki zielone, z których znaczna część uznawana jest za posiadającą dobre lub bardzo dobre warunki do uprawiania trawy. Z uwagi na utrudnione odwadnianie większość gleb w Irlandii Północnej posiada stosunkowo wysoką zdolność denitryfikacji, co prowadzi do obniżania stężenia azotanów w glebie, a tym samym wypłukiwanych ilości tej substancji.

(11) W Irlandii Północnej 70 % gruntów uprawianych jest ekstensywnie, a na 45 % całkowitej powierzchni gospodaruje się w ramach programów rolno-środowiskowych.

(12) Klimat w Irlandii Północnej, charakteryzujący się rocznymi opadami równomiernie rozłożonymi w ciągu roku oraz stosunkowo wąskim zakresem temperatur, sprzyja stosunkowo długiemu okresowi wegetacji wynoszącemu od 270 dni w roku na wschodnim wybrzeżu do około 260 dni w roku na nizinach w centrum, gdzie użytki rolne wykorzystywane są pod uprawy, a gospodarka gruntami jest prężna.

(13) Dodatkowe dokumenty przedłożone w notyfikacji pokazują, że proponowana ilość 250 kg azotu w przeliczeniu na hektar rocznie pochodzącego z nawozu naturalnego bydła wypasanego w gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone jest uzasadniona na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak długie okresy wegetacji i uprawy o wysokim poborze azotu.

(14) Po przeanalizowaniu wniosku Komisja stwierdza, że proponowana ilość 250 kg azotu w przeliczeniu na hektar nie będzie stanowiła przeszkody w realizacji celów dyrektywy 91/676/EWG, z zastrzeżeniem spełnienia pewnych ściśle określonych warunków.

(15) Niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie w powiązaniu z programem działań - *Nitrates Action*

Programme Regulations (Northern Ireland) 2006 – obowiązującym w Irlandii Północnej w okresie 2007–2010.

(16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Azotanów ustanowionego na podstawie art. 9 dyrektywy 91/676/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odstępstwo, o przyznanie którego Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do regionu Irlandii Północnej złożyło wniosek pismem z dnia 10 sierpnia 2007 r. w celu zezwolenia na stosowanie większej ilości odchodów zwierzęcych od ilości określonej w załączniku III pkt 2 akapit drugi zdanie pierwsze i jego lit. a) do dyrektywy 91/676/EWG, przyznaje się z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „gospodarstwa rolne posiadające użytki zielone” oznaczają gospodarstwa, w których co najmniej 80 % powierzchni, na której można stosować nawóz naturalny, stanowi trawa;
- b) „wypasane zwierzęta gospodarskie” oznaczają bydło (z wyjątkiem cieląt), owce, zwierzęta płową, kozy i konie;
- c) „trawa” oznacza trwałe lub krótkotrwałe użytki zielone (krótkotrwałe użytki zielone zakładane są na okres krótszy niż cztery lata).

Artykuł 3

Zakres

Niniejsza decyzja ma zastosowanie na zasadzie indywidualnej i z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 4, 5 i 6 w odniesieniu do gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone.

Artykuł 4

Roczne zezwolenia i zobowiązania

1. Rolnicy, którzy chcą skorzystać z odstępstwa, co roku przedstawiają właściwym organom wniosek o przyznanie odstępstwa.

2. Wraz z corocznym wnioskiem określonym w ust. 1 rolnicy zobowiązują się na piśmie do spełnienia warunków określonych w art. 5 i 6.

3. Właściwe organy zapewniają objęcie wszystkich wniosków o przyznanie odstępstwa kontrolą administracyjną. Jeżeli kontrola wniosków, o których mowa w ust. 1, przeprowadzona przez władze krajowe wykazuje, że warunki określone w art. 5 i 6 nie zostały spełnione, wnioskodawca zostaje o tym poinformowany. W takim przypadku wniosek zostaje odrzucony.

Artykuł 5

Stosowanie nawozu naturalnego i innych nawozów

1. Ilość odchodów wypasanych zwierząt gospodarskich (w tym odchody pochodzące bezpośrednio od zwierząt) stosowana na użytkach rolnych każdego roku w gospodarstwach rolnych posiadających użytki zielone nie przekracza ilości nawozu naturalnego zawierającej 250 kg azotu na hektar, z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2–8.

2. Całkowita dawka azotu nie przekracza przewidywanego zapotrzebowania na substancje odżywcze poszczególnych roślin uprawnych oraz uwzględnia zawartość tej substancji w glebie.

3. Każde gospodarstwo posiada swój plan nawożenia opisujący płodozmian na użytkach rolnych i planowane stosowanie nawozu naturalnego oraz nawozów azotowych i fosforanowych. Plan ten jest dostępny w gospodarstwie najpóźniej od dnia 1 marca każdego roku.

Plan nawożenia zawiera:

- a) liczbę zwierząt gospodarskich, opis systemu magazynowania i przechowywania wraz z pojemnością dostępną do celów przechowywania nawozu naturalnego;
- b) wyliczenie ilości azotu pochodzącego z nawozu naturalnego (minus straty poniesione podczas magazynowania i przechowywania) oraz fosforu wyprodukowanego w gospodarstwie;
- c) płodozmian oraz powierzchnię każdej uprawy wraz ze szkicową mapką określającą położenie poszczególnych pól;
- d) przewidywalne wymagania upraw w zakresie azotu i fosforu;
- e) ilość i rodzaj nawozu dostarczonego poza gospodarstwo lub do gospodarstwa;
- f) wyniki analizy gleby pod kątem zawartości azotu i fosforu, jeżeli są dostępne;

g) stosowane ilości azotu i fosforu pochodzącego z nawozu naturalnego w podziale na poszczególne pola (działki gospodarstwa jednolite pod względem upraw i typu gleby);

h) stosowane ilości azotu i fosforu pochodzących z nawozów chemicznych i innych nawozów w podziale na poszczególne pola.

W celu zapewnienia spójności między planami a faktycznymi praktykami rolniczymi plany zostają poddane przeglądowi nie później niż w ciągu siedmiu dni po wprowadzeniu jakichkolwiek zmian w praktykach rolniczych.

4. Każde gospodarstwo posiada swój rejestr nawożenia, włącznie z informacjami związanymi z zarządzaniem wodą zanieczyszczoną i dawkami stosowanego fosforu. Rejestry są przedkładane właściwemu organowi za każdy rok kalendarzowy.

5. Każde gospodarstwo rolne posiadające użytki zielone, które korzysta z indywidualnego odstępstwa, zgadza się na objęcie kontrolą stosowania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, planu i rejestru nawożenia.

6. W każdym gospodarstwie, które korzysta z indywidualnego odstępstwa, co najmniej co cztery lata przeprowadza się analizę gleby pod kątem zawartości azotu i fosforu w odniesieniu do każdego obszaru gospodarstwa jednolitego pod względem płodozmianu i cech gleby. Wymagana jest co najmniej jedna analiza na każde 5 hektarów użytków.

7. Nie rozrzuca się nawozu naturalnego w okresie jesiennym przed uprawą trawy.

8. Każde gospodarstwo rolne posiadające użytki zielone, które korzysta z indywidualnego odstępstwa, jest odpowiedzialne za dopilnowanie, żeby równowaga gospodarki fosforem, obliczana w oparciu o metodę ustaloną przez właściwe organy zgodnie z art. 7 ust. 2 niniejszej decyzji, nie była wyższa niż 10 kg nadwyżki fosforu na hektar rocznie.

Artykuł 6

Gospodarowanie gruntami

Co najmniej 80 % powierzchni, na której stosuje się nawóz naturalny, stanowi uprawa trawy. Rolnicy korzystający z indywidualnego odstępstwa stosują następujące środki:

- a) krótkotrwałe użytki zielone należy zaorać na wiosnę;

- b) na wszystkich rodzajach gleb bezpośrednio po zaoraniu trawy następuje uprawa roślin o wysokim poborze azotu;
- c) system płodozmianu nie zawiera roślin strączkowych ani innych roślin wiążących azot atmosferyczny. Jednakże nie dotyczy to koniczyny w użytkach zielonych, na których jej zawartość wynosi mniej niż 50 %, ani zbóż i groszku podsianego trawą.

Artykuł 7

Pozostałe środki

1. Stosowanie odstępstwa odbywa się bez uszczerbku dla środków niezbędnych do osiągnięcia zgodności z pozostałym prawodawstwem Wspólnoty w dziedzinie ochrony środowiska.
2. Właściwe organy ustanawiają i przedstawiają Komisji szczegółową procedurę obliczania bilansu fosforu w gospodarstwach objętych odstępstwem, uwzględniając dawki fosforu zawarte w koncentratkach, paszy i nawozach oraz fosfor oddawany w produktach (żywe zwierzęta, mięso i inne produkty zwierzęce), paszy i roślinach uprawnych.

Artykuł 8

Monitoring

1. Właściwy organ sporządza i co roku aktualizuje mapy określające odsetek gospodarstw rolnych posiadających użytki zielone, odsetek zwierząt gospodarskich oraz odsetek gruntów rolnych objętych indywidualnym odstępstwem w każdym okręgu. Mapy te są co roku przedstawiane Komisji, po raz pierwszy do dnia 1 maja 2008 r.
2. Monitorowanie gospodarstw rolnych objętych programem działań i odstępstwem prowadzone jest na poziomie pola w gospodarstwie rolnym i w rolniczych zlewniach monitorujących. Referencyjne zlewnie monitorujące są reprezentatywne dla różnych rodzajów gleb, poziomów intensywności i praktyk nawożenia.
3. Badania i analiza składników odżywczych dostarczają danych na temat miejscowego użytkowania gruntów, systemu płodozmianu i praktyk rolniczych w gospodarstwach korzystających z indywidualnych odstępstw. Dane te mogą zostać wykorzystane w modelowych obliczeniach wielkości wypłukiwanych azotanów i strat fosforu z pól, gdzie stosuje się do 250 kg azotu na hektar rocznie w nawozie naturalnym pochodzącym od wypasanych zwierząt gospodarskich.
4. Monitorowanie wody gruntowej, wody glebowej, wody odpływowej i strumieni na terenie gospodarstw należących do miejsc monitorowania zlewni rolniczych dostarcza danych na temat stężenia azotanów i fosforu w wodzie odprowadzanej ze

strefy korzeniowej i wprowadzanej do systemu wód gruntowych i powierzchniowych.

5. Szczególne monitorowanie wody prowadzi się w zlewniach rolniczych umiejscowionych w pobliżu najbardziej narażonych jezior.

6. Przeprowadza się badania, których celem jest zebranie na koniec okresu obowiązywania odstępstwa szczegółowych danych naukowych na temat systemów intensywnego wykorzystywania użytków zielonych w celu poprawy zarządzania substancjami odżywczymi. Badania te koncentrują się na ocenie strat substancji odżywczych, w tym wypłukiwania azotanów oraz strat azotanów i fosforu, w wyniku działania intensywnych systemów produkcji mleczarskiej w miejscach reprezentatywnych.

Artykuł 9

Kontrole

1. Właściwy organ krajowy przeprowadza kontrole administracyjne wszystkich gospodarstw korzystających z indywidualnego odstępstwa w celu oceny zgodności z maksymalną ilością wynoszącą 250 kg azotu pochodzącego z odchodów wypasanych zwierząt gospodarskich na hektar rocznie, z maksymalnymi poziomami nawożenia azotem i fosforem oraz z warunkami użytkowania gruntów.
2. W oparciu o analizę ryzyka, wyniki kontroli z poprzednich lat i wyniki ogólnych kontroli wrywkowych dotyczących prawodawstwa wprowadzającego w życie dyrektywę 91/676/EWG opracowuje się program kontroli w terenie. Kontrole w terenie obejmują co najmniej 3 % gospodarstw rolnych korzystających z indywidualnego odstępstwa w odniesieniu do warunków ustanowionych w art. 5 i 6.

Artykuł 10

Sprawozdawczość

1. Każdego roku właściwy organ przekazuje Komisji wyniki monitorowania wraz ze zwięzłym sprawozdaniem dotyczącym zmian jakości wody i praktyki oceniania. Sprawozdanie dostarcza informacje dotyczące sposobu przeprowadzania oceny wprowadzenia w życie warunków odstępstwa poprzez kontrole na poziomie gospodarstw i zawiera informacje na temat gospodarstw niespełniających warunków, uzyskane na podstawie kontroli administracyjnych i kontroli w terenie.

Pierwsze sprawozdanie należy przedłożyć do listopada 2008 r., a następnie do czerwca każdego kolejnego roku.

2. Komisja uwzględni uzyskane w ten sposób wyniki podczas rozpatrywania ewentualnego nowego wniosku o przyznanie odstępstwa.

*Artykuł 11***Stosowanie**

Niniejszą decyzję stosuje się w powiązaniu z programem działań Irlandii Północnej – *Nitrates Action Programme Regulations 2006 (Regulations 2006 No 489)* – z dnia 1 grudnia 2006 r. Niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 12

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 20 grudnia 2007 r.****zmieniająca dodatek B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r. w odniesieniu do niektórych zakładów w sektorze mięsnym w Polsce***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6490)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2007/864/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego załącznik XII rozdział 6 sekcja B podsekcja I pkt 1 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Polsce przyznano okresy przejściowe w odniesieniu do niektórych zakładów wymienionych w dodatku B ⁽¹⁾ do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r. Przyznawanie okresów przejściowych w odniesieniu do zakładów mięsnych w Polsce jest możliwe do 31 grudnia 2007 r.
- (2) Dodatek B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r. został zmieniony decyzjami Komisji 2004/458/WE ⁽²⁾, 2004/471/WE ⁽³⁾, 2004/474/WE ⁽⁴⁾, 2005/271/WE ⁽⁵⁾, 2005/591/WE ⁽⁶⁾, 2005/854/WE ⁽⁷⁾, 2006/14/WE ⁽⁸⁾, 2006/196/WE ⁽⁹⁾, 2006/404/WE ⁽¹⁰⁾, 2006/555/WE ⁽¹¹⁾, 2006/935/WE ⁽¹²⁾, 2007/202/WE ⁽¹³⁾, 2007/443/WE ⁽¹⁴⁾ i 2007/555/WE ⁽¹⁵⁾.
- (3) Zgodnie z oficjalnym oświadczeniem właściwego polskiego organu niektóre zakłady w sektorze mięsnym zakończyły proces modernizacji i obecnie całkowicie spełniają wymogi prawa wspólnotowego. Niektóre zakłady zakończyły działalność, na której prowadzenie przyznano im okres przejściowy. Te zakłady powinny

zatem zostać skreślone z wykazu zakładów, które znajdują się w okresie przejściowym.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dodatek B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (5) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt został poinformowany o środkach przewidzianych w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakłady wymienione w załączniku do niniejszej decyzji skreśla się z dodatku B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 E z 23.9.2003, str. 1392.

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 30.4.2004, str. 52.

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 30.4.2004, str. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 160 z 30.4.2004, str. 74.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 86 z 5.4.2005, str. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 96.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2005, str. 17.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 66.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 80.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 156 z 9.6.2006, str. 16.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 218 z 9.8.2006, str. 17.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 355 z 15.12.2006, str. 105.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 90 z 30.3.2007, str. 86.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 166 z 28.6.2007, str. 24.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 212 z 14.8.2007, str. 3.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz zakładów, które skreśla się z dodatku B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r.
Wykaz zakładów mięsnych (mięso czerwone) w okresie przejściowym

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu
2	02200301	Zakład Przetwórstwa Mięsnego „Tarczyński” Sp. z o.o.
9	06020203	Zakłady Mięsne w Biłgoraju Czesław Sobczak
11	06020208	Zakład Mięsny „Romex” Romuald Chołota
34	12100112	P.P.H.U. „KWARTET” Ubojnia Zwierząt
52	14370201	Zakład Rzeźniczo-Wędliniarski S. J. Z. Motylewski – J. Zaborowski
53	14140301	Zakład Przetwórstwa Mięsnego „SZYNKO-POL” Spółka z o.o.
54	14250309	Sp. z o.o. KAMAR
60	16010301	PPHU „PIM” s.j.
67	22630302	Zakład Przetwórstwa Mięsnego M. Korganowski
68	22120303	Zakład Przetwórstwa Mięsnego M. Korganowski
74	24040211	Przetwórstwo Mięsa Andrzej Kosiński
84	26610201	Zakłady Mięsne S.A. Kielce
94	30210307	ALBAN Sp. z o.o. Jerzy Kniat
98	30270206	PPH PEKTUR s.j. Jerzy Pacholski, Marek Domeński

Wykaz zakładów mięsnych (mięso białe)

109	14250604	Krzyżanowscy
113	30170401	PPHEI AWRA Sp. z o.o.

Wykaz zakładów mięsnych o niskiej wydajności (mięso czerwone)

116	PPHU „Elbro” Furmanek spółka jawna ul. Kościelna 6, 76-032 Mielno, oddział Siemianice, ul. Polna 1, 76-200 Słupsk	
-----	---	--

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 grudnia 2007 r.

zmieniająca dodatek B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r. w odniesieniu do niektórych zakładów w sektorze mięsnym w Polsce

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6494)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/865/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego załącznik XII rozdział 6 sekcja B podsekcja I pkt 1 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Polsce przyznano okresy przejściowe w odniesieniu do niektórych zakładów wymienionych w dodatku B⁽¹⁾ do załącznika XII do Aktu Przystąpienia z 2003 r. Przyznawanie okresów przejściowych w odniesieniu do zakładów mięsnych w Polsce jest możliwe do 31 grudnia 2007 r.
- (2) Dodatek B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r. został zmieniony decyzjami Komisji 2004/458/WE⁽²⁾, 2004/471/WE⁽³⁾, 2004/474/WE⁽⁴⁾, 2005/271/WE⁽⁵⁾, 2005/591/WE⁽⁶⁾, 2005/854/WE⁽⁷⁾, 2006/14/WE⁽⁸⁾, 2006/196/WE⁽⁹⁾, 2006/404/WE⁽¹⁰⁾, 2006/555/WE⁽¹¹⁾, 2006/935/WE⁽¹²⁾ i 2007/202/WE⁽¹³⁾, 2007/443/WE⁽¹⁴⁾, 2007/555/WE⁽¹⁵⁾ i 2008/864/WE⁽¹⁶⁾.
- (3) Zgodnie z oficjalnym oświadczeniem właściwego polskiego organu niektóre zakłady w sektorze mięsnym zakończyły proces modernizacji i obecnie całkowicie spełniają wymogi prawa wspólnotowego. Niektóre zakłady zakończyły działalność, na prowadzenie której

przyznano im okres przejściowy. Te zakłady powinny zatem zostać skreślone z wykazu zakładów, które znajdują się w okresie przejściowym.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dodatek B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (5) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt został poinformowany o środkach przewidzianych w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zakłady wymienione w załączniku do niniejszej decyzji skreśla się z dodatku B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. C 227 z 23.9.2003, str. 1392.

⁽²⁾ Dz.U. L 156 z 30.4.2004, str. 52. Sprostowanie (Dz.U. L 202 z 7.6.2004, str. 39).

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 30.4.2004, str. 58. Sprostowanie (Dz.U. L 212 z 12.6.2004, str. 31).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 160 z 30.4.2004, str. 74. Sprostowanie (Dz.U. L 212 z 12.6.2004, str. 44).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 86 z 5.4.2005, str. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 96.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 316 z 2.12.2005, str. 17.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 66.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, str. 80.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 156 z 9.6.2006, str. 16.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 218 z 9.8.2006, str. 17.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 355 z 15.12.2006, str. 105.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 90 z 30.3.2007, str. 86.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 166 z 28.6.2007, str. 24.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 212 z 14.8.2007, str. 3.

⁽¹⁶⁾ Patrz: str. 127 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz zakładów, które skreśla się z dodatku B do załącznika XII do Aktu przystąpienia z 2003 r.

Wykaz zakładów mięsnych (mięso czerwone) w okresie przejściowym

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu
1	02120206	Zakład Mięsny Sp. jawna D.M. Niebieszczańscy
3	02240301	P.P.H. „HE-MA” Przetwórnia Mięsa
5	06080204	„SŁOMKA” Sp. j. Andrzej Słomka, Waldemar Słomka
6	06080201	Zakład Przetwórstwa Mięsnego Bożena i Kazimierz Wójcik
7	06080301	„GIZET” Sp. j. I. Galińska, B. Galińska
8	06020207	PPH „MISA – W” Andrzej Wasąg
10	06070201	Zakład Przetwórstwa Mięsnego „MAX” Sp. j.
12	06180210	Zakład Przetwórstwa Mięsnego Sp. j. Wrębiak, Witkowski
13	06200203	„Agrozam” Sp. z o.o.
14	06090202	PHU Kowalczykowski Stanisław
15	08040204	Biuro Handlowe „AMBERMAX” Sp. z o.o.
16	08060203	Zakład Masarniczy Stanisław Przewoźny
17	08070201	Zakład Przetwórstwa Mięsnego „WARTA”
18	08080201	Zakłady Mięsne „TARGED” Sp. z o.o.
19	08090202	Przedsiębiorstwo „DEREKS” Sp. z o.o.
20	08100101	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Rolvex” Sp. z o.o.
21	08100204	Zakład Masarniczy „Czernicki i syn” Jarosław Czernicki
22	10060308	ZAKŁAD PRZETWÓRSTWA MIĘSNEGO
23	10060215	ZMS „ŚCIBIORÓW”
24	10610307	PPU „JUMAR”
25	10030303	Zakład Wędliniarski Władysław Gabrysiak
26	10020202	Zakład Przetw. Mięsn. „KONIAREK”
27	10610311	Zakłady Mięsne „Wędzonka”
29	12030203	Zakład Przetwórstwa Mięsnego s.j.
30	12050304	F.P.H.U. „ANGELA” s.j.
31	12060329	„BOREX-BECON” s.j.
32	12060203	Firma „ADOZ”
33	12100304	Firma Produkcyjno-Handlowa Maria i Zbigniew Szubryt Zakład Masarski Biczycze Dolne
35	12120323	Zakład Przetwórstwa Mięsa, Sp. z o.o., Z. Pr. Chr. „BASO”
36	12180204	„Adam Bąk – Wieprz” Sp. z o.o.
37	12180205	Rzeźnictwo-Wędliniarstwo J. Tomczyk
38	12180307	Rzeźnictwo-Wędliniarstwo Maciej Szlagor
39	12150304	Zakłady Mięsne „MIŚKOWIEC” s.j.
40	12190104	Ubojnia Zwierząt Rzeźnych Skup i Sprzedaż Czwierci, Jacek Śliwa

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu
41	12190205	P.P.H.U. „RACHON” s.c.
42	14160205	Zakłady Mięsne „Mazowsze”
43	14160201	Przetwórstwo Mięsne „KOSPOL”
44	14300204	Zakład Masarski „Zbyszko”
45	14190204	Zakład Masarski „Danko”
47	14050201	Zakład Produkcyjno-Handlowy Przetwórstwo Mięsne Zbigniew Pniewski
49	14310306	P.P.H. Hetman A. J. Lucińscy Zakład Masarski
50	14340302	Zakład Masarski Radzymin s.c.
51	14340310	Zakład Masarski „Mareta” Sp. J. T.A. Kłobuk E.W. Kacprzak
55	14250327	Zakład Przetwórstwa Flaków
56	14250104	Zakład Masarski „Sadelko” – Czapla – Świniarski Sp. J.
57	14250201	P.P.H.U. „Nasz Produkt” Z. P. CHR.
58	14250202	Masarnia ELMAS
59	16010101	PPHU „PORKPOL”
61	18070301	Zakład Masarski KON-BIT
62	18110302	Firma Produkcyjno-Handlowa Andrzej Kurek
63	18160204	Zakłady Mięsne „Dworak”
64	20040202	Zakład Przemysłu Mięsnego „Europa” S. i Z. Zielińscy Sp. J.
65	22040301	Masarnia Alicja Andrzej Majer
66	22040306	Zakład Przetwórstwa Mięsnego Jerzy Labuda
69	24020203	Rzeźnictwo i Handel Stanisław Kapecki
70	24020308	Zakład Przetwórstwa Mięsnego Józef Bozek
71	24020328	Przetwórstwo Mięsne Emil Droń
72	24610311	„OAZA” Sp. z o.o.
73	24040204	Zakład Przetwórstwa Mięsnego „UNILANG”
75	24040304	PPHU „Zakłady Mięsne Lubliniec” E.R.J Drażek
76	24070209	Zakłady Mięsne „JANDAR” Sp. z o.o.
77	24120104	Marian Procek – Ubój, Skup i Sprzedaż
78	24160302	„NELPOL” s.c.
79	24170303	Zakład Przetwórstwa Mięsnego „Błachut”
80	26040101	Ubojnia Bydła i Trzody – Ludwik Andrzej Stąpór
81	26040307	Wyrób i Sprzedaż Artykułów Mięsnych – S. Woźniak
82	26040316	PPHU „KORREKT” Wytwórnia Wędlin
83	26090201	FHPU „Tarkowski”
85	26610303	Przetwórnia Mięsa – Antonii Kamiński
86	28010202	Zakład Uboju i Przetwórstwa Mięsnego s.c. Helena Rapa — Marek Jasiński
87	28010201	Zakłady Mięsne Pek-Bart Sp. z o.o.
88	28090201	Zakład Uboju i Przetwórstwa Mięsa i Wędlin, Krzysztof Brzeziński
89	30070203	PPH „POLSKIE MIĘSO”, Krążyński s.j.
90	30120307	ZPM „Janex”

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu
91	30180202	STEK-POL Przetwórstwo Mięsa Kazimierz i Jacek Stempniewicz
92	30180304	Firma Produkcyjno Handlowa Paweł Łuczak
93	30200101	Ubój Zwierząt Ptak, Michałak s.j.
95	30240202	„KARWEX” s.c. Zakład Masarski
96	30240205	Zakład Masarski s.c. Psarskie
97	30260202	Rzeźnictwo Wędliniarstwo S.c. Urszula i Wiesław Ciachowscy
99	30270308	Zakład Mięсны MAS POL, Tomasz Jacaszek
100	32070201	„Rol-Banc” Sp. z o.o.
101	32140207	Spółdzielcza Agrofirma Witkowo
102	32160202	„Fermapol” Sp. z o.o. Rzeźnia w Smardzku

Wykaz zakładów mięsnych (mięso białe) w okresie przejściowym

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu
103	02190623	„Mirjan” Sp. z o.o. M.J. Olendzcy
104	08030601	PPHU „W-D” Sp. z o.o.
105	08040501	„STUDRÓB” Sp. z o.o.
106	12030620	Hurtownia Drobiu „KOKO” Jolanta Kozyra
107	12180502	Z.M. „BRADO-2” S.A.
108	12180503	„KO – BO” S.c. Bartosz Kot, Stanisław Wnęcek
110	26040501	PPH „KIELDRÓB” S.c.
111	26100401	„KULJASZ” S.j. J.W.Sz. Kuliński
112	30090401	Ubojnia Drobiu – Marcin Frątczak
114	32140502	Spółdzielcza Agrofirma Witkowo

Wykaz zakładów mięsnych o niskiej wydajności (mięso czerwone) w okresie przejściowym

Nr	Nazwa zakładu
115	„Nordis”; Chłodnie Polskie Sp. z o.o. Dział Produkcji Mrożonek ul. Zimna 1(a), 65-707 Zielona Góra

Wykaz zakładów mięsnych o niskiej wydajności (produkcja mieszana) w okresie przejściowym

Nr	Nazwa zakładu
117	„Rudopal” Sp. z o.o. Rudniki 109, 64-330 Opalenica

Wykaz chłodni w okresie przejściowym

Nr	Nr weterynaryjny	Nazwa zakładu	Data pełnego dostosowania
118	26611101	Przedsiębiorstwo Przemysłu Chłodniczego Chłodnia Kielce P.P.	31.12.2007
119	30611101	PPCh „Calfrost”	31.12.2007